മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ

MALANKARA ORTHODOX SYRIAN CHURCH

Vol. 08 No. 08 | THE ONLINE OFFICIAL NEWS BULLETIN | 2025 February 20

SEASON OF THE EPIPHANY | **ദനഹാകാലം** | **ܥܕܢܐ ܕܕܢܚܐ**

ܚܕܒܫܒܐ SUNDAY	ܬܪܝܢ ܒܫܒܐ MONDAY	ܬܠܬܐ ܒܫܒܐ TUESDAY	ܐܪܒܥܐ ܒܫܒܐ WEDNESDAY	ܚܡܫܐ ܒܫܒܐ THURSDAY	ܥܪܘܒܬܐ FRIDAY	ܫܒܬܐ SATURDAY
23 Hadbšabo d Anidé Sunday of the All Faithful Departed Comme. of St. Policarp 91st Comme. of St. Dionysius (Kottayam Old Seminary) 17th Mem. of Thomas Mar Makarios (Devalokam Aramana) ♪ 8	24 Comme. of Apostle St. Mathew the Evangelist ♪ 4	25 ♪ 8	26 ♪ 4	27 ♪ 8	28 ♪ 4	MARCH 1 Comm. of Mar Anthrayos Bava (St. Marys Church, Kallada) ♪ 8

കുന്നംകുളം ആർത്താറ്റ് സെന്റ് മേരീസ് ഓർത്തഡോക്സ് കത്തീഡ്രലിന്റെ നവീകരിച്ച ദേവാലയ കൂദാശ പ. കാതോലിക്ക ബാവായുടെ മുഖ്യ കാർമ്മികത്വത്തിൽ നിർവ്വഹിച്ചു.

സെൻട്രൽ സോൺ വൈദിക റിഫ്രഷർ കോഴ്സ് പ. കാതോലിക്കാ ബാവാ ഉത്ഘാടനം ചെയ്തു. ഡോ. മാത്യൂസ് മാർ തീമോത്തിയോസ്, ഡോ. യൂഹാനോൻ മാർ ദിയസ്കോറോസ്, ഡോ. ജോഷ്വാ മാർ നിക്കോദിമോസ്, സക്കറിയാ മാർ സേവേറിയോസ് എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു. ഫാ. ഡോ. തീമോത്തി ക്ലാസ്സിന് നേതൃത്വം നൽകി.

കേരളം സന്ദർശിച്ച WCC ജനറൽ സെക്രട്ടറി റവ. ഡോ. ജെറി പിള്ളയെ സഭകളുടെ ദേശീയ സമിതി അദ്ധ്യക്ഷൻ ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ. ഫാ. ഡോ. ജോൺ തോമസ് കരിങ്ങാട്ടിൽ (പ്രിൻസിപ്പാൾ, ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരി, കോട്ടയം), ഡോ. ജെയ്സി കരിങ്ങാട്ടിൽ (സഭകളുടെ ദേശീയ സമിതി എക്സിക്യൂട്ടീവ് അംഗം) എന്നിവർ സമീപം.

മാവേലിക്കര പുളിമൂട് സെന്റ് പോൾസ് മിഷൻ സെന്ററിൽ മലങ്കര സഭാരത്നം ഭാഗ്യസ്മരണാർഹനായ ഡോ. ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസിന്റെ 13-ാമത് ഓർമ്മപ്പെരുന്നാൾ ശുശ്രൂഷകൾക്ക് പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് തൃതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ മുഖ്യ കാർമ്മികത്വം വഹിച്ചു.

സമാധാനത്തിന്റെ വാതിൽ വീണ്ടും തുറന്നിടുന്നു: ഓർത്തഡോക്സ് സഭ

കോട്ടയം: മലങ്കരസഭയുടെ 6 പള്ളികൾ സംബന്ധിച്ച കേസ് ഹൈക്കോടതി ഡിവിഷൻ ബെഞ്ചിന്റെ പരിഗണനയ്ക്ക് വിട്ട സുപ്രീംകോടതി വിധി സഭാസമാധാനത്തിന് കാരണമായി തീരുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതായി ഓർത്തഡോക്സ് സഭ മാധ്യമ വിഭാഗം തലവൻ ഡോ. യൂഹാനോൻ മാർ ദീയസ്ക്കോറോസ്. കോടതി ഉത്തരവിന്റെ പകർപ്പ് 2017-ലെ അന്തിമസ്ഥിതിയെത്തിയ വിധി പൂർണമായി പാലിക്കപ്പെട്ടോ എന്ന ചോദ്യമാണ് ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നത്. കേസിൽ വിശ്വാസികളുടെ കണക്കെടുപ്പിന് പ്രസക്തിയില്ലെന്ന് വിധി പകർപ്പിൽ പരമോന്നത കോടതി വ്യക്തമാക്കുന്നു. സർക്കാർ ശേഖരിച്ച കണക്ക് അപ്രസക്തമായതിനാൽ മടക്കി നൽകുകയും ചെയ്തു. കോടതി ഉത്തരവുകൾ അതിന്റെ പൂർണമായ അർത്ഥത്തിൽ നടപ്പാക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന സുപ്രീംകോടതി നിരീക്ഷണത്തെ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു.

വിധി നടപ്പാക്കുക എന്നാൽ സഭയിൽ സമാധാനം സംജാതമാക്കുക എന്നാണ്. ഒപ്പം സമാന്തരഭരണത്തിന് അറുതി വരുത്തുക എന്നതും. വിധി നടത്തിപ്പിൽ അവശേഷിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ ഹൈക്കോടതി തീർപ്പ് കൽപ്പിക്കുന്നതോടെ സഭയിൽ സമാന്തരഭരണം പൂർണവിരാമത്തിലെത്തും. തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുന്ന പ്രസ്താവനകളുമായി ഇനിയും സഭാമക്കളെ ഇരുട്ടിൽ നിർത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നത് ഖേദകരമാണ്. സഭാ സമാധാനത്തിന് കണക്കെടുപ്പ് മാത്രമാണ് പോംവഴിയെന്ന് പറഞ്ഞവർക്ക് സുപ്രീംകോടതി വിധി വീണ്ടുവിചാരത്തിന് വഴി വെക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. കണക്കെടുപ്പിനെ ആഘോഷമാക്കി വിശ്വാസികളെ കബളിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർ ഇനിയെങ്കിലും സഭാ സമാധാനത്തെക്കുറിച്ച് വീണ്ടുവിചാരം നടത്തണം. വിധി നടപ്പാക്കാതെ ഉരുണ്ട് കളിച്ച ഉദ്യോഗസ്ഥർക്ക് താൽക്കാലികമായി ആശ്വസിക്കാമെങ്കിലും കോടതിവിധി അനുസരിക്കാത്തവർ ഇപ്പോഴും നിയമത്തിന്റെ മുന്നിൽ കോടതിലക്ഷ്യത്തിലാണെന്നും അഭി ഡോ.യൂഹാനോൻ മാർ ദീയസ്ക്കോറോസ് പ്രതികരിച്ചു.

ലേഖനം

മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ സമാധാന നിലപാടും ദർശനവും

ഫാ. ഡോ. ജോൺ തോമസ് കരിങ്ങാട്ടിൽ

മലങ്കരസഭയിൽ ഐശ്വര്യവും സ്വാതന്ത്ര്യവും ഐക്യവും സമാധാനവും പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി അക്ഷീണം യത്നിച്ച മഹാത്മാവായിരുന്നു പരിശുദ്ധ വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവർഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ (1858 –1934). സഭയിൽ സമാധാന സ്ഥാപനത്തിനായി അദ്ദേഹം നടത്തിയ പരിശ്രമങ്ങൾ വെളിപ്പെടുന്ന മഹത്തായ രചനകളാണ് *മർദ്ദീൻ യാത്രാവിവരണവും (1923) സർക്കുലർ കല്പനയും (1924) അന്ത്യ സന്ദേശവും* (1933). ഇവ ഇസ്സഡ് എം. പാറേട്ടിന്റെ *വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് (മലങ്കര നസ്രാണികൾ വാല്യം നാല്*, 1965) എന്ന കൃതിയിൽ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്.

മലങ്കരസഭയിൽ സമാധാന സ്ഥാപനത്തിനായി 1923 ജൂൺ 23–ന് കുണ്ടറയിൽ നിന്നും മർദ്ദീനിലേക്ക് 37 ദിവസം യാത്ര ചെയ്ത് അന്ത്യോഖ്യൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അടുക്കൽ എത്തി 67 ദിവസം താമസിച്ച വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി, തിരിച്ച് എത്തിയശേഷം മർദ്ദീനിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങൾ വിശദീകരിച്ച് സഭാംഗങ്ങൾക്കായി പരുമല സെമിനാരിയിൽ നിന്നും 1924–ൽ (1099 മകരം 9–ന്) എഴുതിയ ദീർഘമായ *സർക്കുലർ കല്പനയിൽ* സഭാ സമാധാനത്തിനായി വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി നടത്തിയ പരിശ്രമങ്ങൾ ദീർഘമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നു. മലങ്കരസഭയിൽ സഭാസമാധാനത്തിനായി വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ ദർശനം വിളംബരം ചെയ്യുന്ന മറ്റൊരു പ്രാമാണിക രേഖയാണ് കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ നിന്നും 1933–ൽ (1109 കുംഭം 11–ന്) എഴുതിയ *അന്ത്യസന്ദേശം*. ഇവയിൽ പ. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി മലങ്കര സഭാ സമാധാനത്തിനായി നടത്തിയ ശ്രമങ്ങളും സമാധാന ദർശനങ്ങളും വ്യക്തമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നു. മലങ്കര സഭയിൽ *സമാധാനവും ഐക്യവും ഐശ്വര്യവും* നിലനിർത്തുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തിലാണ് വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി ഓരോ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും നേതൃത്വം നൽകിയത്. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ സഭാദർശനത്തിന്റെ അടിത്തറ സഭാ സമാധാനം ആയിരുന്നു. സത്യത്തിലും നീതിയിലും തത്വത്തിലും അധിഷ്ഠിതമായ സമാധാന ദർശനമാണ് വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി മുറുകെ പിടിച്ചിരുന്നത്.

1. സഭാ സമാധാനത്തിന്റെ സുവർണ്ണ രേഖകൾ

മലങ്കരസഭാ ചരിത്രത്തിലുണ്ടായ തർക്കങ്ങളും കേസുകളും അനന്തമായി നീളുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ പ. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ കാലഘട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായ സമാധാന ആലോചനകളും വിവിധ സമാധാന ശ്രമങ്ങളും പ്രകാശം പരത്തുന്ന സുവർണ്ണ രേഖകളാണ്. ഒരു വശത്ത് ഭിന്നതകളും തർക്കങ്ങളും വ്യവഹാരങ്ങളും വർദ്ധിക്കുമ്പോഴും സമാധാന ശ്രമങ്ങളും നടന്നിരുന്നു. പ. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയെ വ്യവഹാര നടത്തിപ്പിന്റെ മുന്നണിപ്പോരാളിയായി ചരിത്രത്തിൽ ആലേഖനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ജീവിതത്തിലും സാക്ഷ്യത്തിലും ദർശനത്തിലും അദ്ദേഹം പുലർത്തിയത് സമാധാനത്തിന്റെ നിലപാടും കാഴ്ചപ്പാടുമാണ്.

അന്ത്യോഖ്യയുടെ അധീശത്വ സമീപനവും ആത്മീയവും ഭൗതികവുമായ കാര്യങ്ങളിൽ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അനധികൃത ഇടപെടലും മലങ്കരയിലെ ഒരു വിഭാഗത്തിന്റെ പിന്തുണയുമാണ് 1911–ലെ സഭാകേസിന്റെ അടിസ്ഥാനം. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയെ അശാസ്ത്രീയവും അകാനോനികവുമായി അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് മുടക്കിയപ്പോൾ തർക്കവും കോടതി വ്യവഹാരവും ആരംഭിച്ചു. മലങ്കരസഭയിൽ 'ബാവാകക്ഷിയും' 'മെത്രാൻ കക്ഷിയും' ആരംഭിക്കുകയും രണ്ട് വിഭാഗങ്ങളായി നിലപാടുകൾ എടുക്കുകയും ചെയ്തു.

പാത്രിയർക്കീസിനെ സന്ദർശിക്കുന്നതിനായി മർദ്ദീനിലേക്കു പോകുന്നതിന് മുമ്പ് കുണ്ടറ സെമിനാരിയിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ സഭയുടെ നിലനിൽപ്പിനും അഭിവൃദ്ധിക്കുംവേണ്ടി ചെയ്ത കാര്യങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. *സത്യം, നീതി എന്നിവയെ മുറുകെ പിടിച്ചുകൊണ്ട് നാം ധർമ്മയുദ്ധം ചെയ്തു. സത്യവും നീതിയും പുലരുന്നതിനുവേണ്ടി ചെയ്ത പ്രവൃത്തിയിൽ നമുക്ക് പല പീഡകളും പല ഞെരുക്കങ്ങളും അനുഭവിക്കേണ്ടതായി വന്നിട്ടുണ്ട്. അതിൽ ഒന്നു മാത്രമാണ് വട്ടിപ്പണക്കേസിലെ തോൽവി. സത്യത്തേയും നീതിയേയും ഒരു കാലത്തും ഒരുത്തർക്കും തോൽപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല. വല്ലപ്പോഴും അതിന്റെ വിജയത്തിന് തടസ്സങ്ങൾ ഉണ്ടാവാമെങ്കിലും ഒടുവിൽ അതു തന്നെ സ്ഥാപിക്കപ്പെടും.* മലങ്കരയിൽ സത്യം, നീതി എന്നിവയിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഐക്യവും സമാധാനവും പുനഃസ്ഥാപിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെയാണ് വാർദ്ധക്യകാലത്ത് ശീമയിലെ മർദ്ദീനിലേക്ക് ദീർഘയാത്രയ്ക്ക് തയ്യാറായത്.

അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസിയോസിനെ അകാരണമായി മുടക്കിയതിൽ പ്രതിഷേധിക്കുവാൻ 1912 ചിങ്ങം 22–ന് കോട്ടയം

എം.ഡി. സെമിനാരിയിൽ ചേർന്ന മലങ്കര അസോസിയേഷൻ യോഗത്തിൽ വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസിയോസ് നടത്തിയ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ലൗകിക അധികാരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രഭാഷണം, സഭയിൽ സമാധാനം തകർക്കപ്പെട്ടതിന്റെ കാരണങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു. *ദൈവം തരുന്ന സകല കഷ്ടപ്പാടുകളും സഹിപ്പാൻ ഞാൻ തയ്യാറാണ്. ഞാൻ തെണ്ടി നടക്കുന്നതിനും റമ്പാനെപ്പോലെ ജീവിക്കുന്നതിനും സന്നദ്ധനാണ്. സമാധാനത്തിനു നല്ല വഴി ഇതാണെന്നു ദൈവാത്മാവിൽ തോന്നുന്നപക്ഷം അതുപോലെ ചെയ്‌വാൻ ഞാനിതാ എന്നെത്തന്നെ നിങ്ങൾക്കു വിട്ടുതന്നിരിക്കുന്നു* (*മലങ്കരസഭാപിതാക്കന്മാർ*, 1990, പേജ് 189).

മലങ്കരസഭയിൽ സമാധാനം പുനഃസൃഷ്ടിക്കപ്പെടണമെന്ന അഭിവാഞ്ഛ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയിൽ രൂഢമൂലമായിരുന്നു. സഭാ സമാധാനത്തെക്കുറിച്ച് ധീരമായ നിലപാട് എടുത്തത് 1913-14 കാലഘട്ടത്തിലാണ്. സഭയിൽ സമാധാനം ഉണ്ടായെങ്കിൽ മാത്രമെ മീൻ കഴിക്കൂ എന്ന പ്രതിജ്ഞ വളരെ പ്രസിദ്ധമാണ്. കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി പറമ്പിലെ ഒരു കുളത്തിൽ സമാധാനത്തോടെ കഴിഞ്ഞ രണ്ട് കരിമീനിൽ ഒന്നിനെ പിടിച്ച് കറി വെച്ച് നൽകിയപ്പോൾ, *സഭയിൽ സമാധാനം ഉണ്ടാകാതെ മേലിൽ മത്സ്യം കഴിക്കുകയില്ല* എന്ന് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്ത വിവരം മണലിൽ യാക്കോബ് കത്തനാർ സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കുന്നു. പഴയസെമിനാരിയിലെ കുളത്തിലെ ഈ രണ്ട് കരിമീനിനേയും എല്ലാ ദിവസവും വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി നോക്കി കണ്ടിരുന്നു. സഭയിലെ രണ്ട് വിഭാഗങ്ങളായി ഈ കരിമീനുകളെ മനസിൽ ചിത്രീകരിച്ച് അതിന്റെ ചലനങ്ങളും സ്നേഹപ്രകടനങ്ങളും ആസ്വദിച്ചിരുന്നു. ഹൃദയത്തിൽ ചേർത്തുവെച്ച കരിമീനുകൾ ഭക്ഷണമേശപ്പുറത്ത് എത്തിയപ്പോൾ ദുഃഖിതനായ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി പിന്നീട് ഭക്ഷണത്തിൽ നിന്നും മത്സ്യം ഒഴിവാക്കി.

2. മലങ്കരസഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും ഐക്യവും ഐശ്വര്യവും

മലങ്കരസഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും സ്വത്വവും സംരക്ഷിക്കണമെന്നത് വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ ധീരമായ നിലപാടായിരുന്നു. അതിൽ എന്നും ഉറച്ചുനിന്നിരുന്നു. എന്നാൽ തർക്കങ്ങളും കേസുകളും പരിഹരിക്കപ്പെടണമെന്നും മലങ്കരസഭയിൽ സമാധാനം ശാശ്വതമായി നിലനിൽക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു.

മലങ്കരസഭ തലമുറകളായി കാത്തു സംരക്ഷിച്ച പൈതൃകവും മഹത്ത്വവും കാത്തുസൂക്ഷിക്കണമെന്ന അതീവ അഭിവാഞ്ഛയാണ് പാത്രിയർക്കീസിനെതിരെ നിലപാട് എടുക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. എന്നാൽ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ പ്രഭാഷണങ്ങളിലും എഴുത്തുകളിലും കല്പനകളിലും പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായോടുള്ള ഭക്തിയാദരവുകൾ വളരെ പ്രകടമായിരുന്നു.

യറുശലേമിൽ വച്ച് പ. അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായാണ് വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി 1908 മെയ് 31-ന് വാഴിച്ചതും പിന്നീട് 1911 ജൂൺ 8-ന് മലങ്കരയിൽ വച്ച് മുടക്കിയതും. മർദ്ദീനിൽ എത്തിയ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസിനോട് ഹൃദ്യവും ബഹുമാനപുരസരവുമാണ് സംഭാഷണം നടത്തുന്നത്. പ്രസ്താവനകളിലും വാചകങ്ങളിലും *അപേക്ഷിക്കുന്നു, ക്ഷമിക്കണം, വിനയപൂർവ്വം, ക്ഷമായാചനം, കരുണ തോന്നി, ആലിംഗനം ചെയ്തു, എത്രയും താഴ്മയോട് എന്നിങ്ങനെയുള്ള വിശേഷണങ്ങൾ ചേർത്താണ്* വാചകങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്നതും അവസാനിപ്പിക്കുന്നതും. മുടക്കുകല്പന ലഭിച്ചിട്ടും നിലപാടുകളിൽ കാർക്കശ്യം പുലർത്തിയിട്ടും സംഭാഷണങ്ങളിൽ ബഹുമാന ആദരവുകൾ നൽകി പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കല്പനകൾ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. പാത്രിയർക്കീസിനോടുള്ള ഭക്തിയും കൂറും ആദരവും നന്ദിയും ഈ വാക്യഘടനയിൽ അന്തർലീനമാണ്.

വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസിയോസിനെ മുടക്കിക്കൊണ്ട് പാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കരസഭയെ ദ്രോഹിക്കുകയും ഭിന്നിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അതു വഴി അന്ത്യോഖ്യൻ സിംഹാസനത്തിന് യാതൊരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്ന് വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി സാക്ഷിക്കുന്നു. മർദ്ദീനിൽ പാത്രിയർക്കീസുമായുള്ള സംഭാഷണത്തിൽ, സഭയിൽ സമാധാനം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ വാഴിക്കപ്പെട്ടവരെ വീണ്ടും പട്ടം കൊടുക്കാതെ സ്വീകരിക്കുന്ന പാരമ്പര്യം ഉണ്ടെന്നും ഭരിക്കാൻ പട്ടം ഏറ്റവരെ രണ്ടാമതു പട്ടം കൊടുക്കുന്നത് ന്യായരഹിതമാണെന്നും കാനോൻ, ചരിത്രം എന്നിവ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

പട്ടംകൊട സമയത്ത് സമർപ്പിക്കുന്ന ശൽമൂസായിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്ന അനുബന്ധ ഉടമ്പടിക്കു പുറമേ സർക്കാർ കച്ചേരി മുമ്പാകെ രജിസ്റ്റർ ഉടമ്പടി കൂടി മേൽപ്പട്ടക്കാർ എഴുതിക്കൊടുക്കണമെന്ന് നിർബന്ധിക്കുന്നത് സഭാതത്വങ്ങൾക്കും പൂർവ്വിക ആചാരങ്ങൾക്കും എതിരാണെന്നും മലങ്കര സഭയെ അപമാനിക്കുന്നതാണെന്നും വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി പാത്രിയർക്കീസിനോട് വ്യക്തമാക്കി.

പ. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി 1923 ജൂലൈ 13 മുതൽ ആഗസ്റ്റ് 9 വരെ സഭാസമാധാനത്തിനായി മർദ്ദീനിൽ എത്തി പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായെ സന്ദർശിച്ച് ചർച്ച നടത്തിയത് 65-ാം വയസ്സിലാണ്. യാത്രയിൽ ജീവഹാനി നേരിട്ടാലും സഭയുടെ സമാധാനത്തിനും ഐശ്വര്യത്തിനുമുള്ള ധർമ്മമെന്ന മനോബോധ്യം ഉണ്ടാകുമെന്ന് അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കുന്നു. *സ്വന്തം ജീവൻ വെടിയേണ്ടി വന്നാലും സഭയുടെ ഐശ്വര്യവും സമാധാനവും ലക്ഷ്യമാക്കിയാണ്* വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി മർദ്ദീനിലേക്ക് യാത്ര തിരിച്ചത്.

3. മർദ്ദീൻ യാത്രയും സർക്കുലർ കല്പനയും

മർദ്ദീൻ യാത്രയുടെ ലക്ഷ്യം എന്തെന്ന് വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി വ്യക്തമാക്കുന്നത് സർക്കുലർ കല്പനയിലാണ്: മലങ്കരസഭയിൽ സമാധാനം സ്ഥാപിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് വാർദ്ധക്യദശയിൽ കരയും കടലും കടന്ന് ശീമ രാജ്യത്തു പോയി സഭയുടെ ഐക്യത്തിന്റെ ആവശ്യകത പറയുന്നത്. ഈ ദീർഘയാത്രയിൽ ജീവാപായം നേരിടുവാൻ എളുപ്പമുണ്ടെങ്കിലും അങ്ങനെ വന്നാൽ പോലും നമ്മുടെ, സഭയുടെ ഐശ്വര്യത്തിനായി ധർമ്മത്തെ നിർബന്ധിക്കണമെന്നുള്ള മനോബോദ്ധ്യം നിമിത്തം പാത്രിയർക്കീസിനെ കാണുന്നതിനായി മർദ്ദീനിലേക്ക് യാത്ര പുറപ്പെടുന്നു.

മലങ്കരസഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം സംരക്ഷിച്ചു നിലനിർത്തണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹത്താലാണ് പ. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിക്ക് അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസിനോട് ധീരമായ നിലപാട് എടുക്കേണ്ടി വന്നത്. സഭയുടെ പാരമ്പര്യങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായി പാത്രിയർക്കീസിന്റെ നടപടികളെ പ്രതിരോധിക്കേണ്ടി വന്നതിനാൽ മുടക്കും കേസും ഉണ്ടായി എന്നും വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി സാക്ഷിക്കുന്നു.

'ഈ വിഷയത്തിൽ നമ്മെ സഹായിക്കുകയും അനുകൂലിക്കുകയും നമ്മോട് സഹകരിക്കുകയും ചെയ്യാൻ ചുമതലയുള്ളവർ' നമുക്ക് വിപരീതമായി പുറപ്പെട്ടതിനാൽ മുടക്കും കേസും ഉണ്ടായി എന്ന് സർക്കുലർ കല്പനയിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു. സഭാതർക്കങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനപ്രശ്നങ്ങൾ എന്തായിരുന്നു എന്ന് വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി *സർക്കുലർ കല്പനയിൽ* വിശദീകരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്.

1. വട്ടിപ്പണക്കേസിൽ ജില്ലാകോടതിയിൽ നിന്നും സത്യത്തിനും നീതിക്കും അനുസരണമായി വിധി വന്നെങ്കിലും ഹൈക്കോടതിയിൽ നിന്നും കാനോൻ നിയമങ്ങൾക്കും സ്വാഭാവിക നീതിക്കും എതിരായി വിധി ഉണ്ടായി. ഇതേതുടർന്ന് മലങ്കരസഭ രണ്ടായി പിരിയുകയേ ഗതിയുള്ളു എന്ന സ്ഥാനത്തിലെത്തി.

2. ഹൈക്കോടതി വിധിയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ സഭയിൽ സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുവാനായി, പല ശ്രമങ്ങളും നടത്തിയെങ്കിലും സമാധാനവും ഐക്യവും പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതിന് നടത്തിയ സന്ധി ആലോചനകൾ ഫലിച്ചില്ല.

3. മലങ്കരസഭയിൽ സമാധാനശ്രമങ്ങളെ തടസപ്പെടുത്തിയത്, അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ മുടക്ക് കല്പനയും അബ്ദേദ് മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ മലങ്കരയിൽ വാഴിച്ചിട്ടുള്ള മേൽപ്പട്ടക്കാരെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനുള്ള എതിർ കക്ഷികളുടെ വൈമനസ്യവും ആയിരുന്നു. ഇവയ്ക്ക് പരിഹാരമുണ്ടായെങ്കിൽ മാത്രമേ സമാധാനവും പുനരൈക്യവും സ്ഥാപിക്കുവാൻ കഴിയൂ എന്ന് വിവിധ സന്ധി ആലോചനകളിൽ നിന്നും വ്യക്തമായി.

4. മലങ്കരസഭയിൽ കൂടിയാലോചന വഴി സമാധാനവും പുനരൈക്യവും അസാധ്യമായ സാഹചര്യത്തിലാണ് പാത്രിയർക്കീസിനെ നേരിട്ട് കണ്ട് മലങ്കരസഭയിൽ സമാധാനം സ്ഥാപിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം മർദ്ദീനിലേക്ക് യാത്രതിരിച്ചത്.

5. മലങ്കരസഭയിൽ കേസും മുടക്കും കോടതിവിധിയും ഉണ്ടായതിലെ സത്യകാരണം, പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ലൗകിക അധികാരം സമ്മതിച്ചു രജിസ്റ്റർ ഉടമ്പടി കൊടുക്കാതിരിക്കുന്നതു മാത്രമാണെന്ന് വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി *സർക്കുലർ കല്പനയിൽ* വ്യക്തമാക്കുന്നു.

6. മർദ്ദീനിൽ 1923 ജൂലൈ 13-ന് എത്തിയ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിക്ക് മലങ്കരസഭാ കാര്യങ്ങൾക്ക് ശരിയായ സമാധാനം നൽകാതെ 47 ദിവസത്തോളം

നിർത്തി എങ്കിലും പിന്നീട്, പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ സർവ്വ മുടക്കും തീർത്തതായി അറിയിച്ചിരുന്നു. *നമുക്ക് ദൈവമുമ്പാകെയുള്ള ഉടമ്പടി മതി, കോടതി മുമ്പാകെയുള്ള ഉടമ്പടി നമുക്ക് സാദ്ധ്യമല്ല. നിങ്ങളുടെ മുടക്കും സർവ്വ മുടക്കും നാം തീർത്തിരിക്കുന്നു* എന്നു പറഞ്ഞു.

7. മലങ്കരസഭയിൽ സമാധാനവും ഐക്യവും സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ഏലിയാസ് റമ്പാച്ചനെ അയക്കണമെന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് തീരുമാനിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തെ പിന്നീട് ഏലിയാസ് മാർ യൂലിയോസ് എന്ന പേരിൽ മേൽപ്പട്ട ക്കാരനാക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ശുശ്രൂഷയിൽ പാത്രിയർക്കീസിനൊപ്പം വട്ട ശ്ശേരിൽ തിരുമേനി സഹകാർമ്മികത്വം വഹിക്കുകയും ചെയ്തു.

8. മലങ്കരസഭയിൽ സമാധാനവും ഐക്യവും പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി പാത്രിയർക്കീസ് വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിക്ക് ഒപ്പം നാട്ടിലേക്ക് യൂലിയോസ് മെത്രാനെ അയക്കുകയും, മലങ്കരസഭയ്ക്ക് പൊതുവായി പാത്രിയർക്കീസ് കൊടുത്തുവിട്ട പൊതുകല്പന മദ്രാസിനു സമീപമുള്ള ആർക്കോണം റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിലെ വെയിറ്റിങ്ങ് റൂമിൽ വെച്ച് കാണിക്കുകയും വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

9. സഭയിൽ സമാധാനം ഉണ്ടാക്കിയതിനുശേഷമേ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി യുടെ മുടക്കു തീരുകയുള്ളു എന്ന് മലങ്കരയിൽ എത്തിയ യൂലിയോസ് മെത്രാൻ പ്രസ്താവിക്കുകയും പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കല്പന ദുർവ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

10. മർദ്ദീനിൽ വച്ച് പാത്രിയർക്കീസുമായി നടത്തിയ സമാധാന ചർച്ച പ്രകാരം സഭയിൽ സമാധാനത്തിനു വേണ്ട സകലതും ചെയ്യുവാൻ വട്ടശ്ശേ രിൽ തിരുമേനി സന്നദ്ധത പ്രകടിപ്പിച്ചു. *എന്റെ വീഴ്ചകൊണ്ട് സമാധാനത്തിന് പ്രതിബന്ധം ഉണ്ടാകില്ലെന്ന് വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി പല പ്രാവശ്യം വ്യക്തമാ ക്കിയിരുന്നു.*

വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി എഴുതിയ *സർക്കുലർ കല്പനയിൽ* മർദ്ദീനിൽ നടന്ന സംഭവ വികാസങ്ങൾ കൃത്യമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നു. മർദ്ദീനിൽ എത്തിയ പാത്രിയർക്കീസിനോടൊപ്പം താമസിച്ച് ദീർഘമായ ചർച്ചകൾക്കും കാര്യാലോ ചനകൾക്കും ശേഷം മലങ്കരയിൽ സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള സമവായം രൂപപ്പെടുത്തി, മുടക്കുതീർത്ത് സന്തോഷത്തോടെ മടങ്ങിയ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരു മേനിക്ക്, തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ ലഭ്യമായത് സമാധാന വ്യവസ്ഥകൾ തകർക്കുന്ന സമീപനമാണ്. പാത്രിയർക്കീസ് വാഴിച്ച് മലങ്കരയിലേക്ക് അയച്ച ഏലിയാസ് യൂലിയോസ് മെത്രാച്ചൻ മർദ്ദീനിലെ ചർച്ചകൾക്കും കല്പനകൾക്കും വിരുദ്ധ മായി പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കല്പനയെ വക്രീകരിക്കുകയും തമസ്കരിക്കു കയും ചെയ്തത് 1934 വരെയും വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയെ അസ്വസ്ഥ മാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. വിവിധ കോടതി വിധികളിലൂടെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീ ത്താ സ്ഥാനം ഉറപ്പിച്ച് 1934-ലെ ഭരണഘടനയ്ക്ക് രൂപം നൽകിയ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി ജീവിതത്തിന്റെ അന്ത്യശ്വാസം വരേയും സമാധാന സന്ധി ആലോ ചനകൾക്ക് നേതൃത്വം വഹിച്ചു.

മലങ്കര മെത്രാൻസ്ഥാനം വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി ഒഴിഞ്ഞു കൊടുത്താൽ സഭയിൽ സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുവാൻ കഴിയും എന്ന പ്രചരണത്തിനെതിരെ അദ്ദേഹം ധീരമായ നിലപാടെടുത്തു. ഭരണവും അധികാരവും ഒഴിഞ്ഞ് സ്വസ്ഥ മായിരുന്ന് ശിഷ്ടായുസ് കഴിപ്പാനാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്ന് പറഞ്ഞെങ്കിലും *മലങ്കരസഭയിൽ സമാധാനം ഉണ്ടായി സമുദായം യോജിച്ചു പൊതുയോഗം കൂടി നമ്മുടെ അനന്തരഗാമിയായി ഒരാളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന അവസരത്തിൽ നാം മലങ്കര മെത്രാൻ സ്ഥാനം ആ യോഗത്തിൽ വച്ച് ഒഴിയുന്നതാണെന്നും അതിന് മുമ്പ് ഒരിക്കലും ഒഴിയുന്നതല്ലെന്നും പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അടുക്കൽ തെളിവായും വിശദമായും ബോധിപ്പിക്കുകയും പാത്രിയർക്കീസ് അത് സമ്മ തിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്* എന്ന് വ്യക്തമാക്കി.

4. സത്യം നിങ്ങളെ സ്വതന്ത്രമാക്കട്ടെ

മലങ്കര മെത്രാൻ സ്ഥാനം ഒഴിയുന്നത് സഭയുടെ ഐശ്വര്യത്തിനു സഹാ യിക്കുമെന്ന് ബോധ്യപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ മർദ്ദീനിൽ വച്ചു തന്നെ അദ്ദേഹം സ്ഥാന ത്യാഗം ചെയ്യുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഔദ്യോഗികമായി പിൻഗാമി ഉണ്ടാകുന്ന മുറയ്ക്ക് സ്ഥാനകൈമാറ്റം നൽകുവാൻ കഴിയും എന്ന നിലപാടിൽ വട്ടശ്ശേ രിൽ തിരുമേനി ഉറച്ചു നിന്നു. *ഒരു മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കൈയി ലേക്കല്ലാതെ മറ്റാരുടെ കൈയിലേക്കും നമ്മുടെ ചുമതല നാം ഏല്പിച്ചു കൊടു*

ക്കുന്നതല്ല എന്ന് വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി പ്രഖ്യാപിച്ചു. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ തെരഞ്ഞെടുപ്പിന് കാലതാമസം നേരിട്ടാൽ സമുദായ സ്വത്തുക്കൾ പലർക്കും കൈവശപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയും എന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

മലങ്കരസഭയിൽ ഐക്യവും സമാധാനവും സൃഷ്ടിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമാ യിരുന്ന മർദ്ദീൻ യാത്രാ ലക്ഷ്യം വിഫലമാക്കിയത് മലങ്കരയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന അന്ത്യോഖ്യൻ മെത്രാൻ സ്ലീബാ മാർ ഒസ്താത്തിയോസും വട്ടശ്ശേരിൽ തിരു മേനിയുടെ ചെലവിൽ മലങ്കരയെത്തിയ അന്ത്യോഖ്യൻ മെത്രാൻ ഏലിയാസ് മാർ യൂലിയോസും ആയിരുന്നു.

സത്യം നിങ്ങളെ സ്വതന്ത്രരാക്കട്ടെ എന്ന പ്രഭാഷണത്തിൽ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരു മേനി പറയുന്നു: '*സമാധാനത്തിന് തടസ്സമായി എതിർകക്ഷികൾ പറഞ്ഞിട്ടു ള്ളത് നമ്മുടെ മുടക്കും അബ്ദൽ മശിഹായിൽ നിന്നുള്ള സഹോദര മെത്രാ പ്പോലീത്തന്മാരുടെ സ്ഥാനവും ആയിരുന്നല്ലോ. ഇവ പരിഹരിച്ചാൽ സഭയിൽ സമാധാനം ഉണ്ടാകാൻ സാധ്യതയുള്ളതുകൊണ്ടാണ് ശീമയാത്രയ്ക്കായി പുറ പ്പെട്ടത്. ഈ രണ്ട് സംഗതികളും നമ്മുടെ യാത്ര കൊണ്ട് സാധിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ സമാധാനത്തിനായി പാത്രിയർക്കീസ് നമ്മോടുകൂടി അയച്ച യൂലി യോസ് മലങ്കരയിൽ വന്നതിനു ശേഷം എടുത്ത നിലപാട് ലജ്ജാവഹമായി രുന്നു*' (*വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്*, ഡോ. സാമുവൽ ചന്ദനപ്പള്ളി, 1983, പേജ് 46).

മർദ്ദീനിൽ പാത്രിയർക്കീസിനെ കണ്ട് സഭയിൽ സമാധാനവും ഐശ്വര്യവും സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുള്ള ചർച്ചകൾ വിജയകരമായി പൂർത്തീകരിച്ച് നാട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചെത്തുന്ന വഴിക്ക് യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കല്പന ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്ത്, സഭയിൽ സമാധാനം ഉണ്ടായ ശേഷമേ വട്ട ശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ മുടക്ക് തീരുകയുള്ളു എന്നു പ്രസ്താവിച്ചത് വീണ്ടും സമാധാനശ്രമങ്ങൾക്ക് പ്രതിസന്ധി സൃഷ്ടിച്ചു.

അവിശ്വസ്തതയും വഞ്ചനയുമുള്ള ഇത്തരം നിലപാടുകളോട് വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി വിയോജിച്ചു. *വിശുദ്ധ കൂദാശകളും കൃപാവരങ്ങളും നിലനിർത്തു ന്നതിനും ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നതിനും ഇപ്രകാരമുള്ള നയം ഒരുനാളും സഹായിക്കയില്ലെന്നും ദൈവത്തിന്റെ സഭയെ പണിയേണ്ടത് ഈവിധമുള്ള ആയുധങ്ങൾ കൊണ്ടാകരുതെന്നും* ഹൃദയവേദനയോടെ സർക്കുലർ കല്പ നയിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

മർദ്ദീൻ യാത്രയിലെ ചില അനുഭവങ്ങൾ ചേർത്ത് 1099 മകരം 17-ന് കുണ്ടറ സെമിനാരിയിൽ നിന്നും കുരിശുങ്കൽ മാണി കത്തനാർക്ക് എഴുതിയ കത്തിൽ മർദ്ദീൻ യാത്രയെ സംബന്ധിച്ച കല്പന മനോരമയിലും മറ്റു പത്രങ്ങളിലും പേര് വെച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അതിൽ പറയാത്ത കാര്യങ്ങൾ ചുരു ക്കമായി വിവരിക്കുന്നു എന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

'ഞങ്ങൾ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ അടുക്കൽ നിന്നും വേർപിരിഞ്ഞ് പോരുന്നതിനു മുമ്പ് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ ഒരു മാലയും മെഡലും കഴു

ത്തിൽ സമർപ്പിക്കുകയും പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ സ്വരൂപമുള്ള ഓരോ ബാഡ്ജ്, കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന പട്ടക്കാരെ അണിയിക്കുകയും ചെയ്തു. 'മേലാൽ നിങ്ങൾക്ക് നമ്മിൽ നിന്നും യാതൊരു ദോഷവും ഉണ്ടാകുന്നതല്ലെന്നും നമ്മുടെ അടുക്കൽ നിന്നും നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ദൂരദേശത്തേക്കു അകന്നു പോകുന്നുവെങ്കിലും നമ്മിൽ നിന്നും നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും വേർപിരിയരുതെന്ന് കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു' (*വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ കത്തുകൾ*, എഡിറ്റർ: ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട്, സോഫിയാ ബുക്സ്, കോട്ടയം, 2024, പേജ് 154–158).

കത്തിന്റെ സമാപനത്തിൽ വിജയകരമാകേണ്ട മർദ്ദീൻ യാത്രാനുഭവങ്ങൾ പരാജയപ്പെടുവാനുള്ള കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. *'യൂലിയോസ് മെത്രാൻ മലങ്കര എത്തിയപ്പോൾ ഒസ്താത്തിയോസ് മെത്രാന്റെയും വേറെ ചിലരുടെയും ദുരാലോചന കേട്ടു സത്യവും തത്വവും വിട്ടു പ്രവർത്തിക്കുകയും പറയുകയും ചെയ്തതിനാൽ സമാധാനം പുനഃസ്ഥാപിക്കുവാൻ കഴിയാതെ പോയി'* (*വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ കത്തുകൾ*, പേജ് 156).

മർദ്ദീനിൽ നിന്നും പാത്രിയർക്കീസിനെ കണ്ട് സഭയിൽ സമാധാനത്തിനുള്ള കല്പനയുമായി എത്തിയ സംഘത്തിൽ നിന്നും യൂലിയോസ് വേർതിരിഞ്ഞ് കല്പന തമസ്കരിക്കുകയും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്ത് സഭയിൽ അശാന്തി സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നത് ചരിത്ര സത്യം.

5. അന്ത്യസന്ദേശത്തിലെ സമാധാന ദർശനം

കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ വെച്ച് 1933-ൽ എഴുതിയ *അന്ത്യസന്ദേശത്തിൽ* വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി 76 വയസ്സുള്ള വൃദ്ധനും പലതര ശരീരാസ്വാസ്ഥ്യങ്ങളാൽ പീഡിതനുമാണെന്ന് ആമുഖത്തിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു. മലങ്കരസഭയിൽ സമാധാനവും ഐശ്വര്യവും പുനരൈക്യവും സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനായി അഹോരാത്രം യത്നിച്ച വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ മലങ്കരസഭാ സമാധാന ദർശനങ്ങൾ അന്ത്യകല്പനയിലും ഹൃദ്യമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നു:

1. നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ വളരെ നിരാശയോടും ദണ്ഡത്തോടും കൂടി നടത്തിയ പല വഴക്കുകളും തർക്കങ്ങളും എത്രയും നിസ്സാരങ്ങളും ബുദ്ധിശൂന്യങ്ങളുമായി നമുക്കിപ്പോൾ തോന്നുന്നു. ഭാവിതലമുറയിലെ ആളുകളും ഇവ നിസ്സാരങ്ങളും ബുദ്ധിശൂന്യങ്ങളുമായവ എന്ന് വിധിക്കാനിടയുണ്ട്.

2. ഈ പാവപ്പെട്ട സഭ ഛിന്നഭിന്നമായി തീരാതിരിക്കുവാനായി സകല വാശികളും വഴക്കുകളും ഉപേക്ഷിച്ചു സഭയുടെ യോജിപ്പിനായി യഥാർത്ഥമായ സ്വാർത്ഥ പരിത്യാഗത്തോടു കൂടി സർവ്വാത്മനാ പ്രയത്നിക്കണം.

3. നമ്മുടെ അസ്ഥികൾ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ അസ്ഥികളോട് ചേർന്ന ശേഷവും നമ്മുടെ എളിയ സഭയുടെ യോജിപ്പിനായി സകല വാദങ്ങളും വഴക്കുകളും മറന്നു പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള സൽബുദ്ധി നിങ്ങളിൽ നിലനിൽക്കണമെന്നുള്ള നമ്മുടെ ബലഹീനമായ പ്രാർത്ഥന എപ്പോഴും ദൈവസന്നിധിയിൽ അർപ്പിക്കപ്പെട്ടതാണെന്ന് നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളണം.

4. ഒരേ അസ്ഥിയിൽ നിന്നുള്ള അസ്ഥിയും മാംസത്തിൽ നിന്നുള്ള മാംസവുമെങ്കിലും നമ്മുടെ സഭയിൽ നിന്നും പിരിഞ്ഞു പോയിട്ടുള്ള സഹോദര സമുദായങ്ങളുമായി യോജിപ്പുണ്ടാക്കണമെന്നു നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ അഗാധത്തിൽ വളരെക്കാലമായി വേരൂന്നിയിരുന്ന ആഗ്രഹം സഫലീകരിപ്പാനായി സർവ്വപ്രകാരേണ പരിശ്രമിക്കണമെന്നുള്ളതും നമ്മുടെ അവസാന ശ്വാസത്തോടു കൂടി നിങ്ങളെ നാം ഭരമേല്പിക്കുന്ന ഒരു ചുമതലയും ഭാരവുമായി നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കണം.

5. നമ്മുടെ സഭയുടെ നിലനിൽപ്പിനും ക്ഷേമത്തിനും മേൽഗതിക്കും അത്യാവശ്യമായ ... കാതോലിക്കാ സ്ഥാപനത്തെ പുലർത്തിക്കൊണ്ടു പോകുവാനുള്ള ചുമതല നാം നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തരിലും സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

പ. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായായി സ്ഥാനം ഏറ്റ ശേഷം ഉണ്ടായ വ്യവഹാരങ്ങൾ ശക്തിപ്പെടുന്നത് 1911 ജൂൺ 8-നു അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ മുടക്കു കല്പനയോടു കൂടിയാണ്. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ കാലത്ത് രണ്ട് പതിറ്റാണ്ടിലധികം നീണ്ട വ്യവഹാരങ്ങളിൽ (1911–1934) ഹൃദയവേദനയോടെയാണ് അന്ത്യസന്ദേശം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. *മലങ്കര സമുദായ ചരിത്രത്തിൽ അത്യധികം വിഷമകരമായ ഒരു ഘട്ടത്തിൽ ഈ സഭയുടെ ഭരണചുമതല അനേക തരം ബലഹീനതകളോടും അയോഗ്യതകളോടും കൂടി നാം വഹിക്കണമെന്നാണ് ദൈവം തിരുമനസ് ആയത്* എന്ന് അന്ത്യകല്പനയുടെ ആമുഖത്തിൽ അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ദീർഘകാലം മലങ്കരസഭയിൽ കോടതി വ്യവഹാരങ്ങൾക്കും തർക്കങ്ങൾക്കും നേതൃത്വം നൽകിയ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിക്ക് ജീവിതാന്ത്യത്തിൽ വഴക്കുകളും തർക്കങ്ങളും നിസ്സാരങ്ങളും ബുദ്ധിശൂന്യങ്ങളുമായി തോന്നി. ഭാവിതലമുറയ്ക്കും അപ്രകാരം തന്നെ തോന്നുമെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ സഭയുടെ യോജിപ്പിനായി സ്വാർത്ഥപരിത്യാഗത്തോടു കൂടി സർവ്വാത്മനാ പ്രയത്നിക്കണമെന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

6. സഭാ യോജിപ്പിനുള്ള സൽബുദ്ധി

സഭാവഴക്കുകൾ മറന്ന് സഭയുടെ യോജിപ്പിനായി പ്രവർത്തിപ്പാനുള്ള സൽബുദ്ധി ഏവരിലും ഉണ്ടാകുവാനായി ദൈവസന്നിധിയിൽ മദ്ധ്യസ്ഥത അർപ്പിക്കാമെന്ന് വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. മലങ്കരസഭയിലെ സഭാസമാധാനത്തിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥനായി പ. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയെ എക്കാലത്തും വാഴ്ത്തിപ്പാടാൻ കഴിയും. ജീവാവസാനത്തിലെ അന്ത്യശ്വാസത്തിലും അദ്ദേഹം പറയുന്നത് 'പിരിഞ്ഞു പോയിട്ടുള്ള സഹോദര സമുദായങ്ങളുമായി യോജിപ്പുണ്ടാക്കണമെന്നാണ്.' എന്നാൽ കാതോലിക്കാ സ്ഥാപനത്തെ പുലർത്തിക്കൊണ്ടു പോകണമെന്നു നിർദ്ദേശിക്കുന്നുമുണ്ട്. മലങ്കര സഭയുടെ നിലനിൽപ്പിനും ക്ഷേമത്തിനും മേൽഗതിക്കും ഐശ്വര്യത്തിനും കാതോലിക്കാ സിംഹാസനം അനിവാര്യമാണെന്നും ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു.

മലങ്കരസഭയിൽ ദീർഘമായ സഭാവ്യവഹാരങ്ങൾക്കും സമാധാന സന്ധി ആലോചനകൾക്കും പുനരൈക്യത്തിനും നേതൃത്വം നൽകിയ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി അന്ത്യകല്പനയിൽ സഭാസമാധാനത്തിനുള്ള സൽബുദ്ധി വരും തലമുറയ്ക്ക് ഉണ്ടാകണമെന്ന് ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു.

വട്ടിപ്പണക്കേസിന്റെ വിധി വരുന്നതിന് മുമ്പ് 1019 (1095 ചിങ്ങം 22) വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി സി. ജെ. കുര്യന് എഴുതിയ കത്തിൽ സഭയിലെ സമാധാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നിരീക്ഷണം അവതരിപ്പിക്കുന്നു: 'നാം കാരണത്താൽ നമ്മുടെ വിശുദ്ധ സഭയ്ക്ക് യാതൊരു ദോഷവും അതിൽ യാതൊരു ഭിന്നതയും ഉണ്ടാകരുതെന്നുള്ളതാണ് നമ്മുടെ ആഗ്രഹം' (*മലങ്കര നസ്രാണികൾ വാല്യം 4*, പേജ് 332–333) എന്നു പറയുന്നു.

മലങ്കരസഭയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ യാതൊരു ദോഷവും ഭിന്നതയും ഒരു തരത്തിലും ഉണ്ടാകാതെ കാത്തു സംരക്ഷിക്കുവാൻ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി ശ്രമിച്ചിരുന്നു. സമാധാന ശ്രമങ്ങൾക്കായി നിരവധി സന്ധി ആലോചനകളും കത്തിടപാടുകളും സന്ദർശനങ്ങളും നടത്തിയ രേഖകൾ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ സഭാസമാധാന ദർശനങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നവയാണ്.

വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി 1923-ൽ മുറന്തൂക്കിൽ മാത്തു കത്തനാർക്കു എഴുതിയ കല്പനയിൽ സമാധാന ആലോചനയ്ക്ക് ശീമയ്ക്കു പോകുന്നതിനു മുമ്പായി വരണമെന്നും ശീമയ്ക്ക് പോകുവാൻ ഇനിയും രണ്ടാഴ്ച കൂടിയുണ്ടെന്നും സമാധാനം ഉണ്ടാകുന്നെങ്കിൽ ശീമയ്ക്ക് പോയിട്ടു ആവശ്യമില്ലെന്നും പരുമല സെമിനാരിയിൽ നിന്നും എഴുതിയ കല്പനയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു (വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ കത്തുകൾ, പേജ് 142). നിരവധി സംഭാഷണങ്ങളും ചർച്ചകളും പരാജയപ്പെട്ട സാഹചര്യത്തിലാണ് മർദ്ദീനിലേക്ക് സഭാസമാധാനത്തിനായി യാത്ര തിരിക്കുന്നത്.

വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ *മനസാക്ഷിയും സമാധാനവും* എന്ന പ്രഭാഷണത്തിൽ (വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്, ഡോ. സാമുവേൽ ചന്ദനപ്പള്ളി, പേജ് 49) മലങ്കരസഭയിൽ സമാധാനം എങ്ങനെ ആയിരിക്കണമെന്ന് വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്: *എങ്ങനെയെങ്കിലും സമാധാനം ഉണ്ടാകട്ടെ എന്നു വിചാരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അത് ശരിയായ സമാധാനത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗമല്ല. സത്യത്തേയും നീതിയേയും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ് സമാധാനം ഉണ്ടാകേണ്ടത്.*

സത്യം നിങ്ങളെ സ്വതന്ത്രരാക്കട്ടെ എന്ന പ്രഭാഷണത്തിൽ (വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്, ഡോ. സാമുവേൽ ചന്ദനപ്പള്ളി, പേജ് 46) സത്യത്തിനും നീതിക്കും തത്വത്തിനും എതിരായി ഒരു സമാധാനം നാം ആഗ്രഹിക്കരുതെന്ന് വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു. സമാധാന ചർച്ചകളെക്കുറിച്ച് വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി ചോദിക്കുന്നുണ്ട്. *വാശി നിവൃത്തിക്കുകയും വേണം, സമാധാനം ഉണ്ടാകയും വേണം എന്നു വിചാരിച്ചാൽ സംഗതി നടക്കുമോ?* ഈ പ്രസ്താവന പല സന്ദർഭങ്ങളിലും വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി ആവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്.

മലങ്കരസഭയിൽ സമാധാനത്തിനായുള്ള ചർച്ചകൾ തടസ്സപ്പെടരുതെന്ന് കരുതി 1913 മുതൽ 1924 വരെ കാതോലിക്കായെ വാഴിച്ചില്ല. ഒന്നാം കാതോലിക്കായുടെ കാലശേഷം 12 വർഷം കാതോലിക്കായില്ലാതെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായാണ് സഭയെ നയിച്ചത്. അനുരഞ്ജന ചർച്ചകൾക്കാണ് ആ കാലഘട്ടത്തിൽ മുഖ്യപ്രാധാന്യം നൽകിവന്നത്. വട്ടിപ്പണക്കേസിന്റെ സമ്പൂർണ്ണമായ വിധി 1928 ജൂലൈയിൽ ലഭിക്കുന്നതുവരെ സമാധാന ചർച്ചകൾ സജീവമായിരുന്നു. ആലുവായിലും, തിരുവനന്തപുരത്തും, പരുമലയിലും, മഞ്ഞനിക്കരയിലും, കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിലും കോതമംഗലത്തും പാമ്പാക്കുടയിലും എത്രയോ തവണ അനുരഞ്ജന യോഗങ്ങൾ നടന്നു. തർക്കിച്ച്, തർക്കിച്ച് അഭിപ്രായ സമന്വയത്തിൽ എത്തുവാൻ കഴിയാതെ പല യോഗങ്ങളും പിരിഞ്ഞുപോയി. എന്നിട്ടും പ്രതീക്ഷ കൈവെടിയാതെ സന്ധി സംഭാഷണങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകി, സഭയിൽ സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുവാൻ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി നടത്തിയ ശ്രമം അതിശ്രേഷ്ഠമായിരുന്നു.

സമാധാന ശ്രമങ്ങൾക്കായി 1925 മകരം 3-നു പാമ്പാക്കുട ചെറിയപള്ളിയിൽ വച്ച് കാണുകയും, മാത്തൻ മല്പാനും തന്റെ പക്ഷക്കാരുമായി വളരെ സൗഹാർദ്ദപരമായി പെരുമാറിയതും അതിനുശേഷം മല്പാനും വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയും തനിയെ സംസാരിച്ചതായും കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാന്റെ ഡയറിയിലും നെടുന്തള്ളിലച്ചന്റെ ഡയറിക്കുറിപ്പുകളിലും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. രാത്രി പത്തു മണി വരെ നീണ്ട ചർച്ചകളിൽ സമാധാന സാധ്യത തെളിഞ്ഞിരുന്നതായും കോനാട്ട് മല്പാൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് (*കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാൻ*, പി. തോമസ് പിറവം).

7. സഭാ സമാധാനത്തിന്റെ വക്താവ്

വൈസ്രോയിയായ ഇർവിൻ പ്രഭു, ബിഷപ്പ് ഗോർ, ബിഷപ്പ് വെസ്റ്റ് കോട്ട് എന്നിവർ സുറിയാനി സഭയിൽ സമാധാനം പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതിനു ചെയ്ത ശ്രമങ്ങൾ സഫലമാകാഞ്ഞതിനാൽ മോശയെപ്പോലെ വാഗ്ദത്തനാടു ദൂരെ നിന്ന് ഒരു നോക്കു കാണുവാനുള്ള ഭാഗ്യമേ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിക്ക് ലഭിച്ചുള്ളു എന്ന് റവ. ഡോ. സി. ഇ. ഏബ്രഹാം *സഭാചരിത്ര* ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നു.

വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ സ്വകാര്യ കത്തുകൾ, കല്പനകൾ, പ്രഭാഷണങ്ങൾ, എഴുത്തുകൾ എന്നിവയിൽ എല്ലാം വ്യക്തമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നത് മലങ്കരസഭയിൽ സമാധാനം പുനഃസൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുള്ള വിവിധ ദർശനങ്ങളും പദ്ധതികളുമാണ്. മർദ്ദീൻ യാത്രയിലെ വിവരണങ്ങളും മർദ്ദീനിൽ നിന്നും നാട്ടിലേക്ക് എഴുതിയ കത്തുകളും സ്വകാര്യ കുറിപ്പുകളും പാത്രിയർക്കീസുമായി നടത്തിയ സംഭാഷണങ്ങളും മലങ്കരസഭാ സമാധാനത്തിന്റെ നിലപാടുകളും ദർശനങ്ങളുമാണ് വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്.

മലങ്കരസഭാ കേസിൽ കോടതി വ്യവഹാരങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകുകയും അതോടൊപ്പം സന്ധി ആലോചനകൾ നടത്തുകയും ചെയ്ത വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസിയോസ് ആത്യന്തികമായി സഭാസമാധാനത്തിനായി അക്ഷീണം യത്നിച്ചു. എന്നാൽ സഭയുടെ ചരിത്രതാളുകളിൽ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ സഭാസമാധാനത്തിന്റെ വക്താവ് എന്ന ചിത്രം തമസ്കരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന നിലയിലെ ഉത്തരവാദിത്വം നീതിപൂർവ്വവും വിശ്വസ്തതയോടും കൃത്യതയോടും നിർവ്വഹിക്കുവാൻ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിക്ക് കഴിഞ്ഞു എന്ന് ചരിത്രം സാക്ഷിക്കുന്നു.

ഒരു പുരുഷായുസ്സ് മുഴുവൻ സ്വജീവൻ പോലും തൃണവൽഗണിച്ച് മാതൃസഭയ്ക്കുവേണ്ടി രാപകൽ അധ്വാനിച്ച സത്യവിശ്വാസ സംരക്ഷകൻ എന്നാണ് വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയെ പരിശുദ്ധനായി പ്രഖ്യാപിച്ച 2003 ഫെബ്രുവരി 24 -ലെ കല്പനയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്: "വിദേശ മേൽക്കോയ്മകളുടെ അനധികൃത കടന്നാക്രമണങ്ങളെ വീരസിംഹം പോലെ ചെറുത്ത് നിന്ന്, സഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും സ്വയംശീർഷകത്വവും സംരക്ഷിക്കുന്നതിന് ദൈവനിയോഗം പ്രാപിച്ച വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി, നിരവധി പ്രാതികൂല്യങ്ങളുടെ നടുവിൽ നിന്നുകൊണ്ട് രചിച്ച വീരഗാഥ, മലങ്കരസഭാചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും ത്യാഗോജ്ജ്വലമായ ഭാഗമാണെന്നും" പരിശുദ്ധ പ്രഖ്യാപന കല്പനയിൽ പറയുന്നു.

ഹൈക്കോടതി ഫുൾബഞ്ച് 1928 ജൂലൈ 4-ന് വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിക്ക് അനുകൂലമായ 1919 സെപ്റ്റംബർ 15-ലെ ജില്ലാക്കോടതി വിധി ശരിവയ്ക്കുകയും 1928 ആഗസ്റ്റ് 6-ന് ഉണ്ടായ കോടതിവിധിപ്രകാരം മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന നിലയിൽ സഭാവസ്തുക്കൾ എന്നന്നേക്കുമായി മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഉടമസ്ഥതയിൽ ലഭ്യവുമായി. പിന്നീട് ഉണ്ടായ പല അപ്പീലുകളും കോടതി തള്ളി. 1930 ജനുവരി 23-നു വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസിയോസിന്റെ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനം നിയമാനുസൃതമായി വീണ്ടും അംഗീകരിച്ചു. എങ്കിലും മലങ്കരസഭയിൽ സമാധാന സാധ്യതകൾ 1934 വരെയും വിവിധ തരത്തിൽ സന്ധിയാലോചനകൾ വഴി നിർവ്വഹിക്കുവാനും വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി ശ്രമിച്ചിരുന്നു.

പരുമല തിരുമേനിയുടെ ശിഷ്യനായ വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസിയോസിന്റെ ധിഷണാശേഷിയും ക്രാന്തദർശിത്വവും വിശുദ്ധ ജീവിതവും ദീർഘവീക്ഷണവും മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ അസ്ഥിത്വത്തെ അരക്കിട്ടുറപ്പിച്ചു. സുപ്രീംകോടതി വിവിധ കാലഘട്ടത്തിൽ നടത്തിയ വിധികളിൽ 1934-ലെ ഭരണഘടന ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാൻ കഴിയാത്ത പ്രാമാണിക രേഖയായി അംഗീകരിച്ചു. വ്യവസ്ഥാപിതമായി സഭാസമാധാനത്തിന്റെ മാർഗ്ഗരേഖയാണ് 2017 ജൂലൈ 3-ലെ സുപ്രീംകോടതി വിധിയും. ഇന്ത്യയിലെ വിവിധ കോടതികളിൽ നിന്നും 2024 വരെ ഉണ്ടായ എല്ലാ വിധികളും പ. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ നിലപാടും 1934-ലെ ഭരണഘടനയും ഉറപ്പിക്കുന്നതാണ്.

ഉപസംഹാരം

മലങ്കരസഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും ഐക്യത്തിനും സമാധാനത്തിനുമായി അക്ഷീണം യത്നിച്ച പ. വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവർഗീസ് മാർ ദീവന്നാസിയോസിന്റെ ജീവിതവും ദർശനവും മലങ്കരയിൽ സമാധാനത്തിനായുള്ള കർമ്മപദ്ധതികളിൽ അധിഷ്ഠിതമായിരുന്നു. മലങ്കരസഭയിൽ സമാധാനം സൃഷ്ടിക്കുവാനായി സിറിയായിലെ തുർക്കി അതിർത്തിയിലുള്ള മർദ്ദീനിലേക്ക് യാത്ര ചെയ്ത് പാത്രിയർക്കീസുമായി വിജയകരമായി സന്ധിആലോചനകൾ നിർവ്വഹിക്കുകയും പാത്രിയർക്കീസിനോടൊപ്പം മെത്രാൻ സ്ഥാനാഭിഷേകത്തിലും ആരാധനയിലും പങ്കുചേരുകയും മുടക്ക് അസാധുവാക്കി തിരിച്ചുവരുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ പാത്രിയർക്കീസ് പ്രതിനിധിയായി വന്ന യൂലിയോസ് മെത്രാൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കല്പന വക്രീകരിച്ച് മലങ്കരയിൽ അശാന്തിയും വ്യവഹാരവും സൃഷ്ടിച്ചു.

സഭാസമാധാനം വിശ്വാസികൾക്ക് നൽകിയത് *ചുമതലയും ഭാരവുമാണെന്ന്* വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി അന്ത്യസന്ദേശത്തിൽ പറയുന്നു. സഭയിലെ സമാധാനം ഐക്യത്തിനും ഐശ്വര്യത്തിനും വഴി തെളിക്കുമെങ്കിലും അത് *സത്യം, നീതി, തത്വം എന്നിവയിൽ അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കണമെന്ന്* പ്രബോധിപ്പിച്ചു. സമാധാനത്തിനായി ഒരുത്തൻ തന്റെ വിശ്വാസത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുകയോ മനഃസാക്ഷിക്ക് എതിരായി പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്യരുതെന്നും പഠിപ്പിച്ചു. പരിശുദ്ധ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ കബറിടത്തെ സഭാ ഐക്യത്തിന്റെയും സഭാസമാധാനത്തിന്റെയും പുണ്യഭൂമിയായി വിശേഷിപ്പിക്കാം. സഭയുടെ ഐശ്വര്യവും ഐക്യവും സമാധാനവും സ്വപ്നം കണ്ട പുണ്യാത്മാവാണ് പ. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി.

> ‘‘മലങ്കരസഭാ ചരിത്രത്തെ പ്രദീപ്തമാക്കിയ സൂര്യനായിരുന്നു വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി. സ്വയം പ്രകാശിക്കുകയും മറ്റുള്ളവരെ പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്ന സൂര്യധർമ്മം അദ്ദേഹം നിറവേറ്റി. സൗരയുഥനാഥനെപ്പോലെ, മലങ്കരസഭയുടെ നാഥനായി പരിലസിച്ചു. ഗ്രഹോപഗ്രങ്ങളായ അല്മായരും വൈദികരും അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നും ഊർജ്ജം ഉൾകൊണ്ട് ഉജ്ജ്വലരായി. പ്രാചീന ഭാരതത്തിലെ സൂര്യവംശരാജാക്കന്മാരെപ്പോലെ സത്യത്തിനും ധർമ്മത്തിനും വേണ്ടി നിലകൊണ്ടു. ദേശീയവും വൈദേശികവും ആയ ആശയാക്രമണങ്ങൾ ഉണ്ടായപ്പോഴും അടിപതറാതെ ധർമ്മത്തിന്റെ കോട്ടയ്ക്കു വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി കാവൽ നിന്നു.”

- ഡോ. സാമുവൽ ചന്ദനപ്പള്ളി

❑

സ്ഥലപരിമിതി മൂലം ‘പ. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ കത്തുകൾ’ എന്ന പംക്തി ഉൾപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിച്ചില്ല. അടുത്ത ലക്കം മുതൽ തുടരും.
- എഡിറ്റർ

ലേഖനം

മലങ്കരയിലെ മാർത്തോമാ ശ്ലീഹായുടെ ശ്ലൈഹിക സിംഹാസനം

ഫാ. ജോബ് സാം മാത്യു
(ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരി, കോട്ടയം)

ആമുഖം

പൗരസ്ത്യസഭയുടെ പ്രാരംഭകനും ആദ്യ മേലധ്യക്ഷനുമാണ് മാർത്തോമാ ശ്ലീഹാ. സവിശേഷമായ മാർത്തോമൻ പൈതൃകം നിലനിർത്തുന്ന മലങ്കരയിലെ നസ്രാണി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് അദ്ദേഹം അഭിമാനത്തിനു കാരണമാണ്. മാർത്തോമാ ശ്ലീഹാ ഇന്ത്യയിൽ സുവിശേഷം അറിയിക്കുകയും അനേകരെ ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്കു ചേർക്കുകയും ഇവിടെ വച്ച് രക്തസാക്ഷിയാവുകയും ചെയ്തു എന്നത് മലങ്കരയിൽ വേരുറച്ച പാരമ്പര്യ മാണ്. ഇന്ത്യയുടെ കാവൽപിതാവായ മാർത്തോമാ ശ്ലീഹാ സത്യവിശ്വാസ ത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠപാത തെളിയിച്ചു. ഈ വിശുദ്ധനെ അനുസ്മരിക്കുന്നത് മലങ്കര നസ്രാണികൾക്ക് ഒരു ആവേശമാണ്.

മാർത്തോമാ ശ്ലീഹാ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിൽ

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പന്ത്രണ്ട് അപ്പോസ്തോലന്മാരിൽ ഒരാളായ മാർ ത്തോമാ ശ്ലീഹാ പാലസ്തീനിലെ ഗലീല സ്വദേശിയായിരുന്നു. ദിദിമോസ് എന്നും അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന അദ്ദേഹം തന്റെ ഗുരുവും നാഥനുമായവനോടു ചേർന്നു നിന്നു. "എന്റെ കർത്താവും എന്റെ ദൈവവും" എന്ന സത്യ വിശ്വാസത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ പ്രഖ്യാപനം ഉത്ഥിതനായ യേശുക്രിസ്തു വിന്റെ അരികിൽ അദ്ദേഹം നിർവഹിച്ചു.[1] "ലോകത്തെല്ലായിടത്തും നിങ്ങൾ എന്റെ സാക്ഷികളാകുവീൻ" എന്ന യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നിയോഗം ഏറ്റെ ടുത്ത ശ്ലീഹാ അനവധി വെല്ലുവിളികൾ അതിജീവിച്ച് പൗരസ്ത്യ ദേശത്ത് സുവിശേഷഘോഷണം നടത്തി. ഇന്ത്യ, പേർഷ്യ എന്നീ സഭകൾ തോമ്മാ ശ്ലീഹാ നേരിട്ടും എഡെസ്സായിലെ സഭ ശ്ലീഹായുടെ ശിഷ്യനായ ആദായിയും സെലൂഖ്യയിലെ സഭ ആദായിയുടെ ശിഷ്യനായ മാറിയുമാണ് സ്ഥാപിച്ചത് എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ നാലു സഭകളും തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ അപ്പോ സ്തോലിക പാരമ്പര്യം അഭിമാനപൂർവം നിലനിർത്തുന്നു.

എല്ലാ ശ്ലീഹന്മാരും സമാരാധ്യരും തുല്യസ്ഥാനികളും തുല്യ അധികാരമു ള്ളവരുമാണ്. എല്ലാ അപ്പോസ്തോലന്മാരെയും ഒരുപോലെ കണ്ട യേശു ക്രിസ്തു അവരെ "സ്നേഹിതന്മാരെ" എന്ന് വിളിച്ച് സ്നേഹിച്ചു. അവർ യേശുക്രിസ്തുവിനു വേണ്ടി കൂട്ടമായി പ്രവർത്തിച്ചു. ആർക്കും ആരുടെ മേലും അപ്രമാദിത്വമില്ല. സ്ഥാനത്തിലും അധികാരത്തിലും എന്തെങ്കിലും സവിശേഷതയോ മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്നും ഉയർന്ന സ്ഥാനമോ ഒരു ശ്ലീഹായും അവകാശപ്പെട്ടിട്ടില്ല. സഭ സ്ഥാപിതമായത് യേശുക്രിസ്തു എന്ന അടിസ്ഥാ നത്തിന്മേലാണ്. അല്ലാതെ ഒരു അപ്പോസ്തോലൻ, വിശേഷാൽ പത്രോസ് ശ്ലീഹായുടെ മേലല്ല. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ എല്ലാ അപ്പോസ്തോലന്മാരിൽ നിന്നും അപ്പോസ്തോലിക പിന്തുടർച്ച ലഭിക്കും. ഈ ബോധ്യമാണ് വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്നത്.

മലങ്കരയിലെ മാർത്തോമൻ പൈതൃകം

മാർത്തോമാ ശ്ലീഹാ എ.ഡി. 52-ൽ മലങ്കരയിൽ എത്തി സുവിശേഷം പ്രഘോഷിക്കുകയും സഭ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. എ.ഡി. 72-ൽ അദ്ദേഹം മൈലാപ്പൂരിൽ വച്ചു രക്തസാക്ഷിയായി. ഈ ചരിത്ര വസ്തുത സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ രചനകളും പുരാതനമായ ആരാധനാക്രമങ്ങളും നസ്രാണികളുടെ ഇടയിൽ പ്രചരിച്ചിട്ടുള്ള പുരാതന പാട്ടുകളും സാക്ഷി ക്കുന്നു.[2] കേരളത്തിൽ ആദ്യകാലം മുതൽ 'മാർത്തോമാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ' എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ക്രിസ്തീയ സമൂഹം ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ മലങ്കരയിലെ സഭയിൽ അദ്ദേഹം ക്രമപ്പെടുത്തിയ അപ്പോസ്തോലിക സഭയുടെ സ്വഭാവം

വിവിധ കാരണങ്ങളാൽ ഈ സഭയ്ക്കു പരിരക്ഷിക്കാനായില്ല. അദ്ദേഹം നൽകിയ ആരാധനക്രമവും പാരമ്പര്യവും ഭരണസംവിധാനവും എപ്രകാരമുള്ളതാണെന്ന കൃത്യമായ നിഗമനവും നമുക്കില്ല. മലങ്കരയിലെ സഭ നാലാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ പുരാതനമായ പേർഷ്യൻ സഭയോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ വന്നു. ഇരു സഭകളും മാർത്തോമാ ശ്ലീഹായുടെ അപ്പോസ്തോലിക പൈതൃകം നിലനിർത്തിയിരുന്നു.

പാർത്ഥ്യ, മേദ്യാ എന്നീ ദേശങ്ങളിൽ തോമ്മാ ശ്ലീഹാ സുവിശേഷം അറി യിച്ചു.[3] 72 അറിയിപ്പുകാരിൽ ഒരുവനും തന്റെ ശിഷ്യനുമായ ആദായിയെ (തദ്ദായി) എഡേസ്സായിലേക്ക് (ഉറഹാ) തോമ്മാ ശ്ലീഹാ നിയോഗിച്ചയച്ചു എന്ന് സഭാചരിത്രകാരനായ കൈസര്യയിലെ യൗസേബിയോസിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ കാണാം.[4]

The Doctrine of the Apostles എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇപ്രകാരം പരാമർശിക്കുന്നു: "ഇന്ത്യയും അറബികടൽ വരെയുള്ള സകല പ്രദേശങ്ങളും അവിടെ സഭ സ്ഥാപിക്കുകയും അതിന്റെ ഭരണകർത്താവും നേതാവുമായിരിക്കുകയും ചെയ്ത തോമ്മായിൽ നിന്നും പൗരോഹിത്യ കൈവെപ്പ് പ്രാപിച്ചു."[5]

എ.ഡി. 1301-ൽ പുരാതന ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ കേന്ദ്രമായിരുന്ന കൊടുങ്ങല്ലൂരിൽ വച്ച് സഖറിയാ ശെമ്മാശൻ പകർത്തിയെഴുതിയ പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി (കൽദയ) വേദവായനക്കുറിപ്പ് പുസ്തകത്തിൽ മലങ്കരസഭയെ നയിക്കുന്ന മാർത്തോമാ മെത്രാപ്പോലീത്തായെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: 'ഞങ്ങളുടെ തലവനായ മാർ യാക്കോബ്, മാർ തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിന്റെയും[6] ഇന്ത്യൻ സഭ മുഴുവന്റെയും അധ്യക്ഷനും തലവനും ആകുന്നു.' ഈ രേഖ വത്തിക്കാൻ ലൈബ്രറിയിൽ സൂക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട് (Vatican Syriac Codex 22).[7]

തൊഴിയൂർ സ്വതന്ത്ര സുറിയാനി സഭയുടെ അധ്യക്ഷൻ കിടങ്ങൻ ഗീവർഗീസ് മാർ പീലക്സീനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ, പുന്നത്ര മാർ ദിവന്നാസ്യോസിന് 1817 വൃശ്ചികം രണ്ടിനു നൽകിയ സ്താത്തിക്കോനിൽ 'മലങ്കരയുടെ സിംഹാസനത്തിലേക്ക് മെത്രാപ്പോലീത്തായായി' എന്നു പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹം തന്റെ സ്ഥാനപ്പേരായി ഉപയോഗിക്കുന്നത് 'തോമസ് അപ്പോസ്തോലന്റെ സിംഹാസനമാകുന്ന മലങ്കരയുടെയും ഇന്ത്യ മുഴുവൻ സിംഹാസനത്തിൽ ഗീവർഗീസ് എന്ന പേരുള്ള പീലക്സിനോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ' എന്നാണ്.

മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ചേപ്പാട് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ്, തൊഴിയൂർ സഭയുടെ അധ്യക്ഷനായി വാഴിക്കപ്പെട്ട കുത്തൂർ ഗീവർഗീസ് മാർ കൂറിലോസിനു എ.ഡി. 1830 മീനം 15-ന് നൽകിയ സ്താത്തിക്കോനിൽ പരാമർശിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: "യാക്കോബായ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി സമൂഹത്തിന്റെ പിതാവും പരിശുദ്ധനും ഭാഗ്യവാനുമായ മാർ തോമസ് അപ്പോസ്തോലന്റെ സിംഹാസനാരൂഢനുമായിരിക്കുന്ന ഫീലിപ്പോസെന്ന ദിവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയ നാം."[8] ഈ ചേപ്പാട് മാർ ദിവന്നാസ്യോസിന് 1840 കന്നി ഒന്നിനു സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ പാത്രിയർക്കീസ് ഏലിയാസ് ദ്വിതീയൻ അയച്ച കത്തിൽ മലങ്കരസഭയെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്, "പരിശുദ്ധ അപ്പോസ്തോലനായ മാർത്തോമായുടെ സിംഹാസന ഇടവക" എന്നാണ്.[9]

1846-ൽ മലങ്കരയിലെത്തിയ സുറിയാനി ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായിരുന്ന യൂയാക്കിം മാർ കൂറിലോസ്, 'മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ' എന്ന സ്ഥാനം കൈവശമാക്കാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച ഫോർട്ട് കൊച്ചി പള്ളിയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന തബലൈത്തായിൽ ഇപ്രകാരം സുറിയാനിയിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്: "ഇന്ത്യയിലെ മാർത്തോമാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ യൂയാക്കിം കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കൈകളാൽ."

മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായായിരുന്ന പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായി വാഴിക്കപ്പെട്ട തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിനു നൽകിയ സ്താത്തിക്കോനിൽ (1868 മിഥുനം 4) ഇങ്ങനെ കാണുന്നു: "സർവ്വശക്തനായി കാതൽത്വം തിങ്ങപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആദ്യന്തമില്ലാത്ത സ്വയംഭൂവായിരിക്കുന്നവന്റെ തിരുനാമത്തിൽ തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനം ആകുന്ന മലങ്കരയുടെയും ഹിന്തു മുഴുവന്റെയും സിംഹാസനത്തിന്റെ മാത്യൂസായ മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ...' ഈ സ്താത്തിക്കോനിൽ 'മലങ്കര സിംഹാസനം' എന്ന പ്രയോഗവും കാണാം.

1912 സെപ്റ്റംബർ മാസം 17-ന് നിരണം പള്ളിയിൽ നിന്നും സിറിയൻ (അന്ത്യോക്യൻ) ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ പാത്രിയർക്കീസായിരുന്ന പരിശുദ്ധ ഇഗ്നാത്തിയോസ് അബ്ദേദ് മശിഹാ അയച്ച കല്പനയിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു: "നിങ്ങളുടെ അപേക്ഷാനുസരണം നമ്മുടെ ആത്മിക വാത്സല്യവാനായ ഈവാനിയോസിനെ ബസേലിയോസ് എന്ന നാമധേയത്തിൽ മഫ്രിയാനയായി കിഴക്കിന്റെയും ഇന്ത്യയിലും മറ്റുമുള്ള മാർത്തോമാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിന്റെയും കാതോലിക്കായി നാം പട്ടം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു." വിശുദ്ധ മാർത്തോമാ ശ്ലീഹായുടെ പൗരസ്ത്യ സിംഹാസനം മലങ്കരയിൽ പുനഃസ്ഥാപിച്ചു എന്ന് പാത്രിയർക്കീസായിരുന്ന അബ്ദേദു മശിഹാ ഇവിടെ സാക്ഷിക്കുകയാണ്.[10]

കൂനൻകുരിശ് സത്യത്തെ തുടർന്ന് എ.ഡി. 1653 മുതൽ മലങ്കരസഭയെ നയിച്ച മാർത്തോമാ ഒന്നാമൻ ഉൾപ്പെടെയുള്ള തദ്ദേശീയരായ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാർ സ്ഥാനനാമമായി എടുത്തത് 'മാർത്തോമാ' എന്നാണ്. 1975 മുതൽ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ അധ്യക്ഷന്മാർ അവരുടെ പേരിനോടൊപ്പം 'മാർത്തോമാ' എന്നു കൂടി ചേർക്കുന്നു. മലങ്കരയിലെ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് നവീകരണത്തിന് നേതൃത്വം നൽകിയ പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമികളായി മലങ്കര മാർത്തോമാ സുറിയാനി സഭയെ നയിച്ച സഭാധ്യക്ഷന്മാരും 'മലങ്കരയിലെ മാർത്തോമാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനം' എന്ന അർത്ഥത്തിൽ 'മലങ്കര ശ്ലീഹായ്ക്കടുത്ത സിംഹാസനത്തിന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്താ' എന്ന തലവാചകം കല്പനകളിൽ ചേർക്കുന്നുണ്ട്.

മലങ്കരയിലെ മാർത്തോമാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനം എന്ന് പരാമർശിക്കുന്ന അനവധി ചരിത്രരേഖകളാണ് പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ട് മുതൽ ലഭ്യമാകുന്നത്.[11] മലങ്കരയിലുള്ളവർ "മാർത്തോമായുടെ സഭയിലെ അംഗങ്ങളാണ് തങ്ങൾ" എന്ന ബോധ്യമുള്ളവരായിരുന്നു എന്ന് ഈ തെളിവുകൾ സാക്ഷിക്കുന്നു.

പാത്രിയർക്കീസിന്റെ വേദവിപരീതം

'മാർത്തോമാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനം' എന്ന പാരമ്പര്യത്തെ തമസ്കരിക്കുന്ന നിലപാടാണ് സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ പാത്രിയർക്കീസ് ഇഗ്നാത്തിയോസ് യാക്കോബ് തൃതീയൻ സ്വീകരിച്ചത്. അദ്ദേഹം 1970-ൽ മലങ്കരയിലേക്ക് അയച്ച 203/70 കല്പനയിൽ മാർത്തോമായുടെ സിംഹാസനത്തെ ചോദ്യം ചെയ്തു.

1970 ജൂൺ 27-ന് ദമസ്കോസിൽ നിന്നും അയച്ച പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: "മാർത്തോമാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനം എന്നു പറയപ്പെടത്തക്കവിധത്തിൽ, മാർത്തോമാ ശ്ലീഹാ ഏതെങ്കിലും ഒരു സിംഹാസനം സ്ഥാപിച്ചിട്ടേയില്ല. യൂഹാനോന്റെ ഏവൻഗേലിയോനിൽ നിന്നും (20:21-24) വ്യക്തമാകുന്നപ്രകാരം അദ്ദേഹം ഒരു പുരോഹിതനായിട്ടില്ലായിരുന്നു. ഒരു പുരോഹിതൻ പോലും ആകാതിരിക്കെ എങ്ങനെ മഹാപുരോഹിതനായി. ഒരു മഹാപുരോഹിതൻ അല്ലാതിരിക്കെ എങ്ങനെ സിംഹാസനം സ്ഥാപിച്ചു. അതുകൊണ്ട് പൂർവിക ചരിത്രകാരന്മാരിലാരും തന്നെ അദ്ദേഹം ആരെയും എപ്പിസ്കോപ്പാ ആയി പട്ടം കെട്ടിയതായോ കാതോലിക്കാ സിംഹാസനം സ്ഥാപിച്ചതായോ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല." അദ്ദേഹം തുടരുന്നു: "നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കാതോലിക്കാ സ്ഥാപനം ഉണ്ടായതു മുതൽ ഈ സ്ഥാനപ്പേര് കാതോലിക്കാമാരിലോ മഫ്രിയാനാമാരിലോ ആരും ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ല. ... മാർ തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനം എന്നു പറയപ്പെടത്തക്കവിധത്തിൽ, മാർ തോമ്മാ ശ്ലീഹാ ഏതെങ്കിലും ഒരു സിംഹാസനം സ്ഥാപിച്ചിട്ടേയില്ല. ... നെസ്തോറിയരായ പേർഷ്യക്കാർ പോലും മാർ തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനം എന്ന് പറയുന്നില്ല."[12]

1974 ജനുവരി 30-ന് യാക്കോബ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് അയച്ച 52/74 നമ്പർ കത്തിലും ഇത് ആവർത്തിച്ചു: "മാർത്തോമായിക്ക് സിംഹാസനമില്ലാതിരിക്കെ, അത് ഔദ്യോഗിക പദവിയായി ഉപയോഗിക്കുകയോ, അങ്ങനെ ഭാവിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതുപോലും അടിസ്ഥാനരഹിതവും അകാനോനികവുമാകുന്നു."[13] പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഈ നിലപാടുമാറ്റം മലങ്കരയിലുടനീളം വൻ പ്രതിഷേധത്തിനു കാരണമായി. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കല്പനയിലെ വാദങ്ങൾ ഭാരതത്തിലെ ക്രൈസ്തവരെ വേദനിപ്പിച്ചു. 1970-ലെ കത്തിനെ തുടർന്ന്, പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായുടെ കല്പനകളിൽ തലവാചകമായി ചേർക്കുന്ന 'മാർത്തോമാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ ആരൂഢനായിരിക്കുന്ന' എന്ന ഭാഗം എടുത്തു കളയണമെന്ന ആവശ്യം പാത്രിയർക്കീസ് അനുകൂലികൾ ഉന്നയിച്ചു സഭാസമിതികളിൽ ബഹളമുണ്ടാക്കി. 1958-ൽ ഉണ്ടായ സഭാസമാധാനം ഇല്ലാതാകാൻ ഇത് കാരണമായി.

അപ്പോസ്തോലന്മാരിൽ ഒരുവനായ തോമ്മാ ശ്ലീഹായ്ക്ക് എന്തെങ്കിലും ന്യൂനത ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ശിഷ്യസമൂഹത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താതെ അദ്ദേഹത്തെ മാറ്റിനിർത്താമായിരുന്നു. തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ ന്യൂനതയെ സംബന്ധിച്ച് പുതിയനിയമത്തിൽ ഒരു പരാമർശവും ഇല്ല. യൂദാ ഇസ്ക്കരിയോത്തായ്ക്ക് അധ്യക്ഷസ്ഥാനം നഷ്ടമായ വസ്തുത അപ്പോസ്തോല പ്രവർത്തികൾ 1:20-ൽ സ്പഷ്ടമായി രേഖപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. യേശു അവരോടു (അപ്പോസ്തോലന്മാരോട്) പറഞ്ഞതു: "എന്നെ അനുഗമിച്ചിരിക്കുന്ന നിങ്ങൾ പുനർജനനത്തിൽ മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളും പന്ത്രണ്ടു സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്നു യിസ്രായേൽ

ഗോത്രം പന്ത്രണ്ടിന്നും ന്യായം വിധിക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു' (മത്തായി 19:28). പന്ത്രണ്ട് സിംഹാസനങ്ങളാണ് യേശു വാഗ്ദാനം ചെയ്തത്.

യേശുക്രിസ്തുവിൽ നിന്നും ശ്ലീഹന്മാർക്ക് ലഭ്യമായ പൗരോഹിത്യത്തിൽ ഏറ്റക്കുറച്ചിലുകളില്ല. പരിശുദ്ധാത്മനിറവിനായി കാത്തിരിക്കുവാൻ പതിനൊന്നു ശ്ലീഹന്മാരോടും കർത്താവ് കല്പിച്ചു (അപ്പോ. പ്ര. 1:4–5). സ്വർഗ്ഗാരോഹണം, പെന്തിക്കോസ്തി, യൂദാ ഇസ്കറിയോത്തായുടെ സ്ഥാനത്തേക്ക് മത്യാസിന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ്, ശെമ്മാശന്മാരുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പും നിയോഗവും, യെരുശലേം സുന്നഹദോസ്, ദൈവമാതാവിന്റെ വാങ്ങിപ്പ് മുതലായ സന്ദർഭങ്ങളിലും തോമ്മാ ശ്ലീഹാ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥവും പാരമ്പര്യവും സാക്ഷിക്കുന്നു.

ശ്ലീഹന്മാർ അനേകം സ്ഥലങ്ങളിൽ സുവിശേഷം അറിയിച്ചു സഭകൾ സ്ഥാപിച്ചു. ഈ സഭകൾ 'ശ്ലൈഹിക സിംഹാസനം' എന്നു പിൽക്കാലത്ത് അറിയപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങി. 'സിംഹാസനം' എന്ന പേരിനു ഇന്ന് കല്പിക്കുന്ന ഭരണപരവും അധികാരപരവുമായ സ്ഥാനവും പദവിയും റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിലെ ഔദ്യോഗിക മതമായി ക്രിസ്തുമതം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതോടെയാണ് കൈവന്നത്. യേശുവിന്റെ അപ്പോസ്തോലന്മാരിൽ ഒരുവനല്ലാത്ത, സുവിശേഷകനായ മർക്കോസ് സ്ഥാപിച്ച അലക്സാന്ത്രിയായിലെ സഭ, റോമൻ ചക്രവർത്തിയുടെ തലസ്ഥാനം എന്ന നിലയിൽ സ്ഥാനക്കയറ്റം ലഭിച്ച കുസ്തന്തീനോപോലീസിലെ സഭ, അന്ത്യോഖ്യാ, റോം, ക്രിസ്തീയ സഭയിലെ പ്രഥമ സഭയായ ജറുസലേം എന്നീ സഭകൾക്ക്, റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിലെ രാഷ്ട്രീയ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന നഗരങ്ങളിലെ സഭകൾ എന്ന നിലയിൽ സ്ഥാനം ലഭിച്ചു. ഇത് എ.ഡി. 325-ലെ നിഖ്യാ സാർവത്രിക സുന്നഹദോസിൽ അംഗീകരിച്ചു. ശ്ലൈഹിക പാരമ്പര്യം നിലനിർത്തുന്ന സഭകൾ തമ്മിലുള്ളത് കാനോനിലും ഭരണഘടനയിലും അധിഷ്ഠിതമായ സാഹോദര്യ ബന്ധമാണ്.

1958-ലെ സുപ്രീംകോടതി വിധിയെ തുടർന്ന് ഉണ്ടായ സഭാസമാധാന വേളയിൽ പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ 1958 ഡിസംബർ 16-ന് കോട്ടയം കാതോലിക്കേറ്റ് അരമനയിൽ നിന്നും നൽകിയ സഭാസമാധാന കല്പനയുടെ (പരസ്പര സ്വീകരണ കല്പന, നമ്പർ 105) തലവാചകം മുദ്രണം ചെയ്തിരിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: "വിശുദ്ധ മാർ തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ പൗരസ്ത്യ സിംഹാസനത്തിന്മേൽ ആരൂഢനായിരിക്കുന്ന ബലഹീനനായ രണ്ടാമത്തെ ഗീവറുഗീസ് എന്ന അഭിധാനമുള്ള ബസേലിയോസ് കാതോലിക്കാ."

പരിശുദ്ധ ബസേലിയോസ് ഔഗേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ 1974-ലെ കാതോലിക്കാദിന സമ്മേളനത്തിൽ (1974 മാർച്ച് 31) നടത്തിയ പ്രസംഗത്തിൽ ഇപ്രകാരം പരാമർശിക്കുന്നു: 'തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനം സെലൂഖ്യയിൽ നിന്നും 498-ൽ തിഗ്രീസിലേക്കും അവിടെനിന്നും 1912-ൽ മലങ്കരയിലേക്കും മാറ്റി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. മലങ്കരസഭ ഭരിക്കുന്ന മെത്രാന്മാർ തന്നെ അവരുടെ സ്ഥാനം 'മാർ തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനത്തിൽ വാഴുന്ന ആൾ' എന്നാണ് പൗരാണിക കാലം മുതൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്.'[14]

മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടു മുതലുള്ള പാശ്ചാത്യരും പൗരസ്ത്യരുമായ സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ രചനകൾ സാക്ഷിക്കുന്നത് മാർത്തോമാ ശ്ലീഹാ ഇന്ത്യയിൽ സുവിശേഷം അറിയിച്ചു എന്നതാണ്. ഇന്ത്യ എന്ന ഭൂപ്രദേശത്തെക്കുറിച്ചു കൃത്യമായ ധാരണ അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. സമുദ്രം വഴിയും കര വഴിയും ഇന്ത്യയിൽ സുഗമമായി കടന്നുവരാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. മാർത്തോമാ ശ്ലീഹായുടെ അപ്പോസ്തോലിക ദൗത്യത്തിന്റെ ഫലമായുണ്ടായ സഭാസമൂഹമാണ് തങ്ങൾ എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു ക്രിസ്തീയസമൂഹം പുരാതന കാലം മുതൽ കേരളത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതാണ് ഏറ്റവും സുപ്രധാനമായ തെളിവ്.[15] "മാർത്തോമാ ശ്ലീഹായ്ക്ക് പട്ടത്വമില്ല" എന്ന സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ വാദം അർത്ഥശൂന്യവും വേദവിപരീതവും ചരിത്രത്തെ തമസ്കരിക്കുന്നതും മലങ്കരസഭയുടെ സ്വത്വത്തെ നിരാകരിക്കുന്നതുമാണ് എന്ന് ഇതിനാൽ തെളിയുന്നു.

ഉപസംഹാരം

മാർത്തോമാ ശ്ലീഹാ ഇന്ത്യയിൽ സഭ സ്ഥാപിച്ചു എന്നത് പാശ്ചാത്യ-പൗരസ്ത്യ ദേശങ്ങളിൽ സുചരിതമായ ചരിത്ര വസ്തുതയാണ്. മലങ്കരസഭ ഈ പാരമ്പര്യവും മാർത്തോമൻ പൈതൃകവും ഹൃദയത്തോടു ചേർത്തുവയ്ക്കുന്നു. വിദേശ സഭകൾ മലങ്കരസഭയ്ക്കുമേൽ നടത്തിയ അധിനിവേശ ശ്രമങ്ങൾ പ്രതിരോധിക്കുവാൻ മാർത്തോമൻ പൈതൃകം സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ ഒരു സ്വതന്ത്ര സഭയാണ്. അതിന്റെ പ്രധാന മേലധ്യക്ഷൻ കാതോലിക്കായാണ്. മാർത്തോമാ ശ്ലീഹായുടെ പൈതൃകവും ശ്ലൈഹിക സിംഹാസനവും അവകാശപ്പെടുന്ന മലങ്കരസഭയ്ക്ക് അതിന്റെ ഉൾഭരണസ്വാതന്ത്ര്യവും വ്യക്തിത്വവും നിലനിർത്താൻ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപനം മൂലം സാധ്യമായി. കാതോലിക്കാ സിംഹാസനത്തിന്റെ പുരാതനത്വവും ശ്ലൈഹികമായ മാഹാത്മ്യവും നാം നിലനിർത്തണം.

എന്നാൽ തദ്ദേശീയമായ വ്യക്തിത്വം പൂർണ്ണ തോതിൽ രൂപപ്പെടുത്താൻ ഇനിയും സഭയ്ക്കായിട്ടില്ല. മാർത്തോമാ ശ്ലീഹാ ഭരമേൽപിച്ച സുവിശേഷീകരണ ദൗത്യം നിർവഹിക്കാതെ അലസമായി നാം കാലം പിന്നിട്ടു. ഇത് അധിനിവേശ ശക്തികൾ ചൂഷണം ചെയ്തു. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം ആർക്കും നിഷേധിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. അതിനാൽ അപ്പോസ്തോലിക ദൗത്യം ഇന്ന് ക്രിയാത്മകമായി നിർവഹിക്കാൻ മലങ്കരസഭയ്ക്കിടയാകണം. മാർത്തോമാ ശ്ലീഹാ നൽകിയ സന്ദേശം പ്രായോഗികതലത്തിൽ ആവിഷ്ക്കരിക്കുക എന്ന ദൗത്യമാണ് നമുക്കുള്ളത്. സുവിശേഷീകരണവും സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ സംരക്ഷണവും നിർമ്മലമായ വിശ്വാസം പുലർത്തുന്നതും വഴി മാർത്തോമൻ പൈതൃകം ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ നമുക്ക് കഴിയും.

Endnotes

1. "What part does Thomas play in the plan of our Redemption? By what is commonly called his incredulity, he confessed the faith of the Apostles in the divinity of Christ and confirmed us in that same Faith. Besides, he brings new evidence, and that of a most convincing character of the truth of the Resurrection." Ladislas-Michel Zaleski, "Apostle Thomas in the Gospel," in *The St. Thomas Christian Encylopaedia of India*, vol. 2, ed. George Menachery (Ollur: Thomapedia, 2000) 1.

2. James Kurikilamkatt, *Historical Dictionary of St Thomas Christians* (Ujjain: Ruhalaya Publications, 2014), 291-295.

3. "Meanwhile the holy apostles and disciples of our Saviour were dispersed throughout the world. Parthia, according to tradition, was allotted to Thomas as his field of labor..." Eusebius, The Church History, in *Nicene and Post-Nicene Fathers, Second Series, Vol. 1*, ed. Philip Schaff (Grand Rapids, MI: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1961), Book III, Chapter I, 1, p. 132.

4. "For after his [Jesus Christ] resurrection from the dead and his ascent into heaven, Thomas, one of the twelve apostles, under divine impulse sent Thaddeus, who was also numbered among the seventy disciples of Christ, to Edessa, as a preacher and evangelist of the teaching of Christ." Eusebius, The Church History, in *Nicene and Post-Nicene Fathers, Second Series, Vol. 1*, ed. Philip Schaff (Grand Rapids, MI: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1961), Book I, Chapter XIII, 4, p. 100.

5. "India and all its own countries and those bordering on it, even to the farther sea, received the Apostle's Hand of Priesthood from Judas Thomas, who was guide and ruler in the Church which he built and the ministered here." നെടുന്തളിൽ വർഗീസ് കത്തനാർ, *മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായും മലങ്കര സഭയും* (കോട്ടയം: മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ പ്രസിദ്ധീകരണ വകുപ്പ്, 2019), 76.

6. അപ്പോസ്തലന്മാർ റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിന് അകത്തും പുറത്തുമായി പ്രധാനപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങൾ, വിശേഷാൽ നഗരങ്ങൾ കേന്ദ്രമാക്കി സുവിശേഷ പ്രവർത്തനം നടത്തി. ആ നഗരങ്ങളെ പിൽക്കാലത്ത് അപ്പോസ്തോലിക സിംഹാസനങ്ങൾ ആയി പരിഗണിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ആ നിലയിൽ പത്രോസ് ശ്ലീഹാ അന്ത്യോഖ്യാ, റോം എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലും, പൗലോസ് ശ്ലീഹാ റോമിലും, അന്ത്രയോസ് ശ്ലീഹാ കുസ്തന്തീനോപോലീസിലും യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹാ എഫേസൂസിലും തോമ്മാ ശ്ലീഹാ ഇന്ത്യയിലും പേർഷ്യയിലും, സുവിശേഷകനായ മാർക്കോസ് അലക്സാന്ത്രിയായിലും ആസ്ഥാനമാക്കി പ്രവർത്തിച്ചതുകൊണ്ട് ആ സ്ഥലങ്ങൾ അവരുടെ സിംഹാസനങ്ങൾ എന്ന് അറിയപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങി. നെടുന്തളിൽ വർഗീസ് കത്തനാർ, *മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായും മലങ്കരസഭയും* (കോട്ടയം, മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ പ്രസിദ്ധീകരണ വകുപ്പ്, 2019, പുറം 78).

7. "Vatican Codex 22, written in Cranganore in 1301, gives the title as "The

Metropolitan of the Throne of St. Thomas and of the whole Church of the Christians in India." Tenny Thomas, "Malankara Orthodox Syrian Church," in *The Concise Encyclopedia of Orthodox Christianity*, ed. John Antony McGuckin (West Sussex: Wiley Blackwell, 2014), 304.

8. ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട് (എഡിറ്റർ), *മലങ്കരസഭാ ചരിത്രരേഖകൾ*, കോട്ടയം, സോഫിയ പ്രിന്റ് ഹൗസ്, 2019, പുറം 660.

9. ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട് (എഡിറ്റർ), *മലങ്കരസഭാ ചരിത്രരേഖകൾ*, കോട്ടയം, സോഫിയ പ്രിന്റ് ഹൗസ്, 2019, പുറം 660.

10. മലങ്കരസഭ മാസിക, 1974 ജനുവരി, പുസ്തകം 29. ലക്കം 1.

11. ഫാ. റ്റി. വി. ജോർജ് നെടുമാവ്, *നെടുമാവ് അച്ചന്റെ കൃതികൾ* (കോട്ടയം: മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ പ്രസിദ്ധീകരണ വകുപ്പ്, 2019), 112-123.

12. മലങ്കരസഭ മാസിക, 1970 സെപ്റ്റംബർ 1, 15 , ലക്കം 17, 18, പുറം 180.

13. മലങ്കരസഭ മാസിക, 1974 മാർച്ച്, പുസ്തകം 29 ലക്കം 3, പുറം 61.

14. മലങ്കരസഭ മാസിക, 1974 മെയ്, ലക്കം 5, പുസ്തകം 29, പുറം 129.

15. "The most important evidence for the mission of Thomas in India is the existence of a community which is passionate in its claim of Thomasian apostolicity. Lingering of the traditions in several places of India even after the total disappearance of the Christian communities is added evidence. Moreover there are no rival claimants for the mission of Thomas to oppose the Indian mission of Thomas. All other traditions about the mission of Thomas in other places, in Persia, in China, in Socotra, are just complementary to the Indian story. They never contradict the Indian tradition, instead they just complement it. There could be only one historical conclusion: if Thomas belongs to history, he travelled to India." James Kurikilamkatt, *Historical Dictionary of St Thomas Christians* (Ujjain: Ruhalaya Publications, 2014), 294-295.

Bibliography

ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട് (എഡിറ്റർ), *മലങ്കരസഭാ ചരിത്രരേഖകൾ*. കോട്ടയം, സോഫിയ പ്രിന്റ് ഹൗസ്, 2019.

നെടുന്തളിൽ വർഗീസ് കത്തനാർ, *മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായും മലങ്കര സഭയും*. കോട്ടയം: മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ പ്രസിദ്ധീകരണ വകുപ്പ്, 2019.

ഫാ. റ്റി. വി. ജോർജ് നെടുമാവ്, *നെടുമാവ് അച്ചന്റെ കൃതികൾ*. കോട്ടയം: മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ പ്രസിദ്ധീകരണ വകുപ്പ്, 2019.

പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ സിംഹാസന ചരിത്രം, നാലാം പതിപ്പ്, കോട്ടയം: ഒ.എസ്.എസ്.എ.ഇ., 1986.

മലങ്കരസഭ മാസിക.
1970 സെപ്റ്റംബർ 1, 15, ലക്കം 17, 18.
1974 ജനുവരി, പുസ്തകം 29. ലക്കം 1.
1974 മെയ്, പുസ്തകം 29. ലക്കം 5,

Eusebius. *The Church History*. In Nicene and Post-Nicene Fathers. Second Series, vol. 1, edited by Philip Schaff. Grand Rapids, MI: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1961.

James Kurikilamkatt. *Historical Dictionary of St Thomas Christians*. Ujjain: Ruhalaya Publications, 2014.

McGuckin, John Antony, ed. *The Concise Encyclopedia of Orthodox Christianity*. West Sussex: Wiley Blackwell, 2014.

Menachery, George, ed. *The St. Thomas Christian Encyclopaedia of India. Vol. 2*. Ollur: Thomapedia, 2000.

മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രവാചകൻ

മാവേലിക്കര: മതാതീത സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രവാചകനായിരുന്നു ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് എന്ന് കൊട്ടാരക്കര-പുനലൂർ ഭദ്രാസനാധിപൻ ഡോ. യൂഹാനോൻ മാർ തേവോദോറോസ് മെത്രാപ്പോലിത്ത പറഞ്ഞു.

ഐനാംസ് 83-ാമത് ദേശീയ കോൺഫ്രൻസും അനുസ്മരണ സമ്മേളനവും സെനന്റ് പോൾസ് മിഷൻ സെന്ററിൽ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു പ്രസംഗിക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

മിഷൻ ബോർഡ് പ്രസിഡന്റ് ഡോ. ഗബ്രിയേൽ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് അധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. ഡോ. ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ ബർന്നബാസ് അനുസ്മരണ പ്രഭാഷണം നടത്തി. 'മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് രചനകൾ-ദർശനങ്ങൾ' എന്ന വിഷയത്തിൽ കോട്ടയം ഓർത്തഡോക്സ് തിയോളജിക്കൽ പ്രിൻസിപ്പൽ ഫാ. ഡോ. ജോൺ തോമസ് കരിങ്ങാട്ടിൽ ക്ലാസ് നയിച്ചു. ഡോ. യൂഹാനോൻ മാർ ക്രിസോസ്റ്റമോസ്, ഫാ. തോമസ് കെ. ചാക്കോ, ഐനാംസ് ജനറൽ സെക്രട്ടറി തോമസ് പോൾ, പ്രഫ. പി.കെ. കൂര്യൻ, പി. സി. ചാക്കോ, സാറാമ്മ സിറിയക്ക്, സെക്രട്ടറി പി. ടി. ജോസ് നല്ലില എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

രാവിലെ എട്ടിന് പുതിയകാവ് സെൻറ് മേരീസ് കത്തീഡ്രലിൽ നിന്നും ഒസ്താത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലിത്തായുടെ കബറിടത്തിലേക്ക് ഐനാംസിൻറെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ പദയാത്ര നടത്തി.

മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് സാമൂഹിക പ്രതിബദ്ധതയുടെ പ്രവാചകൻ

കോട്ടയം: സാമൂഹിക പ്രതിബദ്ധതയുടെ പ്രവാചകനായിരുന്നു ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെന്ന് അങ്കമാലി ഭദ്രാസനാധിപൻ യൂഹാനോൻ മാർ പോളിക്കാർപ്പോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ പറഞ്ഞു. കോട്ടയം ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരിയിൽ നടന്ന ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് അനുസ്മരണ പ്രഭാഷണ പരമ്പര ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു പ്രസംഗിക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. സെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പാൾ ഫാ. ഡോ. ജോൺ തോമസ് കരിങ്ങാട്ടിൽ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു.

സാമൂഹിക നീതി സമൂഹത്തിൽ ശക്തമായി പ്രചരിപ്പിച്ച മഹത് വ്യക്തിത്വമായിരുന്നു മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് എന്ന് മുഖ്യപ്രഭാഷണം നടത്തിയ സോപാന അക്കാദമി ഡയറക്ടർ ഫാ. ഡോ. കെ. എം. ജോർജ്ജ് പറഞ്ഞു. മനുഷ്യ സ്നേഹവും സുവിശേഷ ദൗത്യവും നീതിബോധവും ഉജ്ജ്വലിപ്പിച്ച വ്യക്തിത്വമായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

ചീഫ് ലൈബ്രറിയൻ ഫാ. ഡോ. മാത്യൂസ് ജോൺ മനയിൽ, പഴയസെമിനാരി മാനേജർ ഫാ. ജോബിൻ വർഗീസ്, ഫാ. സി. സി. ചെറിയാൻ, ഗ്രിഗറി കെ. ജോൺസ് എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

ഡോ. കെ. എൽ. മാത്യൂ വൈദ്യൻ കോർ എപ്പിസ്ക്കോപ്പായുടെ 'വിശ്വാസ ജീവിതം' എന്ന ഗ്രന്ഥം യൂഹാനോൻ മാർ പോളിക്കാർപ്പോസ് തിരുമേനി ഫാ. സി. സി. ചെറിയാന് നൽകി പ്രകാശനം ചെയ്തു.

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ
MALANKARA ORTHODOX SYRIAN CHURCH
MY LORD AND MY GOD

ലേഖനം

ഒരു പിണക്കവും ഇണക്കവും

പി. തോമസ് പിറവം & ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട്

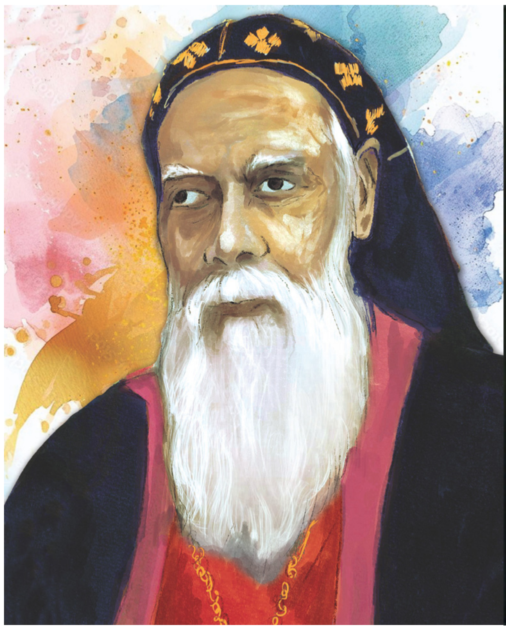
പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ അന്ത്യകാലത്ത് മലങ്കരസഭാ വൈദികട്രസ്റ്റി കോനാട്ട് കോര മാത്തൻ മൽപ്പാനും, അത്മായ ട്രസ്റ്റി അക്കര സി. ജെ. കുര്യനും ആയിരുന്നു. പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി നവീകരണക്കാരുമായുള്ള വ്യവഹാരം ജയിച്ച് അതുല്യപ്രഭാവത്തോടെ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ പൗരസ്ത്യ സിംഹാസനത്തിൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായായി വാഴുന്ന കാലത്ത് തിരുമേനിയോട് മറുത്ത് പറയാനോ, എതിർത്ത് സംസാരിക്കാനോ സഭയിൽ ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സഭയ്ക്കുവേണ്ടി വല്ലാത്ത കഷ്ടപ്പാടുകൾ അനുഭവിച്ച തിരുമേനിയോട് സകലർക്കും ബഹുമാനമായിരുന്നു. വൈദികട്രസ്റ്റിക്കും, അത്മായ ട്രസ്റ്റിക്കും പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുമായി പ്രായംകൊണ്ട് വലിയ അന്തരമുണ്ടായിരുന്നു. വന്ദ്യ വയോധികനായ പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയോട് പിതൃതുല്യമായ സ്നേഹത്തോടും, ബഹുമാനത്തോടും കൂടിയായിരുന്നു അവരുടെ പെരുമാറ്റം. മേൽപ്പട്ടക്കാരോടും, വൈദികരോടും, സഭാംഗങ്ങളോടും പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി വളരെ നയത്തിലും സ്നേഹത്തിലും പെരുമാറി. അതുകൊണ്ട് ആർക്കും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായോട് നീരസം ഉണ്ടായില്ല. പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയെ വലിയ തിരുമേനി എന്നാണ് സർവ്വരും ബഹുമാനപൂർവ്വം വിളിച്ചിരുന്നത്. വലിയ തിരുമേനി എന്തു പറയുന്നോ അതിന് 'യേസ്' പറയുന്ന പതിവായിരുന്നു തിരുമേനിയുടെ അന്ത്യകാലത്ത് സഭയിൽ നിലവിൽ ഇരുന്നത്. വൈദികട്രസ്റ്റിക്കും, അത്മായ ട്രസ്റ്റിക്കും ഉണ്ടായിരുന്ന അധികാര അവകാശങ്ങൾ അവർ പ്രയോഗിച്ചിരുന്നില്ല. എല്ലാം വലിയ തിരുമേനിക്ക് വിട്ടുകൊടുത്തിരുന്നു. അവർ സഭയുടെ ചട്ടക്കൂട്ടിലെ അലങ്കാര പദവി വഹിക്കുന്ന സ്ഥാനികളായി കഴിഞ്ഞു വന്നു.

പഴയസെമിനാരിയിലെ ബസ്ഗാസാ മുറിക്ക് (നിക്ഷേപമുറി അഥവാ ഖജനാവ്) ഒരു കോൽതാഴും, രണ്ട് പറ്റ്താഴുമായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത്. അവയുടെ ഓരോ താക്കോൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായും മറ്റ് രണ്ട് ട്രസ്റ്റിമാരും കൂടി സൂക്ഷിക്കണമെന്നാണ് നിയമം. കോൽതാഴിന്റെയും പറ്റ്താഴിന്റെയും താക്കോലുകൾ മാറി മാറി ട്രസ്റ്റിമാരുടെ കൈവശം വരും. മൂന്നു താക്കോലുകളും ഉപയോഗിച്ചാലേ മുറിയുടെ വാതിൽ തുറക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളു. കോനാട്ടു മൽപ്പാന്റെ കൈവശമുള്ള താക്കോലും, സി. ജെ. കുര്യന്റെ കൈവശമുള്ള താക്കോലും അവർ വലിയ തിരുമേനിയെ ഏൽപ്പിച്ചു. പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി താക്കോലുകൾ കൈവശം വച്ച് യഥേഷ്ടം ഉപയോഗിച്ചു പോന്നു. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായോടുള്ള സ്നേഹവും, വിശ്വാസവും കാരണമായിരുന്നു താക്കോലുകൾ തിരുമേനിയെ ഏൽപിച്ചത്. ഈ താക്കോലുകളുടെ സൂക്ഷിപ്പിനെ സംബന്ധിച്ച് പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ കാലശേഷം പുതിയ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായും ട്രസ്റ്റിമാരും തമ്മിൽ വലിയ തർക്കത്തിന് ഇടയായി.

ഒരുത്തരേയും മുഷിപ്പിക്കാതെയും അതേസമയം കാര്യം കൈവിടാതെയും, സംഗതികൾ ഉദ്ദിഷ്ടസ്ഥാനത്ത് കൊണ്ടുചെന്ന് കെട്ടുന്നതിന് പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിക്ക് പ്രത്യേക സാമർത്ഥ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇലയ്ക്കും, മുള്ളിനും കേടുവരാത്തവിധത്തിൽ തിരുമേനി പ്രശ്നങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്ത് അവസാനിപ്പിക്കും. തിരുമേനിയോട് എതിരഭിപ്രായം പറയണമെന്ന് മനസ്സിൽ നിരൂപിച്ച് ചെന്നവർ പോലും തിരുമേനിയുമായി സംസാരിക്കുമ്പോൾ സ്വന്തം അഭിപ്രായം പറയാതെ തിരുമേനിയുടെ അഭിപ്രായത്തിന് പൂർണ്ണ സമ്മതമാണെന്ന് പറഞ്ഞ് കൈമുത്തി തിരുമുമ്പിൽ നിന്നു വേഗം സ്ഥലം കാലിയാക്കാറാണ് പതിവ്. നയചാതുര്യം കൊണ്ടാണ് പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി ഇതെല്ലാം സാധിച്ചത്.

കോനാട്ടു മൽപാൻ വടക്കുള്ള വൈദികരുടെയും, ജനങ്ങളുടെയും ഇടയിൽ പൊതുസമ്മതനും അനേകം വൈദികരുടെ ഗുരുവുമായിരുന്നു. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി കത്തനാരായിരുന്നപ്പോൾ കോനാട്ടു മൽപ്പാനുമൊന്നിച്ച് പഴയസെമിനാരിയിൽ വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളെ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. അതിനെക്കുറിച്ച് വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി ഡയറിയിൽ ഇങ്ങനെ കുറിച്ചിരിക്കുന്നു:

"1886 ധനു 15-നു കാലത്തെ ദൈവസഹായത്തെ യാചിച്ചുംകൊണ്ടും പഠിത്വം നടത്തുവാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഞാനും പാമ്പാക്കുട അച്ചനും തമ്മിൽ സ്നേഹം ആയിരിക്കേണമെന്നും ഒരിക്കലും യാതൊരു ഉന്നതഭാവവും തമ്മിൽ തമ്മിൽ കാണിക്കരുതെന്നും മറ്റും ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു നിശ്ചയിച്ചു. ആയ്തു എന്നേക്കും നിലനില്ക്കുമാറാകട്ടെ."

സഹാദ്ധ്യാപകനും സ്നേഹിതനുമായിരുന്ന വട്ടശ്ശേരിൽ മൽപ്പാൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി സ്ഥാനമേറ്റപ്പോൾ ഹൃദയംഗമമായി അനുമോദിച്ച കൂട്ടുട്രസ്റ്റിയായ കോനാട്ടു മല്പാൻ, 'അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് ഇവിടെ വന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ സഭയെ നശിപ്പിക്കും' എന്നറിഞ്ഞിരുന്നിട്ടും, അതേ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പക്ഷത്ത് നിലയുറപ്പിക്കുവാനിടയായതിന്റെ പിന്നിൽ എന്തൊക്കെയായിരുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമായി രേഖകളിൽ നിന്ന് അറിയാനായിട്ടില്ല. സൗന്ദര്യപ്പിണക്കങ്ങളുടേയോ പരിഭവങ്ങളുടേയോ എരിതീയിൽ സ്വാർത്ഥതാൽപര്യക്കാർ എണ്ണ പകർന്നതോ? ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യസാദ്ധ്യാന്വേഷികൾ ഏഷണി കൂട്ടിയതോ? മലങ്കരസഭയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം വ്യവസ്ഥാപിതവും പൂർണ്ണവുമാക്കാൻ ദൈവം തന്നെ വഴിനടത്തിയതോ? സംശയ ദൂരീകരണം എളുപ്പമല്ല.

മപ്രിയാന സ്ഥാപനം നേടിയെടുക്കുവാൻ അബ്ദുൾ മശിഹ പാത്രിയർക്കീസിന് കോനാട്ട് മൽപ്പാനയച്ച എഴുത്തുകളിൽ ചിലത് അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കയ്യിൽ എത്തിച്ചേർന്നിരുന്നുവത്രേ. അക്കാര്യത്തിന് പരിശ്രമിച്ചതിന്റെ പേരിൽ ബോംബെയിൽ വച്ച് മൽപ്പാനെ പാത്രിയർക്കീസ് ശാസിച്ചതായി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പാത്രിയർക്കീസുമായി പിണങ്ങിയാൽ അനന്തരഫലങ്ങളിൽ മൽപ്പാന് ഭയമുണ്ടായിരുന്നു. അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പള്ളി സന്ദർശനങ്ങളോടനുബന്ധിച്ച് ഉണ്ടാക്കിയ ഉടമ്പടികളുടെ വാചകങ്ങൾ പലപ്പോഴും എഴുതിയത് മല്പാനാണ്. ആ ഉടമ്പടികളിൽ ചേരുവാൻ മല്പാൻ പള്ളിച്ചുമതലക്കാരെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉടമ്പടിയിൽ ചേരാതിരുന്നാൽ പാത്രിയർക്കീസ് മുടക്കുകയോ ശപിക്കുകയോ ചെയ്യും എന്ന് അവരോട് മല്പാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പട്ടത്വം അധികാരമുള്ളവർ എടുത്തുകളഞ്ഞാൽ പോകും എന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിരുന്നതായി തോന്നുന്നു. പട്ടത്വത്തിന്റെ സാധുത സംബന്ധിച്ച പ്രശ്നത്തിൽ, പുനരായി പട്ടമേൽക്കുകയും അതിനാൽ നിയമനടപടികൾക്ക് വിധേയനാകുകയും ശിക്ഷയനുഭവിക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു പൂർവികൻ മല്പാനുണ്ടല്ലോ. മൽപ്പാന് ഈ വിഷയത്തിൽ ആശങ്കയും ഭയവും സ്വാഭാവികമാകാം. പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ മാത്തൻ മല്പാന് ശെമ്മാശുപട്ടം നൽകിയ ദിവസം തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻഗാമി യോഹന്നാൻ മല്പാൻ പാത്രിയർക്കീസിൽനിന്നും പട്ടം മാറിയേൽക്കുകയുണ്ടായി. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധികാര അവകാശങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച് ഇന്നുള്ള കാഴ്ചപ്പാടല്ല അന്നുണ്ടായിരുന്നത്. വട്ടശേരിൽ തിരുമേനി പോലും അന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുമായി കഴിയുമെങ്കിൽ ഒരേറ്റുമുട്ടൽ ഒഴി

വാക്കാനാണ് പരിശ്രമിച്ചിരുന്നത്.

കക്ഷിവഴക്കിൽ അത്മേനി ട്രസ്റ്റി സി. ജെ. കുര്യനോടൊപ്പമാണ് മാത്തൻ മല്പാൻ നിലകൊണ്ടത്. പാത്രിയർക്കീസിന് ലൗകികാധികാരമുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കുന്ന ഉടമ്പടി നൽകിയ മാർ കൂറിലോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ആ പക്ഷത്തുനിന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായ്ക്ക് തുണനൽകി. ജനങ്ങളുടെ പിന്തുണ കാര്യമായി ലഭിക്കാതെ വന്നതിനാൽ പാത്രിയർക്കീസ് പക്ഷത്തിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി നേടാനായില്ല. കേസുകളുടെയും കയ്യേറ്റങ്ങളുടെയും അസമാധാനത്തിന്റെയും അന്തരീക്ഷമായിരുന്നു അക്കാലത്ത്.

ആദ്യ ഘട്ടത്തിലെ വാശിവൈരാഗ്യങ്ങൾ ക്രമേണ രാജിയാലോചനകൾക്കും സമാധാന ചർച്ചകൾക്കും വഴിമാറി. 1923 മാർച്ച് 23-ന് വട്ടിപ്പണക്കേസ് ഹൈക്കോടതി വിധി വന്നപ്പോൾ മൽപ്പാൻ പക്ഷത്തിന് വിജയമായിരുന്നു. ആരും നിഗളിക്കുകയും ബഹളം കൂട്ടുകയുമരുതെന്നും അടങ്ങിയിരുന്ന് ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കണമെന്നും മല്പ്പാൻ പറഞ്ഞു.

ഇക്കാലത്ത് വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഏലിയാസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായെക്കണ്ട് യഥാർത്ഥ വസ്തുതകൾ ധരിപ്പിക്കുവാൻ മർദീനിലേക്കു പോയി. പാത്രിയർക്കീസുബാവാ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മുടക്കു തീർക്കുകയും അതിനുള്ള കൽപ്പന മാർ യൂലിയോസിന്റെ കൈവശം കൊടുത്തുവിടുകയും ചെയ്തു. എറണാകുളം മുസാവരി ബംഗ്ലാവിൽ വച്ച് ഈ കൽപ്പന മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാൻ പലരും കേൾക്കെ വായിക്കുകയും തേനുങ്കൽ മല്പാൻ അച്ചൻ തർജമ ചെയ്ത് കേൾപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ കേസിനുവേണ്ടി ഭീമമായ തുക ചെലവഴിച്ചവരും പാത്രിയർക്കീസുപക്ഷത്തെ തീവ്രവാദികളും പ്രേരണ ചെലുത്തിയതുകൊണ്ടാകാം, മാർ യൂലിയോസ് കോട്ടയത്ത് എത്തിയശേഷം കല്പനയുടെ കാര്യം നിഷേധിച്ചു. അങ്ങനെ ഒന്നുണ്ടായിട്ടേയില്ലെന്നായി പ്രചാരണം. സമാധാന പുലരി ഉദിച്ചില്ല. പക്ഷേ കൽപ്പന കാണുകയും വായിക്കുകയും ചെയ്തവരിലൂടെ യഥാർത്ഥ വസ്തുത പാത്രിയർക്കീസുപക്ഷത്തുള്ള നിർമ്മല മനസ്സാക്ഷിയുള്ളവരൊക്കെ ക്രമേണ അറിഞ്ഞു.

സി. ജെ. കുര്യൻ വളരെയധികം പണം കേസിന് തുലച്ചിരുന്നു. കുര്യന്റെ വാശിയും പ്രതികാരവാഞ്ഛയും ആളിക്കത്തി നിൽക്കുന്ന അവസരത്തിൽ സമാധാനമെന്നും പറഞ്ഞ് കുര്യനെ സമീപിക്കാൻ മൽപാന് ഭയമായിരുന്നു എന്നു വേണം കരുതാൻ. "ബസ്ഗാസാ മുറി പൂട്ടി താക്കോലു കൊണ്ടുവാ. എന്നിട്ടാവാം സമാധാന ചർച്ച" എന്നായിരുന്നു മുമ്പെല്ലാം സമാധാനത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കാൻ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി അയച്ചിരുന്ന മാന്യന്മാരോട് കുര്യൻ കോപാകുലനായി പറഞ്ഞിരുന്നത്.

സി. ജെ. കുര്യന്റെ മരണശേഷം, കേസും വഴക്കും അവസാനിപ്പിച്ച് സഭയിൽ സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുകയാണ് എല്ലാത്തിനും പോംവഴി എന്ന് മാത്തൻ മൽപ്പാന് തോന്നിത്തുടങ്ങി. അതിനായി അദ്ദേഹം അവസാനകാലത്ത് ശ്രമം തുടങ്ങി. കുര്യൻ മരിച്ചുപോയിരുന്നതിനാൽ മൽപ്പാന് ധൈര്യമായി സമാധാന ചർച്ചകൾ നടത്താമെന്ന സ്ഥിതി സംജാതമായിരുന്നു.

സഭാ പ്രശ്നങ്ങൾ കൂടിയാലോചനകളിലൂടെ പരിഹരിക്കാനാകുമെന്നു തോന്നിയശേഷം മാത്തൻ മൽപ്പാൻ ആ ലക്ഷ്യം കൈവരിക്കാൻ തന്നെക്കൊണ്ടാവുന്നതൊക്കെ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സഭാ പ്രശ്നങ്ങൾ തമ്മിൽ സംസാരിച്ചാൽ തീരാനുള്ളതേയുള്ളൂവെന്നും അതിന് തമ്മിൽ കാണണമെന്നും വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് 1924 മിഥുനം 3-ന് മാത്തൻ മല്പാനെഴുതി. ഇങ്ങനെ ഒരു കൂടിക്കാഴ്ചയിൽ നിന്ന് പിന്തിരിപ്പിക്കാനാണ് മല്പാന്റെ കൂടെയുള്ളവർ ശ്രമിച്ചത്. പക്ഷേ, മല്പാൻ കൂടിക്കാഴ്ചയ്ക്ക് തയ്യാറായിരുന്നു. ചികിൽസയിലാകയാൽ പരുമലയ്ക്ക് വരുവാനാകയില്ല, അതുകൊണ്ട് തിരുമേനി പാമ്പാക്കുട ചെറിയപള്ളിയിലേക്ക് വരുവാൻ മൽപ്പാൻ ക്ഷണിച്ചു (മിഥുനം 10). ചികിൽസയിലാകയാൽ തിരുമേനിക്കും യാത്ര ചെയ്യുവാൻ വയ്യ, അവിടേക്ക് ചെല്ലണമെന്ന് തിരുമേനി ആവശ്യപ്പെട്ടു (മിഥുനം 12). ഒടുവിൽ മിഥുനം 30-നു ശേഷം ചെല്ലാമെന്ന് മൽപ്പാൻ അറിയിച്ചു. ആ കൊല്ലം വെള്ളപ്പൊക്കം കഠിനമായി റോഡ് വഴി യാത്ര തടസ്സപ്പെട്ടതിനാൽ ആ കൂടിക്കാഴ്ച യഥാസമയം നടന്നില്ല.

1925 ചിങ്ങത്തിൽ വീണ്ടും സമാധാനാലോചന നടന്നു. പാലാമ്പടം തോമസ് വക്കീൽ വന്ന് പ്രോൽസാഹിപ്പിച്ചു. ശിഷ്യനായ ഔഗേൻ റമ്പാച്ചനും രാജിക്ക് പ്രേരിപ്പിച്ചു. വക്കീലിന്റെ കാറിൽ പോയി മണർകാട്ടു വച്ച് മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാനെ കണ്ടു. അദ്ദേഹം വട്ടശേരിൽ തിരുമേനിയെ കാണാൻ തടസ്സം പറ

കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാൻ (1860-1927)

പാമ്പാക്കുട കോനാട്ടു കോര-അന്നം ദമ്പതികളുടെ പുത്രനായി 1860 മാർച്ച് 30-നു (മീനം 17) ജനിച്ചു. പിതൃസഹോദരൻ ഗീവറുഗീസ് കത്തനാരുടെയും (പിന്നീട് മാർ യൂലിയോസ്) പരുമല മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് തിരുമേനിയുടെയും കീഴിൽ വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തി. ശൈശവപ്രായത്തിൽ തന്നെ, 1871 ഒക്ടോബർ 29-ന് പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിൽ നിന്ന് 'കോറൂയോ' സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു. പത്രോസ് പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായിൽനിന്ന് 'മ്ശംശോനോ' സ്ഥാനമേറ്റു. അതിനുശേഷമാണ് പ്രത്യേകാനുവാദപ്രകാരം വടക്കൻപറവൂർ ചെട്ടിപ്പീടികയിൽ യോഹന്നാന്റെ മകൾ ഏലിശ്ബായുമായുള്ള വിവാഹം 1883 ജൂൺ 24-നു നടന്നത്. 1883 നവംബർ 13 ഞായറാഴ്ച കൊച്ചിക്കോട്ടപ്പള്ളിയിൽ വച്ച് ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസിൽ നിന്ന് കശ്ശീശ്ശാ പട്ടമേറ്റു. മലങ്കര മൽപ്പാനായിരുന്ന കോനാട്ടു യൂഹാനോൻ മല്പാന്റെ മരണാനന്തരം, നാല്പതടിയന്തിര ദിവസം (1890 മേടം 5) മാത്തൻ കത്തനാരെ മലങ്കര മല്പാനായി പുലിക്കോട്ടിൽ ദിവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ പ്രഖ്യാപിച്ചു. 1892 മാർച്ച് 31-ന് കോട്ടയത്ത് സെമിനാരിയിൽ, ഫെബ്രു. 22-ലെ കല്പന പ്രകാരം ചേർന്ന പള്ളിപ്രതിപുരുഷ യോഗം, കോനാട്ട് പുത്തൻപുര കോര മാത്തൻ കത്തനാരെ വൈദികട്രസ്റ്റിയായി തെരഞ്ഞെടുത്തു. മലങ്കരയിൽ കാതോലിക്കാ സിംഹാസനം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള ആദ്യ പരിശ്രമം നടത്തിയത് മല്പാനാണ്. 1893 സെപ്തം. 2-ന് അങ്കമാലി ഭദ്രാസനത്തിന്റെ 'വികാരി ജനറൽ' ആയി മാത്തൻ മല്പാൻ നിയമിതനായി. നാമമാത്ര സ്ഥാനിയായല്ല, അധികാരങ്ങളോടെയായിരുന്നു കടവിൽ മാർ അത്താനാസ്യോസ് ഇപ്രകാരം നിയമിച്ചത്. പള്ളികൾ സന്ദർശിച്ച് വഴക്കുകൾ തീർക്കുകയും കണക്കുകൾ പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

1926 ഓഗസ്റ്റ് 16-നു പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ കൽപ്പനപ്രകാരം സ്ലീബാ മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ മാത്തൻ മല്പാന് കോറെപ്പിസ്കോപ്പാ സ്ഥാനം നൽകി. മെത്രാന്മാരുടേതുപോലെ ഒരു മുടിയും കൊടുത്തു. വൈദികർ വി. കുർബ്ബാന അനുഷ്ഠിക്കുമ്പോൾ മെത്രാന്മാർ സന്നിഹിതരെങ്കിൽ ചെയ്യാറുള്ള കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ അധികാരവും ഉണ്ടായിരുന്നു. കാൽകഴുകൽ ശുശ്രൂഷ നടത്തുവാനും അനുവാദമുണ്ടായതുകൊണ്ട് 1927 മേടം 8-നു പാമ്പാക്കുട വച്ച് കാൽകഴുകൽ ശുശ്രൂഷ നടത്തി.

പൂർവ്വികരുടെ കാലം മുതൽ പാമ്പാക്കുട നടന്നുവരുന്ന മല്പാൻ പാഠശാലയിൽ പഠിപ്പിച്ചു. മാർ ജൂലിയസ് പ്രസിൽനിന്നും സഭയിലെ ആരാധനക്രമങ്ങളുടെ പ്രസിദ്ധീകരണം നിർവ്വഹിച്ചുപോന്നു. കോനാട്ട് ഗ്രന്ഥാവലിയിലേക്ക് പുസ്തകങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നതിൽ അതീവ താത്പര്യം കാണിച്ചു. ഏതാനും വർഷങ്ങൾ കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ അദ്ധ്യാപകനായും സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു. സഭയുടെ ബഹുമുഖമായ വികസനത്തെ, പ്രത്യേകിച്ചും വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസ വികസനത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി എ.ഡി. 1888-ൽ 'ത്രിസായ് ശുബഹോ' എന്ന പേരിൽ ഒരു സമൂഹം രൂപീകരിക്കുന്നതിന് നേതൃത്വം നൽകി.

വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായായി വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹവും കൂട്ടു ട്രസ്റ്റികളും തമ്മിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടായി. അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കരയിൽ വന്നപ്പോൾ മാത്തൻ മല്പാൻ പാത്രിയർക്കീസിനൊപ്പം നിന്നു. പിന്നീടു നടന്ന സംഭവങ്ങൾ സഭയെ വലിയ പിളർപ്പിലേക്കും വ്യവഹാരത്തിലേക്കും നയിച്ചു. പാത്രിയർക്കീസ് പക്ഷത്തെ നേതാക്കന്മാരിൽ ഒരാളായി നിന്നുകൊണ്ട് പ്രവർത്തിച്ചു എങ്കിലും തന്റെ ജീവിതാവസാനത്തിൽ സഭയിൽ സമാധാനം ഉണ്ടാകുവാൻ താല്പര്യപൂർവ്വം പരിശ്രമിച്ചു. പ്രശ്നങ്ങൾ തീർക്കുവാൻ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയെ കാണുകയും, സ്വപക്ഷത്തുള്ള നേതാക്കന്മാരുടെ എതിർപ്പിനെപ്പോലും വകവയ്ക്കാതെ ആലുവായിൽ ഒരു വട്ടമേശ സമ്മേളനം വിളിച്ചുകൂട്ടുവാൻ മുൻകൈ എടുക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ താൻ ആരംഭിച്ച സംരംഭം പൂർത്തിയാക്കാനാവാതെ 1927 നവംബർ 8-നു അന്തരിച്ചു. പാമ്പാക്കുട വലിയപള്ളിയിൽ കബറടക്കി.

പുസ്തക പ്രസിദ്ധീകരണ രംഗത്തും വലിയ സംഭാവന ചെയ്യുവാൻ മാത്തൻ മല്പാനു സാധിച്ചു. സുറിയാനി ആരാധനക്രമങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നതിനു പുറമേ, ഇന്ന് 'പാമ്പാക്കുട നമസ്ക്കാരം' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന പ്രാർത്ഥനാ പുസ്തകം സഭാംഗങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തിനായി മലയാളത്തിലേക്കു വിവർത്തനം ചെയ്ത് ക്രോഡീകരിച്ചു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. വേദപുസ്തകം വിവർത്തനം ചെയ്യുവാൻ ആരംഭിച്ചു എങ്കിലും അത് പൂർത്തിയാക്കാനായില്ല. 'ജീവനിക്ഷേപം' എന്ന പേരിൽ മലയാളത്തിലും 'സീമത് ഹായ്' എന്ന പേരിൽ സുറിയാനിയിലും രണ്ടു മാസികകൾ പാമ്പാക്കുടയിൽ നിന്നും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. മാത്തൻ മല്പാനും വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് മല്പാനും ചേർന്നാണ് വി. കുർബ്ബാന ക്രമം മലയാളത്തിലേക്കു തർജ്ജമ ചെയ്തത്. ശ്രീമൂലം പ്രജാസഭാ മെംബർ ആയിരുന്നു (1914, 1915).

ഞ്ഞില്ല. കോട്ടയത്തെ പ്രധാനികളുമായും മല്പാൻ ആലോചിച്ചു. രാജിയാലോചനയ്ക്ക് അവർ സമ്മതിച്ചെങ്കിലും മാർ ദിവന്നാസ്യോസുമായി കൂടിക്കാഴ്ചയ്ക്ക് അവർ അനുകൂലിച്ചില്ല. എന്നാൽ മല്പാൻ അവരെ സമ്മതിപ്പിച്ചു (ചിങ്ങം 25). ഇരു കക്ഷികളും തമ്മിൽ ഒരാഴ്ച മുഴുവൻ കൂടിയാലോചന നടന്നുവെങ്കിലും സമാധാനത്തിനുള്ള വഴി തെളിഞ്ഞില്ല. കൂടിക്കാഴ്ചയും നടന്നില്ല.

1925 മകരം 3 വെള്ളിയാഴ്ച പാമ്പാക്കുട ചെറിയപള്ളിയിൽ വച്ച് വട്ടശേരിൽ തിരുമേനിയും മാത്തൻ മൽപ്പാനുമായി കൂടിക്കണ്ടതിൽ സമാധാനത്തിനുള്ള സാധ്യത വെളിപ്പെട്ടു. വട്ടശേരിൽ തിരുമേനി മാത്തൻ മൽപ്പാനുമായി അടുപ്പമുള്ള പല അൽമായ പ്രമുഖർ വഴി പല വഴിക്ക് ശ്രമിച്ചിട്ടാണ് ഈ കൂടിക്കാഴ്ച നടന്നതെന്ന് തിരുമേനിയുടെ കല്പനബുക്കിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നു. ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന അയൽ പള്ളിക്കാരോട് വിവരം പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർക്കും സന്തോഷമായി. വിവരങ്ങൾ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായ്ക്കെഴുതി. മല്പാൻ, മാർ ഒസ്താത്തിയോസ്, മാർ യൂലിയോസ് എന്നീ മെത്രാന്മാരുമായും കൂടിയാലോചിച്ചു. വീണ്ടും പരുമല വച്ച് മാർ ദിവന്നാസ്യോസുമായി ചർച്ച നടത്തി. പക്ഷേ അതും ഫലത്തിൽ വന്നില്ല.

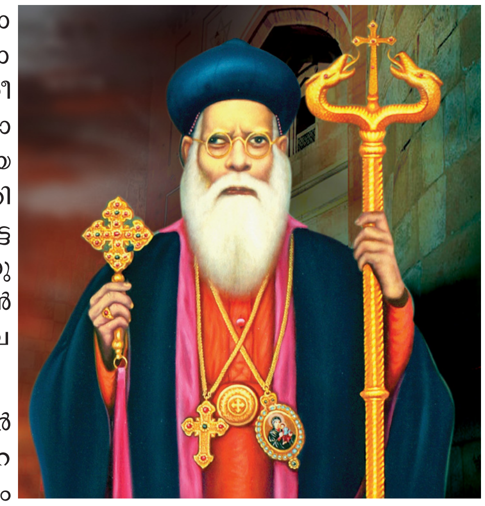
1926 ധനു 16-ന് കോതമംഗലത്തുവച്ച് ഇരുപക്ഷത്തേയും വൈദികരും അത്മേനി പ്രമുഖരും പങ്കെടുത്ത ആലോചനായോഗം തുടങ്ങി. മൂന്നു ദിവസത്തോളം ദീർഘിച്ച ചർച്ച ഒടുവിൽ സമാധാനത്തിന് ചില പരിപാടികളാവിഷ്ക്കരിച്ചു. കാതോലിക്കായേയും മെത്രാന്മാരേയും സ്വീകരിക്കുക, ഇതിന് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കല്പന വരുത്തുക; തീരുമാനങ്ങളംഗീകരിപ്പിച്ച് പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ പള്ളിപ്രതിപുരുഷയോഗം ആലുവായിൽ കൂടുക, അതിനുള്ള അറിയിപ്പ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് പുറപ്പെടുവിക്കുക; യോഗതീരുമാനങ്ങൾ മാത്തൻ കോർഎപ്പിസ്കോപ്പാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായ്ക്കെഴുതുക എന്നിവയായിരുന്നു നിർദ്ദിഷ്ട പരിപാടി. ഇക്കാര്യങ്ങൾ ഇരു ഭാഗത്തേയും മെത്രാന്മാരെ അറിയിക്കുവാൻ മാത്തൻ മൽപ്പാന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ അഞ്ചു പേരടങ്ങുന്ന ഒരു ഡെപ്യൂട്ടേഷനേയും നിയമിച്ചു.

ഈ ഡെപ്യൂട്ടേഷൻ 1927 മകരം 11-ന് പുറപ്പെട്ടു. ആലുവായിൽ മാർ അത്താനാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ എതിർപ്പുകൾ പറഞ്ഞെങ്കിലും ഒടുവിൽ അനുഗ്രഹിച്ചു വിട്ടു. 12-ന് പരുമല വച്ച് മാർ ദിവന്നാസ്യോസുമായി കൂടിക്കണ്ടു. മാത്തൻ മൽപ്പാനും മെത്രാപ്പോലീത്തായുമായി സ്വകാര്യ സംഭാഷണവും നടന്നു. ഇരു ഭാഗത്തേയും പ്രതിനിധികൾ തമ്മിൽ അന്നും പിറ്റേന്നും സംഭാഷണങ്ങൾ നടന്നു. മെത്രാൻപക്ഷത്തെ സ്ഥാനികളെ സ്വീകരിക്കുവാൻ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായുടെ അടുക്കൽ ഇരുഭാഗവും ഒരുമിച്ച് സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഇരുപക്ഷത്തേയും പള്ളിക്കാരുടെ അഭിപ്രായമറിയുവാൻ ഒരു വലിയ പള്ളിപ്രതിപുരുഷയോഗം 1927 ഫെബ്രുവരി 18 (കുംഭം 5) ന് ആലുവായിൽ കൂടുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഇരു കക്ഷിയിലേയും പള്ളിക്കാർക്ക് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് മെത്രാനെക്കൊണ്ട് കൽപ്പന അയപ്പിക്കാനും നിശ്ചയിച്ചു.

ഈ വിവരങ്ങളറിഞ്ഞ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് മെത്രാൻ സന്തോഷിച്ചു. അച്ചടിച്ച കൽപ്പനകൾ അയയ്ക്കുവാൻ ഒപ്പും മുദ്രയും വച്ചു. എന്നാൽ പാത്രിയർക്കീസുപക്ഷത്തെ തീവ്രവാദികൾ സമാധാനാലോചന കേസിന് ദോഷം ചെയ്യുമെന്നു പറഞ്ഞ് മെത്രാനെ ഇളക്കി. മല്പാൻ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ട് കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി ഉറപ്പിച്ചു. പക്ഷേ, തീവ്രവാദികൾ തുടർന്നും സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തി. മെത്രാൻ പതുക്കെ പിന്മാറി. എങ്കിലും യോഗത്തിന് അദ്ധ്യക്ഷത വഹിക്കുവാൻ മാത്തൻ കോറെപ്പിസ്കോപ്പായ്ക്ക് കൽപ്പന നൽകി (ഫെബ്രു. 10).

ആലുവായിലെ മാർ അത്താനാസ്യോസ് ഈ നീക്കങ്ങൾക്ക് അനുകൂലിയായിരുന്നില്ല. പള്ളിക്കാർ യോഗത്തിനു പോകരുതെന്ന് അദ്ദേഹം കൽപ്പന അയച്ചുവത്രേ. അതവഗണിച്ച് എല്ലാവരും വന്നെത്തണമെന്ന് മൽപ്പാൻ പള്ളിക്കാർക്ക് എഴുതി (പാത്രിയർക്കീസ്പക്ഷത്തെ ഈ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ കാരണം മാർ ഒസ്താത്തിയോസിന് 'അന്ത്യോഖ്യാ പ്രതിനിധി' എന്ന സ്ഥാനം പിന്നീട് നഷ്ടമായി. മാർ യൂലിയോസാണ് ആ സ്ഥാനത്ത് നിയമിക്കപ്പെട്ടത്).

മുൻ നിശ്ചയപ്രകാരം ഫെബ്രുവരി 18 വെള്ളിയാഴ്ച പള്ളിപ്രതിപുരുഷയോഗം കൂടി. മാർ അത്താനാസ്യോസിന്റെ വിലക്കവഗണിച്ചു തന്നെ പലരും വന്നെത്തി. മുന്നൂറ് പള്ളികളിൽ നിന്ന് പ്രതിനിധികളുണ്ടായിരുന്നു. ഒത്തുതീർപ്പു വ്യവസ്ഥകൾ യോഗം അംഗീകരിച്ചു. വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസിന്റെ മുടക്കു തീർത്തതിനെ സംബന്ധിച്ച് സംശയങ്ങൾ തീർക്കണമെന്ന് യോഗം പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായോടഭ്യർത്ഥിച്ചു. കാതോലിക്കായേയും മറ്റ് മെത്രാന്മാരേയും അംഗീകരിക്കുവാനും അപേക്ഷിച്ചു. ഇക്കാര്യങ്ങൾ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവായെ നേരിട്ടുതന്നെ ധരിപ്പിക്കുവാൻ പതിനാറ് പേരടങ്ങുന്ന ഒരു ഡെപ്യൂട്ടേഷൻ പോകണമെന്നും യോഗം തീരുമാനിച്ചു. അതിലൊരാളായി മാത്തൻ കോർഎപ്പിസ്കോപ്പായെ നിശ്ചയിച്ചു.

ഇതിനിടെ 1927 കുംഭത്തിൽ ഊർശ്ലേമിൽ വച്ച് നടക്കുന്ന സുന്നഹദോസിൽ മെത്രാന്മാരോടൊപ്പം പങ്കെടുക്കുവാൻ മാത്തൻ കോർഎപ്പിസ്കോപ്പായെ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ ക്ഷണിച്ചിരുന്നു (1927 മകരം 7). സമാധാനാലോചനയും ആലുവാ സമ്മേളനവും മൂലം അസൗകര്യമാണെന്നും സുന്നഹദോസ് നീട്ടിവയ്ക്കണമെന്നും മല്പാൻ മറുപടി നൽകി.

ആലുവായിൽ യോഗത്തിനു ചെന്ന മാത്തൻ കോർഎപ്പിസ്കോപ്പാ യോഗത്തിനു മുൻപ് മാർ അത്താനാസ്യോസുമായി കൂടിക്കാണാതെ കഴിച്ചു. യോഗത്തിന്റെ പിറ്റേന്ന് മാർ അത്താനാസ്യോസുമായി അദ്ദേഹം കൂടിക്കണ്ടു. പക്ഷേ അത്ര സന്തോഷകരമായിട്ടല്ല ആ കൂടിക്കാഴ്ച പര്യവസാനിച്ചത്. ആലുവാ യോഗതീരുമാനങ്ങൾ മൽപ്പാൻ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയെ അറിയിച്ചു. തിരുമേനി അതിനോട് അനുകൂലിച്ച് പാത്രിയർക്കീസു ബാവായ്ക്കെഴുതി. യോഗതീരുമാനങ്ങൾ തർജമ ചെയ്ത്, സ്വന്ത അഭിപ്രായങ്ങളോടെ മൽപ്പാൻ പാത്രിയർക്കീസുബാവായ്ക്കയച്ചു കൊടുത്തു. ഡെപ്യൂട്ടേഷൻകാർ ശീമയ്ക്കു പോകുവാൻ പണപ്പിരിവും ആരംഭിച്ചു. പക്ഷേ, ഡെപ്യൂട്ടേഷൻ പോകാനിടയായില്ല. പഴയ നിലപാടിൽ നിന്നും പിന്തിരിഞ്ഞ ഒരാളായി മൽപ്പാൻ ചിത്രീകരിക്കപ്പെടാൻ ഈ സംഭവങ്ങളിടയാക്കി. പാത്രിയർക്കീസിനെക്കൊണ്ട് മൽപ്പാനെ മുടക്കിക്കുവാൻപോലും ഇക്കാലത്ത് ശ്രമം നടന്നതായി പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഈ സമാധാനാലോചനയിൽ മുന്തിയ പങ്ക് മൽപ്പാന്റേതായിരുന്നു. തൽസംബന്ധമായി മലയാള മനോരമ 1102 കുംഭം 3-ന് ഒരു മുഖപ്രസംഗമെഴുതി.

ഈ സമാധാനാലോചനകളിൽ പരുമല വച്ച് മാത്തൻ മൽപ്പാനുമായി കൂടിക്കണ്ടശേഷം വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് തന്റെ സെക്രട്ടറി മണലിൽ അച്ചനോട് 'ഞാനും മൽപ്പാനുമൊന്നിച്ച് പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ വലിയ സ്നേഹിതരായിരുന്നു. മെത്രാനായപ്പോൾ ട്രസ്റ്റിയെന്ന നിലയിൽ ശത്രുക്കളായി. ആ കാര്യങ്ങൾ തമ്മിൽ സംസാരിച്ചു. പഴയ സ്നേഹത്തിലായി. എല്ലാം സംസാരിച്ചു തീർന്നു. സന്തോഷമായി'' എന്നു പറഞ്ഞതായി മണലിൽ യാക്കോബ് കശീശായുടെ സഭാസ്മരണകളിൽ കാണാം.

സുഖക്കേട് കൂടുതലായി ശയ്യാവലംബിയായപ്പോൾ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയെ നേരിൽകണ്ട് സംസാരിച്ച് കഴിഞ്ഞുപോയതെല്ലാം മറക്കണമെന്നും, ക്ഷമിക്കണമെന്നും ഉണർത്തിപ്പാൻ മൽപ്പാന്റെ ഹൃദയം വെമ്പി. അതിനായി മൽപ്പാന്റെ സഹോദരൻ കുഞ്ഞിപ്പൈലി 1103 കന്നി 3 (1927) ന് മൽപ്പാന് തിരുമേനിയെ കാണണമെന്ന ആഗ്രഹം അറിയിച്ച് എഴുതിയ ഒരു കത്തിന് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് എഴുതിയ മറുപടിയിലും (കന്നി 5) മല്പാനുമായുള്ള വിരോധം തീർന്നതായി പറയുന്നുണ്ട്:

എല്ലാം ക്ഷമിച്ചു

165. നമുക്കെത്രയും സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ കോനാട്ടു കുഞ്ഞിപ്പൈലിക്കു വാഴ്വ്.

പ്രിയനെ, നമ്മുടെ മല്പാന്റെ സുഖക്കേടിന്റെ വിവരത്തിന് ഈ മാസം 3-നു അയച്ച എഴുത്തു കിട്ടി. ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ ആദ്യകാലത്ത് വളരെ സ്നേഹത്തിലാണ് വർത്തിച്ചിരുന്നത്. ഇടക്കാലത്ത് ചില കാരണങ്ങളാലും ചിലരുടെ പ്രേരണയാലും ആദ്യകാലത്തുണ്ടായിരുന്ന സ്നേഹം വളരെക്കാലം നിലനിന്നിരുന്നില്ല എന്നുള്ളത് സത്യം തന്നെയാണ്. നിർഭാഗ്യവശാൽ സമുദായം ഇടപെട്ട സംഗതികളിലാണ് ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ ശക്തിയെ ഉപയോഗിച്ചത്. ഇതിൽ ഓരോരുത്തരുടെയും ന്യായാന്യായങ്ങൾ ഏതു വിധത്തിലുള്ളവ ആയിരുന്നാലും,

സമുദായവഴക്ക് എങ്ങനെയെങ്കിലും സമാധാനപ്പെട്ടു കണ്ടാൽകൊള്ളാമെന്നുള്ള ഒരു നല്ല വിചാരം കുറച്ചു ദിവസങ്ങളായി നമ്മുടെ മല്പാനിൽ കാണപ്പെട്ടത് നമുക്കു വളരെ സന്തോഷത്തിനു ഇടയാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇതു മൂലം ഞങ്ങൾ തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന ആദ്യ സ്നേഹം ഇപ്പോൾ പുനർജ്ജീവിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ മല്പാനു നേരിട്ടിരിക്കുന്ന സുഖക്കേടിനെക്കുറിച്ച് നാം നിർവ്യാജമായും മനഃപൂർവ്വമായും ഖേദിക്കുന്നു. അന്യോന്യമുണ്ടായിരുന്ന വിരോധങ്ങൾ സകലവും തീർന്നിരിക്കയാണെന്ന് അറിയുന്നത് നമുക്കും അദ്ദേഹത്തിനും, ഹൃദയസമാധാനത്തിനു കാരണമായി തീരുന്നതാണ്. അതിനാൽ നമുക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരെ യാതൊരു ദ്വേഷവും വഴക്കും ഇല്ലെന്നും ഉണ്ടായിരിക്കാവുന്ന സകലവും ഉപേക്ഷിച്ച് ദൈവതിരുനാമത്തിൽ നാം ക്ഷമിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നും അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞുകൊള്ളണം. കേസിന്റെ അവധി അടുത്ത തിങ്കളാഴ്ച ആണല്ലൊ. പെട്ടെന്നു യാത്ര ചെയ്യുന്നതിനുള്ള സൗകര്യവും അതിനു തക്ക സുഖവും നമുക്ക് ഇല്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അതിലേയ്ക്കു നാം ഒരുമ്പെടുന്നപക്ഷവും, ഞങ്ങളെപ്പോലെ മനഃസ്ഥിതി ഭേദപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത പലരും അവിടെ കണ്ടേക്കാവുന്നതുകൊണ്ട് അവർക്കും, അടുത്തവരിൽ വേറെ ചിലർക്കും സന്തോഷത്തിനു പകരം നമ്മുടെ വരവ്, അതൃപ്തിക്കായിരിക്കുമൊ കാരണമാക്കി തീർക്കുന്നതെന്ന് ഒരു സംശയം ഇല്ലാതെയും ഇല്ല. കാരുണ്യവാനായ ദൈവം ഞങ്ങൾ ഇരുവരോടും, ഞങ്ങളുടെ കുറ്റങ്ങളെയും കുറവുകളെയും ക്ഷമിക്കുന്നതിനും, ബലഹീനനായ നാം തന്നോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. എന്നു 1103 കന്നി 5-നു തിരുവനന്തപുരം പള്ളിയിൽ നിന്നും.

അതിനെത്തുടർന്ന് പാമ്പാക്കുടയിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് തുലാം 13-ന് മൽപ്പാൻ തന്നെ തിരുമേനിക്കെഴുതി (1927 ജൂൺ 5 ഞായറാഴ്ച രാത്രി വടകരയിൽ വച്ച് ഉറങ്ങിക്കിടക്കുമ്പോൾ ഒരെലി കടിച്ചതിനെ തുടർന്ന് മൽപ്പാൻ ചികിൽസയിലായിരുന്നു). പരുമല നിന്നും തുലാം 18-ന് മെത്രാപ്പോലീത്താ എഴുതിയതിൽ കോട്ടയത്തെത്തിയിട്ട് ഉടനെ പാമ്പാക്കുടയ്ക്ക് തിരിക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞു. തിരുമേനി പാമ്പാക്കുടയെത്തുന്ന ദിവസം അവിടെയെത്തിച്ചേരുവാൻ സി. പി. തരകനും അദ്ദേഹം അന്നുതന്നെ എഴുതിയിരുന്നു. മെത്രാപ്പോലീത്താ വരുമ്പോൾ വൈദികർ സ്വീകരിക്കണമെന്നും ലുത്തിനിയായിൽ പങ്കെടുക്കണമെന്നും രോഗശയ്യയിലായിരുന്ന മൽപ്പാൻ നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. വിധി വൈപരീത്യമെന്നു പറയട്ടെ, ശുഭമായി പര്യവസാനിക്കുമായിരുന്ന ആ കൂടിക്കാഴ്ച നടന്നില്ല. നിർദ്ദിഷ്ട യാത്രയ്ക്ക് രണ്ടു ദിവസം മുമ്പേ മൽപ്പാന്റെ മരണവിവരമാണ് പുറപ്പെടാനൊരുങ്ങിയിരുന്ന മാർ ദിവന്നാസ്യോസിന് ലഭിച്ചത്. വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ കല്പനബുക്കിൽ നിന്നും ആ കത്തിടപാടുകളുടെ വിവരങ്ങൾ കാണുക:

209. പാലപ്പിള്ളിൽ കത്തനാർക്കു. വർത്തമാനങ്ങൾക്കും മല്പാന്റെ സംഗതികൾ അറിയിച്ചു തരുന്നതിനും. 103 കന്നി 25-നു പരുമല.

213. പാലപ്പിള്ളിൽ പൗലൂസ് കത്തനാർക്കു. വർത്തമാനങ്ങൾക്കും (മാത്തൻ) മല്പാന്റെ സുഖക്കേടിനെക്കുറിച്ചും മറ്റും. 103 കന്നി 29-നു പരുമല സിമ്മനാരി.

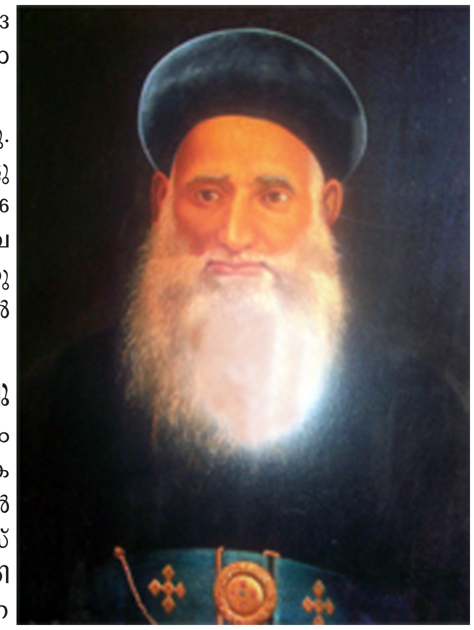
236. കോനാട്ടു മല്പാനച്ചനു. 12-ന് അയച്ച എഴുത്തു കിട്ടി. മല്പാനച്ചനെ കാണണമെന്നു നമുക്കും ആഗ്രഹമുണ്ട്. വരുന്ന ഞായറാഴ്ച കഴിയാതെ ഇവിടെ നിന്നും പുറപ്പെടുന്നതിനു നിവൃത്തിയില്ല. ഞായറാഴ്ച കഴിഞ്ഞ് ഉടൻ കോട്ടയത്തിനും, അവിടെ നിന്നും അങ്ങോട്ടും പുറപ്പെടാമെന്ന് തീർച്ച ആക്കിയിരിക്കുന്നു. കോട്ടയത്തു നിന്ന് എന്ന് പാമ്പാക്കുടയ്ക്കു വരുമെന്ന് പിന്നാലെ അറിയിച്ചുകൊള്ളാം. ഒരുവേള നമ്മോടു കൂടെ നമ്മുടെ കൊച്ചുമെത്രാച്ചനും വന്നേക്കും. 103 തുലാം 18-നു പരുമല സിമ്മനാരിയിൽ നിന്നും.

238. മട്ടയ്ക്കൽ മല്പാനു. നാം ഉടനെ കോട്ടയത്തിനു വരുന്നതും അവിടെ നിന്നും കോനാട്ടു മല്പാനെ കാണുന്നതിന് പോകുന്നതുമാണ് എന്നും മറ്റും. ടി തീയതി.

243. കോനാട്ടു മല്പാനച്ചനു. നാം വരുന്ന വ്യാഴാഴ്ച അവിടെ പത്തു മണിക്കു കൊച്ചുമെത്രാച്ചനും ഒരുമിച്ചു അവിടെ എത്തുമെന്ന്. ... 103 തുലാം 21-നു കോട്ടയത്തു സിമ്മനാരിയിൽ നിന്നും.

244. സി. പി. തരകന്. വരുന്ന വ്യാഴാഴ്ച കോനാട്ടു മല്പാനെ കാണ്മാൻ മല്പാന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം പോകുന്നുണ്ട്. വ്യാഴാഴ്ച തരകനും പാമ്പാക്കുട എത്തണമെന്ന്. 103 തുലാം 18-നു പരുമല സെമിനാരിയിൽ നിന്നും.

245. പാലപ്പിള്ളിൽ കത്തനാർക്കു. വരുന്ന വ്യാഴാഴ്ച മല്പാനെ കാണ്മാൻ വരുന്നുണ്ടെന്നും മറ്റും. ... 103 തുലാം 18-നു പരുമല സെമിനാരിയിൽ നിന്നും.

247. ചെറിയമഠത്തിൽ മല്പാനു. കേസിന്റെ വിവരങ്ങൾ. കോനാട്ടു മല്പാന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം 26-നു കാണുവാൻ പോകുന്ന വിവരം മുതലായവ. 103 തുലാം 22-നു കോട്ടയത്തു സിമ്മനാരിയിൽ നിന്നും.

കോനാട്ടു മല്പാൻ അന്തരിച്ചു

1927 തുലാം 26-നു 103 തുലാം 22-ാം തീയതിയായ ഇന്ന് ഉച്ചകഴിഞ്ഞു മലങ്കര മല്പാൻ കോനാട്ടു മാത്തൻ കോറെപ്പിസ്കോപ്പാ മരിച്ചുപോയതായി അറിഞ്ഞു. മല്പാനു നമ്മെ കാണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചിരുന്നതനുസരിച്ച് നാളെ കഴിഞ്ഞു വ്യാഴാഴ്ച പോകുവാൻ ഇരിക്ക ആയിരുന്നു. മരിച്ചു എന്ന് കേട്ടതിനാൽ പോകേണ്ടെന്ന് തീരുമാനിച്ചു.

280. കോനാട്ടു അബ്രഹാം ശെമ്മാശനു. മല്പാന്റെ മരണത്തിൽ അനുശോചിച്ചും മറ്റും. 103 വൃശ്ചികം 6-നു പരുമല സിമ്മനാരിയിൽ നിന്നും.

കക്ഷിവഴക്കിന് തുടക്കത്തിൽ നേതൃത്വം വഹിച്ച കൂട്ടുട്രസ്റ്റികൾ രണ്ടു പേരും ഒടുവിൽ സമാധാനത്തിനു തയ്യാറായിരുന്നു. കേസിന് ധാരാളം പണം ചെലവു ചെയ്യുകയും വാശിയോടെ മുമ്പിൽ നിൽക്കുകയും ചെയ്ത അയ്മേനി ട്രസ്റ്റി സി. ജെ. കുര്യൻ, ഒടുവിൽ വഴക്കവസാനിപ്പിക്കാൻ ഏത് വിട്ടുവീഴ്ചയ്ക്കും തയ്യാറാണെന്നും കേസിന് ചെലവാക്കിയ വൻ തുക കിട്ടിയാൽ പിന്മാറാമെന്നും സമ്മതിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ നേരത്തെതന്നെ സമ്മതമെന്ന് പറഞ്ഞിരുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്തയുമായി കൂടിക്കാണാനും തീരുമാനത്തിലെത്തിക്കാനും കുര്യനു വേണ്ടി മദ്ധ്യസ്ഥശ്രമം നടത്തിയവർക്ക് കഴിയാതെ പോയതും ദൈവഹിതമായിരുന്നോ? സി. ജെ. കുര്യനും സമാധാനം ആഗ്രഹിച്ചിട്ടും സാധിക്കാതെ കടന്നുപോയി (1099 കുംഭം 24. 1924). കക്ഷിവഴക്കിന്റെ പ്രാരംഭത്തിൽ പാത്രിയർക്കീസുപക്ഷത്തിന്റെ നേതാക്കളായിരുന്ന രണ്ടു പേർക്കും ഒടുവിൽ മനംമാറ്റം വന്നിരുന്നു.

മാത്തൻ മൽപ്പാന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യനായിരുന്ന പ. ഔഗേൻ ബാവായും, സ്വന്തപുത്രൻ അബ്രഹാം കത്തനാരും പിൽക്കാലത്ത് അവലംബിച്ച ഉറച്ച നിലപാട്, മൽപ്പാന്റെ അന്ത്യകാല ചിന്താഗതികളെ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

മാത്തൻ മൽപ്പാന്റെ വ്യക്തിമാഹാത്മ്യത്തെക്കുറിച്ച് എതിർകക്ഷിയിൽ നിന്നിരുന്നവർക്കും ബോദ്ധ്യമുണ്ടായിരുന്നു. വട്ടിപ്പണക്കേസിനും മറ്റും ശേഷം, മൽപ്പാന്റെ മരണാനന്തരം, സമുദായക്കേസ് പര്യവസാനഘട്ടമടുത്തപ്പോൾ, കാതോലിക്കാപക്ഷത്തെ പ്രബലനേതാവ് കെ. സി. മാമ്മൻമാപ്പിള തന്റെ "ജീവിതസ്മരണ"കളിൽ ഇപ്രകാരം മൽപ്പാനെക്കുറിച്ചെഴുതി: "കോട്ടയത്തിന് വടക്കുള്ളവർ ബാവാപക്ഷത്തേക്കു ചേരാനുള്ള പ്രധാന കാരണം കോനാട്ട് മൽപ്പാനച്ചന്റെ അസാധാരണമായ വ്യക്തിമാഹാത്മ്യവും സ്വാധീനശക്തിയുമായിരുന്നു."

കേസും മറ്റും മൂലം വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുമായി മാത്തൻ മൽപ്പാൻ പിണക്കത്തിലായിരുന്നെങ്കിലും, തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ അബ്രഹാം കത്തനാർക്ക് സമ്മാനമായി ഒരു മോതിരം ഒരാൾ വശം കൊടുത്തയച്ചിട്ടുണ്ട്.

മാത്തൻ മൽപ്പാന്റെ സംഭാവനകൾക്ക് അർഹമായ പരിഗണന കിട്ടാതെ പോയതിനു കാരണം സഭയിൽ ഉൽഭവിച്ച കക്ഷിവഴക്കാണ്. ആരംഭത്തിൽ പാത്രിയർക്കീസു കക്ഷിയിൽ നിലയുറപ്പിച്ചതിനാൽ മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭ അദ്ദേഹത്തെ കരുതാതെപോയതിൽ അദ്ഭുതമില്ല. കക്ഷിവഴക്കു തീർക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചതിന്റെ പേരിൽ പാത്രിയർക്കീസുപക്ഷത്തിനും ഒടുവിൽ അദ്ദേഹം അനഭിമതനായി. മലങ്കരസഭയുടെ പുരോഗതിയും നന്മയും അദ്ദേഹം കാംക്ഷിച്ചിരുന്നു. ഉത്തമബോദ്ധ്യത്തോടെ അതിന് തന്റെ കഴിവുകൾ അദ്ദേഹം വിനിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നതിൽ പക്ഷാന്തരം ഉണ്ടാകേണ്ടതില്ല. ◆

ശിപ്രായും പൂവായും

സിസ്റ്റർ മേരി OSM

(ബേത്ലഹേം ദയറ കിഴക്കമ്പലം)

പഴയനിയമത്തിലെ പുറപ്പാട് പുസ്തകത്തിൽ, 1:15-21-ൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന രണ്ട് സ്ത്രീകളാണ് ശിപ്രായും പൂവായും. 'എന്നാൽ മിസ്രയീം രാജാവ് ശിപ്രാ എന്നും പൂവാ എന്നും പേരുള്ള എബ്രായ സൂതികമ്മിണികളോടു: എബ്രായ സ്ത്രീകളുടെ അടുക്കൽ നിങ്ങൾ സൂതികർമ്മത്തിന്നു ചെന്നു പ്രസവശയ്യയിൽ അവരെ കാണുമ്പോൾ കുട്ടി ആണാകുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ അതിനെ കൊല്ലേണം; പെണ്ണാകുന്നു എങ്കിൽ ജീവനോടിരിക്കട്ടെ എന്നു കല്പിച്ചു. സൂതികർമ്മികളോ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെട്ടു. മിസ്രയീം രാജാവ് തങ്ങളോട് കല്പിച്ചതു പോലെ ചെയ്യാതെ ആൺകുഞ്ഞുങ്ങളെ ജീവനോടെ രക്ഷിച്ചു. അപ്പോൾ മിസ്രയീം രാജാവു സൂതികമ്മിണികളെ വരുത്തി; ഇതെന്തൊരു പ്രവൃത്തി? നിങ്ങൾ ആൺകുഞ്ഞുങ്ങളെ ജീവനോടെ രക്ഷിക്കുന്നതു എന്ത് എന്നു ചോദിച്ചു. സൂതികർമ്മിണികൾ ഫറവോനോട് എബ്രായ സ്ത്രീകൾ മിസ്രയിം സ്ത്രീകളേപ്പോലെയല്ല. അവർ നല്ല ഓജസുള്ളവർ. സൂതികർമ്മിണികൾ അവരുടെ അടുക്കൽ എത്തും മുമ്പേ അവർ പ്രസവിച്ചു കഴിയും എന്ന് പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട് ദൈവം സൂതികർമ്മിണികൾക്ക് നന്മ ചെയ്തു. ജനം വർദ്ധിച്ച് ഏറ്റവും ബലപ്പെട്ടു. സൂതികർമ്മിണികൾ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുകകൊണ്ടു അവൻ അവർക്കു കുടുംബ വർദ്ധന നല്കി. പിന്നെ ഫറവോൻ തന്റെ സകല ജനത്തോടും: ജനിക്കുന്ന ഏതു ആൺകുട്ടിയെയും നദിയിൽ ഇട്ടുകളയേണമെന്നും ഏതു പെൺകുട്ടിയെയും ജീവനോടെ രക്ഷിക്കേണമെന്നും കല്പിച്ചു'. ഈജിപ്റ്റിലെ ഫറവോന്റെ കൽപ്പനകൾ ധിക്കരിക്കുകയും ഇസ്രായേല്യ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ജീവൻ രക്ഷിക്കാൻ സഹായിക്കുകയും ചെയ്ത എബ്രായ സൂതികർമ്മിണികളായിരുന്നു ശിപ്രായും പൂവായും. അവരുടെ ധൈര്യം, വിശ്വാസം, ദൈവത്തോടുള്ള വിശ്വസ്തത എന്നിവ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളും സ്വഭാവസവിശേഷതകളും പ്രധാനമാണ്.

1. ധൈര്യവും ധാർമ്മിക ബോധ്യവും

ശിപ്രായുടെയും പൂവായുടെയും ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയമായ സ്വഭാവങ്ങളിലൊന്ന് അങ്ങേയറ്റത്തെ അപകടത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന അവരുടെ ധൈര്യമാണ്. ഇസ്രായേല്യരുടെ എണ്ണം വർദ്ധിക്കുന്നത് ഭയന്ന് ഫറവോൻ, എല്ലാ എബ്രായ ആൺകുട്ടികളേയും ജനനസമയത്ത് കൊല്ലാൻ സൂതികർമ്മിണികളോട് കൽപ്പിച്ചു (പുറപ്പാട് 1:16). എന്നിരുന്നാലും, ശിപ്രായും പൂവായും ഫറവോന്റെ കൽപ്പന അനുസരിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചു. അവർ ഫറവോനെക്കാൾ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെട്ടു, നിരപരാധികളായ ആൺകുട്ടികളെ കൊല്ലാനുള്ള രാജാവിന്റെ നേരിട്ടുള്ള കൽപ്പന അനുസരിക്കാതിരിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഫറവോനെ അനുസരിക്കാത്തതിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങൾ മാരകമാകുമായിരുന്നതിനാൽ അവരുടെ ധിക്കാരത്തിന് വലിയ ധൈര്യം ആവശ്യമായിരുന്നു. കുഞ്ഞുങ്ങളെ രക്ഷിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചതിലൂടെ, ദുർബലരെ സംരക്ഷിക്കാൻ അവർ സ്വന്തം ജീവൻ പണയപ്പെടുത്തി, ധൈര്യവും ധാർമ്മിക ബോധ്യവും പ്രകടിപ്പിച്ചു. അനീതിപരമായ നിയമങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുന്ന ശക്തരായ വ്യക്തികളെ നേരിടുമ്പോൾ പോലും, ധാർമ്മികമായി ശരിയായത് ചെയ്യുന്നതിനുള്ള പ്രതിബദ്ധത ഇത് പ്രകടമാക്കുന്നു.

ശിപ്രായും പൂവായും ദൈവത്തോട് ആഴമായ ഭയവും ആദരവും ഉള്ളവരാണ്. ഫറവോന്റെ കൽപ്പനയെ ധിക്കരിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചത് അവരുടെ ദൈവവിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രതിഫലനമാണ്. ഭൂമിയിലെ ഏതൊരു ഭരണാധികാരിയോടുള്ള കടമയേക്കാൾ വലുതാണ് ദൈവത്തോടുള്ള കടമയെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കി. അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ ദൈവഭയത്താൽ നയിക്കപ്പെട്ടതാണെന്ന് ബൈബിൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു: 'എന്നിരുന്നാലും, സൂതികർമ്മിണികൾ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെട്ടു, മിസ്രയീം രാജാവ് പറഞ്ഞതുപോലെ ചെയ്തില്ല; അവർ ആൺകുട്ടികളെ ജീവനോടെ രക്ഷിച്ചു' (പുറപ്പാട് 1:17). ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, അവരുടെ ദൈവഭയം ഭീകരത എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള ഭയമല്ല, മറിച്ച് മനുഷ്യ അധികാരത്തേക്കാൾ ദൈവഹിതത്തിന് മുൻഗണന നൽകാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ച ആഴമായ ബഹുമാനവും ആദരവുമാണ്. ഫറവോന്റെ കല്പനക്ക് ഉപരിയായി ദൈവനീതിയോടുള്ള അവരുടെ വിശ്വസ്തത ഈ സ്ത്രീകളുടെ സ്വഭാവത്തിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്നു. ഏത് തെരഞ്ഞെടുക്കണം എന്നൊരു സാഹചര്യം അഭിമുഖീകരിച്ചപ്പോഴും ജീവൻ രക്ഷിക്കാനുള്ള തീരുമാനത്തെ അവരുടെ ഉള്ളിലെ ദൈവീക മൂല്യത്തെ ഈ സ്ത്രീകളുടെ ധാർമ്മികതയെ എടുത്തു കാണിക്കുന്നു.

2. അനുകമ്പയും സംരക്ഷണവും

ഫറവോന്റെ കൽപ്പനയിൽ നിന്ന് കുഞ്ഞുങ്ങളെ, പ്രത്യേകിച്ച് ആൺകുട്ടികളെ, സംരക്ഷിക്കാനുള്ള ശിപ്രായുടെയും പൂവായുടെയും തീരുമാനം അവരുടെ അനുകമ്പയെയും സംരക്ഷണ സ്വഭാവത്തെയും എടുത്തു കാണിക്കുന്നു. അവരുടെ അനുകമ്പ വംശീയമോ സാമൂഹികമോ ആയ പദവിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതല്ല, മറിച്ച് നീതിബോധത്തെയും ജീവിതത്തിന്റെ പവിത്രതയെയും അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതായിരുന്നു. അവരുടെ പ്രവർത്തികൾ സമൂഹത്തിലെ ഏറ്റവും ദുർബലരായ അംഗങ്ങളോടുള്ള ഒരു സംരക്ഷണത്തിലൂടെ സഹജാവബോധം പ്രകടമാക്കി.

ഫറവോൻ സൂതികർമ്മിണിമാരെ വിളിച്ച് എബ്രായ ശിശുക്കൾ ഇപ്പോഴും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം വിശദീകരിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ, സൂതികർമ്മിണിമാർ എത്തുന്നതിന് മുമ്പ് എബ്രായ സ്ത്രീകൾ പ്രസവിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ശിപ്രായും പുവായും സമർത്ഥമായി വിശദീകരിച്ചു (പുറപ്പാട് 1:19). ഈ പ്രതികരണം, ഒരു നുണയാണെങ്കിലും, കുട്ടികളെ സംരക്ഷിക്കാനുള്ള ധാർമ്മിക ബാധ്യത നിറവേറ്റുന്നതിനൊപ്പം ഫറവോന്റെ കോപം ഒഴിവാക്കാനുള്ള ഒരു ബുദ്ധിപരമായ മാർഗം കൂടിയായിരുന്നു. അനുസരണക്കേട് വെളിപ്പെടുത്താതെ ഈജിപ്തിന്റെ സങ്കീർണ്ണമായ രാഷ്ട്രീയ, സാമൂഹിക ഭൂപ്രകൃതിയിൽ സഞ്ചരിക്കാനുള്ള അവരുടെ കഴിവ് അവരുടെ കൗശലവും പെട്ടെന്നുള്ള ചിന്തയും കാണിക്കുന്നു. തീവ്രമായ സമ്മർദ്ദത്തിന്റെ സമയത്ത്, ശിപ്രായും പൂവായും പ്രായോഗിക ജ്ഞാനം പ്രകടിപ്പിച്ചു, അത് ഉടനടി അനന്തരഫലങ്ങളില്ലാതെ അവരുടെ സുപ്രധാന ജോലി തുടരാൻ അവരെ അനുവദിച്ചു.

3. സമൂഹത്തോടുള്ള വിശ്വസ്തത

ശിപ്രായും പൂവായും അവരുടെ സമൂഹത്തോട് ആഴമായ വിശ്വസ്തത പ്രകടിപ്പിച്ചു. എബ്രായ കുട്ടികളുടെ ജീവൻ സംരക്ഷിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചതിലൂടെ, അവർ വ്യക്തിപരമായ ബോധ്യത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുക മാത്രമല്ല, അവരുടെ മുഴുവൻ ജനങ്ങളുടെയും ക്ഷേമത്തിനും നിലനിൽപ്പിനും വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഇസ്രായേൽ ജനതയുടെ സംരക്ഷണത്തിന് സംഭാവന നൽകി, അത് പിന്നീട് രക്ഷയുടെ ചരിത്രത്തിൽ നിർണായക പങ്ക് വഹിച്ചു. ഇസ്രായേല്യരുടെ കൂട്ടായ നന്മയ്ക്കായി സ്വന്തം സുരക്ഷ ത്യജിക്കാനുള്ള ശിപ്രായുടേയും പൂവായുടേയും സന്നദ്ധത സ്വന്തം സമൂഹത്തോടുള്ള ശക്തമായ ഐക്യദാർഢ്യം കാണിക്കുന്നു.

ബൈബിളിൽ അവരെ ഈ ഭാഗത്തു മാത്രമേ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ളൂവെങ്കിലും, മോശയ്ക്കു മുമ്പേ ഇസ്രായേല്യർക്കായുള്ള ദൈവത്തിന്റെ വിമോചന പദ്ധതി നടപ്പിലാക്കുന്നതിൽ ശിപ്രായും പൂവായും ഒരു പ്രധാന പങ്ക് വഹിച്ചു. എബ്രായ കുട്ടികളെ രക്ഷിച്ചുകൊണ്ട്, പിന്നീട് ഈജിപ്തിലെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്ന് ഇസ്രായേല്യരെ മോചിപ്പിക്കുന്ന നേതാവായി മാറുമായിരുന്ന മോശയുടെ അതിജീവനത്തിന് അവർ നേരിട്ട് സംഭാവന നൽകി. അവരുടെ വിശ്വസ്തത, അബ്രഹാമിനും യിസ്ഹാക്കിനും യാക്കോബിനും ദൈവം നൽകിയ വാഗ്ദാനം തുടർന്നും സാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെടുമെന്നും ഉറപ്പാക്കി.

4. ദൈവത്താൽ ബഹുമാനിക്കപ്പെട്ടു

ശിപ്രായുടേയും പൂവായുടേയും പ്രവൃത്തികൾ നിമിത്തം, ദൈവം അവർക്ക് പ്രതിഫലം നൽകി. പുറപ്പാട് 1:20–21 പറയുന്നു, 'അങ്ങനെ ദൈവം സൂതികർമ്മിണികളോട് ദയ കാണിച്ചു, ജനം വർദ്ധിച്ചു പെരുകി. സൂതികർമ്മിണികൾ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെട്ടതിനാൽ, അവൻ അവർക്ക് സ്വന്തമായി കുടുംബങ്ങളെ നൽകി.' അവരുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെയും ധൈര്യത്തിന്റെയും പ്രവൃത്തി ദൈവം ശ്രദ്ധിക്കാതെ പോയില്ല. അവൻ അവർക്ക് സ്വന്തമായി കുടുംബങ്ങളെ നൽകി പ്രതിഫലം നൽകി, അത് അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തിന്റെ അടയാളവും ബൈബിളിലെ പല സ്ത്രീകളും നേരിട്ട വന്ധ്യതയുടെ ബുദ്ധിമുട്ടുകളുടെ മാറ്റവുമായിരുന്നു. സൂതികർമ്മിണികൾക്ക് കുട്ടികളുടെ അനുഗ്രഹം, വ്യക്തിപരമായ ത്യാഗം ആവശ്യമായി വരുമ്പോൾ പോലും, തന്നെ ബഹുമാനിക്കുന്നവരെ ദൈവം ബഹുമാനിക്കുന്നുവെന്ന് ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. ചുരുക്കത്തിൽ, ധാർമ്മിക സമഗ്രത, ധൈര്യം, ശക്തമായ ഉത്തരവാദിത്തബോധം എന്നിവയിൽ വേരൂന്നിയ തൊഴിൽ നൈതികതയെ മാതൃകയാക്കുന്നവരാണ് ശിപ്രായും പൂവായും. അന്യായമായ മനുഷ്യ അധികാരത്തെ അനുസരിക്കുന്നതിനുപകരം അവർ ദൈവത്തെ അനുസരിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു, ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള സാഹചര്യങ്ങളിൽ പോലും നമ്മുടെ ജോലിയിലും തീരുമാനങ്ങളിലും നീതിക്ക് മുൻഗണന നൽകേണ്ടതിന്റെ പ്രാധാന്യം അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ എടുത്തുകാണിക്കുന്നു.

5. ആരോഗ്യ രംഗത്ത് വെല്ലുവിളി

ബൈബിളിൽ പരാമർശിക്കുന്ന ആദ്യത്തെ ആതുര ശുശ്രൂഷകരാണ് ശിപ്രായും പൂവായും, ആധുനിക വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിന്റെയും ആരോഗ്യ സംരക്ഷണ കേന്ദ്രങ്ങളേയും വെല്ലുവിളിക്കാൻ കഴിയുന്ന ധാർമ്മിക ധൈര്യത്തിന്റെയും വിശ്വാസത്തിന്റെയും ആഴമേറിയ ഉദാഹരണമാണ് നൽകുന്നത്. മനുഷ്യജീവിതത്തെ വിലകുറച്ച് കാണാനും നശിപ്പിക്കാനും ശ്രമിച്ച ഒരു ഉത്തരവിനെ ധിക്കരിച്ചുകൊണ്ട്, എല്ലാ നവജാത എബ്രായ ആൺകുട്ടികളെയും കൊല്ലാനുള്ള ഫറവോന്റെ കൽപ്പനയ്ക്കെതിരെ ഈ സ്ത്രീകൾ നിലകൊണ്ടു. മനസ്സാക്ഷിയുടെ പങ്ക്, ജീവിതത്തിന്റെ പവിത്രത, വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ ധാർമ്മിക ഉത്തരവാദിത്തം എന്നിവയെക്കുറിച്ച് അവരുടെ കഥ കാലാതീതമായ ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർത്തുന്നു.

ദുർബലരുടെ ജീവൻ സംരക്ഷിക്കാൻ ശിപ്രായും പൂവായും തങ്ങളുടെ ജീവൻ പണയപ്പെടുത്തി. അടിച്ചമർത്തുന്ന അധികാരത്തിന്റെ മുമ്പിലും മനസ്സാക്ഷി തീരുമാനങ്ങളെ നയിക്കണമെന്ന് തെളിയിച്ചുകൊണ്ട് അവർ തങ്ങളുടെ ധാർമ്മിക ബോധ്യങ്ങൾക്കനുസൃതമായി പ്രവർത്തിച്ചു. ആധുനിക ആരോഗ്യ സംരക്ഷണ ദാതാക്കളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഇത് ഒരു ചോദ്യം ഉയർത്തുന്നു: ധാർമ്മിക തത്വങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായ നിയമങ്ങളോ നയങ്ങളോ പാലിക്കാൻ ഒരു ആരോഗ്യ മേഖല പ്രവർത്തകർ എപ്പോഴാണ് വിസമ്മതിക്കേണ്ടത്? ദയാവധം, ഗർഭച്ഛിദ്രം, അല്ലെങ്കിൽ ജീവൻ രക്ഷിക്കുന്ന പരിചരണത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനം തുടങ്ങിയ പ്രശ്നങ്ങൾ പലപ്പോഴും ആരോഗ്യ പ്രവർത്തകരെ ധാർമ്മികമായി സങ്കീർണ്ണമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ ആക്കുന്നു.

സമകാലിക വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിൽ, സാങ്കേതികവിദ്യയിലും വിഭവ പരിമിതികളിലും ഉണ്ടാകുന്ന പുരോഗതി പ്രായം, വൈകല്യം അല്ലെങ്കിൽ സാമ്പത്തിക പരിഗണനകൾ എന്നിവ കാരണം ചിലപ്പോൾ ചില ജീവിതങ്ങളുടെ മൂല്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചകൾക്ക് കാരണമാകും. ശിപ്രായുടെയും പൂവായുടെയും പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഓരോ മനുഷ്യന്റെയും അന്തർലീനമായ മൂല്യത്തെക്കുറിച്ച് നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ഈ തത്വം ഉയർത്തിപ്പിടിക്കാൻ ആധുനിക വൈദ്യശാസ്ത്രത്തെ വെല്ലുവിളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ശിപ്രായും പൂവായും ഫറവോനെ അനുസരിക്കാതിരിക്കുക മാത്രമല്ല, അവന്റെ ചോദ്യം ചെയ്യലുകളിൽ സമർത്ഥമായി മുന്നേറുകയും അവരുടെ ജോലി തുടരുന്നതിനിടയിൽ സ്വയം സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ആരോഗ്യ സംരക്ഷണത്തിൽ വാദത്തിന്റെയും സൃഷ്ടിപരമായ പ്രതിരോധത്തിന്റെയും പ്രാധാന്യം ഇത് തെളിയിക്കുന്നു. ഇന്ന്, ആരോഗ്യ പ്രവർത്തകർ ചിലപ്പോൾ പരിചരണം ലഭ്യമാകുന്നതിലെ അസമത്വങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ മെഡിക്കൽ മേഖലയിലെ അനീതിപരമായ രീതികൾ പോലുള്ള വ്യവസ്ഥാപരമായ അനീതികൾക്കെതിരെ അവരുടെ രോഗികൾക്ക് വേണ്ടി വാദിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ശിപ്രായെയും പൂവായെയും കുറിച്ചുള്ള ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയമായ കാര്യങ്ങളിൽ ഒന്ന്, പുറപ്പാടിന്റെ വിശാലമായ വിവരണത്തിൽ അവർ വലിയതോതിൽ ആഘോഷിക്കപ്പെടാതെ തുടരുന്നു എന്നതാണ്. ഇസ്രായേല്യരുടെ വിമോചന കഥയിലെ പ്രമുഖ വ്യക്തിയാണ് മോശെ എങ്കിലും, വിമോചകർ എന്ന നിലയിൽ ശിപ്രായുടെയും പൂവായുടെയും പങ്ക് ഒരുപോലെ പ്രധാനമാണ്, എന്നിരുന്നാലും അവർ പലപ്പോഴും അവഗണിക്കപ്പെടുന്നു. പക്ഷേ, ഈ അംഗീകാരക്കുറവ് അവരുടെ പ്രാധാന്യം കുറയ്ക്കുന്നില്ല. അവരുടെ നിശബ്ദവും ധീരവുമായ പ്രവൃത്തി ഇസ്രായേലിന്റെ ഭാവിക്കും വിമോചകനായ മോശയുടെ വരവിനും അടിത്തറ പാകി. ദൈവം പലപ്പോഴും ചെറുതും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടാത്തതുമായ ആളുകളിലൂടെ തന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ നേടിയെടുക്കാൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്ന ബൈബിൾ പ്രമേയത്തെ ഇത് എടുത്തുകാണിക്കുന്നു.

രാജാവിന്റെ കൽപ്പന അനുസരിക്കുന്നതിനുപകരം ദൈവഹിതം പിന്തുടരാൻ അവർ തങ്ങളുടെ ജീവൻ പണയപ്പെടുത്തി, എണ്ണമറ്റ എബ്രായ കുട്ടികളെ മരണത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷിച്ചു. ഇസ്രായേൽ ജനതയുടെ സംരക്ഷണത്തിലും, ഈജിപ്തിൽ നിന്ന് അവരെ നയിക്കുന്ന മോശയുടെ അതിജീവനം ഉറപ്പാക്കുന്നതിലും അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആത്യന്തികമായി നിർണായക പങ്ക് വഹിച്ചു. ശിപ്രായുടെയും പൂവായുടെയും കഥ വിശ്വാസത്തിന്റെ ശക്തിയുടെ തെളിവാണ്, ചെറിയ ധൈര്യ പ്രവൃത്തികൾക്ക് ചരിത്രത്തിന്റെ ഗതിയിൽ എത്രത്തോളം കാര്യമായ സ്വാധീനം ചെലുത്താൻ കഴിയുമെന്ന് ഇത് വ്യക്തമാക്കുന്നു. പുറപ്പാട് പുസ്തകത്തിന്റെ ആദ്യാക്ഷരങ്ങളിൽ ഈ ശ്രേഷ്ഠ വനിതകൾ മിന്നി മറഞ്ഞു പോകുന്നുവെങ്കിലും അവർ അവരുടെ ജീവിതത്തിലൂടെ കാണിച്ചു തന്ന ഈ ദൈവിക സുകൃതങ്ങൾ ഇന്നും വിശ്വാസികളെ പ്രചോദിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ❑

ഓർത്തഡോക്സ് ക്രൈസ്തവ യുവജന പ്രസ്ഥാനം അഹ്മദാബാദ് ഭദ്രാസന പത്താമത് ഏകദിന കോൺഫറൻസ് ഇടവക മെത്രാപോലീത്ത ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ തെയോഫിലോസ് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. ഫാ. ഡോ. ബിജേഷ് ഫിലിപ്പ് ക്ലാസുകൾ നയിച്ചു. അഹ്മദാബാദ് സെന്റ് മേരിസ് ഓർത്തഡോക്സ് കാത്തീഡ്രൽ ഇടവകയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നറോഡാ സെന്റ് തോമസ് ചാപ്പലിലാണ് കോൺഫറൻസ് നടന്നത്.

സകല വാങ്ങിപ്പോയവരുടെയും ഓർമ്മ (അനീദേ ഞായർ)

(വി. ലൂക്കോസ് 12:32–49)

ഫാ. മോൻസി ഫിലിപ്പ്

വലിയ നോമ്പ് ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് സകല വാങ്ങിപ്പോയവരെയും ഓർക്കുന്ന ഞായർ (അനീദേ ഞായർ). പരിശുദ്ധ സഭയിൽ വാങ്ങിപ്പോയവരെ പ്രത്യേകം ഓർക്കുകയും അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പാരമ്പര്യമുണ്ട്. വി. കുർബ്ബാനയിലും മറ്റെല്ലാ നമസ്കാരങ്ങളിലും മണ്മറഞ്ഞ എല്ലാ പൂർവ്വികരെയും ഓർക്കുന്നു. ശ്ഹീമാ നമസ്കാരത്തിൽ ശനിയാഴ്ച ദിവസം പ്രത്യേകം വാങ്ങിപ്പോയവരെ ഓർക്കുന്നു. സഭയുടെ ആരാധന എപ്പോഴും വാങ്ങിപ്പോയവരുടെ കൂട്ടായ്മയിലാണ്. സകല വാങ്ങിപ്പോയവരും സജ്ജീവരാണെന്ന ഉൾബോധ്യത്തോടെയാണ് നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ. സത്യവിശ്വാസത്തോടും മാർഗ്ഗനിഷ്ഠയോടും കൂടെ ദൈവസന്നിധിയിൽ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന ലോകാരംഭം മുതലുള്ള സകലരേയും മോക്ഷത്തിലെ ആനന്ദത്തിന് യോഗ്യരാക്കുവാൻ നാം അപേക്ഷിക്കുന്നു. കർത്താവിന്റെ വലിയ ദിവസത്തെയും അവന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവിന്റെ ഭയാനകമായ സംഭവങ്ങളെയും ഈ ദിവസത്തെ പ്രാർത്ഥനയിലും പ്രുമിയോൻ, സെദ്റാകളിലും അനുസ്മരിക്കുന്നു. വാങ്ങിപ്പോയവരുടെ അവയവങ്ങളിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന കർത്താവിന്റെ ശരീരരക്തങ്ങളുടെ പരിമളം അവർക്ക് ശുദ്ധീകരണം ഉണ്ടാകുന്ന സോപ്പായും അവരെ പ്രശോഭിപ്പിക്കുന്ന ദീപവും ആയിരിക്കണമെ എന്ന് സഭ മുഴുവനായും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

“ജീവിച്ചിരുന്ന് എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ഒരുനാളും മരിക്കയില്ല.” (യോഹ 11:26).

മരിച്ചവർ എന്ന പ്രയോഗത്തെക്കാൾ ‘വാങ്ങിപ്പോയവർ’എന്നാണ് പരി. സഭയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. കാരണം വിശ്വാസികൾ മരിക്കുന്നില്ല. വാങ്ങിപ്പോകുക മാത്രമാണ് ‘അനീദേ’ എന്ന വാക്കിന് ‘വാങ്ങിപ്പോകുക’, ‘മാറിപ്പെടുക’ എന്നീ അർത്ഥങ്ങളാണുള്ളത്.

ഇന്നത്തെ വേദഭാഗം

വി. ലൂക്കോസ് 12: 32–49.

കർത്താവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവിനെക്കുറിച്ച് പരാമർശിക്കുന്ന ഭാഗമാണ് ഇത്. കർത്താവിന്റെ രണ്ടാം വരവിൽ എങ്ങനെയായിരിക്കണം ജാഗ്രതയോടെയിരിക്കണം എന്ന ഓർമ്മപ്പെടുത്തൽ. “ചെറിയ ആട്ടിൻകൂട്ടമേ ഭയപ്പെടരുത്” . (വി. ലൂക്കോസ് 12:32) എന്ന് ശിഷ്യൻമാരോടായി ആഹ്വാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഇന്നിനും പ്രസക്തിയേറുന്ന ചിന്തകൾ. സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ നിക്ഷേപം കരുതുവാനും സമ്പാദിക്കുവാനും ക്രിസ്തു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ആ നിക്ഷേപം കള്ളനും, പുഴുവും കെടുത്തില്ല എന്നും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. യജമാനനായ ക്രിസ്തു വരുമ്പോൾ ദാസവേഷം പൂണ്ട് അരകെട്ടിയും വിളക്കുകത്തിച്ചും, ഉണർന്നിരുന്നും അവനെ എതിരേറ്റ് ഭാഗ്യവാന്മാരാകുവാൻ നമ്മെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് ഉചിതമായ ജീവിതത്തിനായി നമ്മെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. ഗൃഹവിചാരത്വം വിശ്വസ്തതയോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്കുള്ള സൗഭാഗ്യം അധികത്തിലും ഉള്ളത് എന്ന് ഈ വേദഭാഗം നമ്മോട് സംവേദനം നടത്തുന്നു.

വേദഭാഗചിന്തകൾ

1. ശാശ്വതനിക്ഷേപം: അത് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ

വി. ലൂക്കോസ് 12:32–34.

ഈ ഭാഗം ആരംഭിക്കുന്നത് ശിഷ്യന്മാരോട് ഭയപ്പെടരുത് എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ്.

“ചെറിയ ആട്ടിൻകൂട്ടമേ; ഭയപ്പെടരുത്” (വി. ലൂക്കോസ് 12:32)

“ചെറിയ ആട്ടിൻകൂട്ടം” അത് കർത്താവിന്റെ പക്ഷത്തുള്ള 12 പേർ, പിന്നെ കുറെ ശിഷ്യന്മാർ. യഹൂദന്മാരോ ലക്ഷോപലക്ഷം. ചെറിയകൂട്ടത്തോട് കർത്താവ് പറയുന്ന ‘ഭയപ്പെടേണ്ട’ “ഞാൻ കൂടെ ഉണ്ട്.” നിങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിക്ഷേപം കരുതുക. സംഖ്യ നോക്കിയല്ല ദൈവം അനുഗ്രഹം നൽകുന്നത്. സംഖ്യാബാഹുല്യം പരിസരങ്ങളുടെയും അവസരങ്ങളുടെയും ധനത്തിന്റെയും സൃഷ്ടിയാണ്.

ഏലിയാ പ്രവാചകൻ ഏകൻ ബാലിന്റെ പുരോഹിതന്മാർ 400. എന്നാൽ വിജയം ഏലിയായ്ക്ക്. കാരണം സത്യദൈവത്തോടുള്ള ബന്ധവും തന്മൂലമുള്ള ദൈവനടത്തിപ്പും. ചെറിയആട്ടിൻകൂട്ടമായ 12 പേരിലൂടെ ഇന്ന് അനേകം ക്രിസ്ത്യാനികൾ, കാരണം അവർ സ്വർഗ്ഗരാജ്യ വാഗ്ദാനത്തിൽ മനമൂന്നി അന്ത്യംവരെ പ്രവർത്തിച്ചു. ക്രിസ്തു കൂടെയുള്ളതിനാൽ.

പൂർവ്വിക പിതാക്കന്മാർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ശാശ്വതമായ നിക്ഷേപങ്ങൾ ഒരുക്കി കടന്നുപോയി. നമുക്ക് പാതകൾ സുഗമമാക്കി.നാമോ എങ്ങനെ ഇപ്പോൾ ചരിക്കുന്നു?

ക്രിസ്തു ഇവിടെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. “പിതാവ് സ്വർഗ്ഗരാജ്യം നിങ്ങൾക്കു തരുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. അതിനായി നാം എന്തുചെയ്യണം.

1. ലോകമയത്വം വിട്ട് തിരിയണം.
2. നമ്മെത്തന്നെ ദൈവസന്നിധിയിൽ സമർപ്പിക്കണം.
3. കർത്താവിന്റെ രാജ്യത്തിനവസാനം ഉണ്ടാകുകയില്ല എന്ന് വിശ്വസിക്കണം.
4. ക്രൂശു വഹിക്കേണ്ടി വന്നാലും ‘എന്റെ രക്ഷകൻ’ കൂടെ ഉണ്ടെന്ന് ഓർക്കണം.
5. തന്നിൽ ആശ്രയിക്കുന്നവരെ രക്ഷിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം അവൻ വിശ്വസ്തനാകുന്നു എന്ന് ബോധ്യം ഉണ്ടാകണം.

സ്വർഗ്ഗരാജ്യ നിക്ഷേപം എങ്ങനെ?

സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ശാശ്വത നിക്ഷേപത്തിന് ക്രിസ്തു വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന മാനദണ്ഡങ്ങൾ.

1. സഹജീവികളോടുള്ള അനുകമ്പ
2. പുണ്യപ്രവർത്തികൾ
3. പ്രാർത്ഥനാ ജീവിതം
4. കല്പനനാനുസരണം
5. സ്നേഹം
6. പാപത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധ്യം, ഏറ്റുപറച്ചിൽ

ഇവ കഴിയുന്നത്ര സമാഹരിക്കുവാനുള്ള അവസരമാണ് ഈ ലോകജീവിതം.എന്നാൽ ഇന്ന് സ്വന്തം കാര്യങ്ങളിൽ മാത്രം ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകൃതമായ സംസ്കാരത്തിൽ മൂല്യങ്ങളും ക്രിസ്തു ആഗ്രഹങ്ങളും സ്വർഗ്ഗീയ നിക്ഷേപങ്ങളും നഷ്ടമാകുന്നു.

“ദ്രവ്യാഗ്രഹം സകലവിധ ദോഷത്തിനും മൂലമാകുന്നു.” (1 തിമോ. 6:9)

“ഈ ലോകജീവിതം താൽക്കാലികമാണ്. മനുഷ്യൻ മറക്കരുത്. ഇന്നിന്റെ എല്ലാ സന്തോഷവും നഷ്ടമാകും, ഓർക്കുക.”

സ്വാർത്ഥത മനുഷ്യനെ മൃഗതുല്യമാക്കുന്നു. ലാളിത്യമുള്ള ജീവിതവും, നിസ്വാർത്ഥതയും ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ “കള്ളൻ അടുക്കുകയോ, പുഴു കെടു

ക്കുകയോ, ചെയ്യാത്ത സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പഴകിപ്പോകാത്ത മടിശ്ശീലകളും തീർന്നു പോകാത്ത നിക്ഷേപവും സ്വരൂപിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു.

'മുമ്പേ അവന്റെ രാജ്യവും നീതിയും അന്വേഷിപ്പിൻ. അതോടുകൂടെ ഇവ യൊക്കെയും നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും.' (വി. മത്തായി 6:33)

നമ്മുടെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ കേന്ദ്രമായ ഹൃദയം സമ്പത്തിൽ ഊന്നി നിൽക്കാതെ ദൈവത്തിലും ദൈവീകമായ കാര്യങ്ങളിലും മറ്റുള്ളവരുടെ ക്ഷേമ ത്തിലും ആയിരിപ്പാൻ കഴിയണം.ക്രിസ്തു ഉള്ളിൽ വരുമ്പോൾ ഇവയെല്ലാം സാധ്യം. സക്കായി പറഞ്ഞു. "ഞാൻ അന്യായമായി സമ്പാദിച്ചത് വിറ്റ് ദരി ദ്രർക്ക് കൊടുക്കാം."

"ആവശ്യക്കാരന് അത്താണിയാകാനുള്ള പരിശ്രമം ഉണ്ടാകുമ്പോഴാണ് ജീവിതം അർത്ഥപൂർണ്ണമാകുന്നത്."

"നിങ്ങളുടെ നിക്ഷേപം ഉള്ളേടത്ത് നിങ്ങളുടെ ഹൃദയവും ഇരിക്കും." (വി. ലൂക്കോസ് 12:34)

2. ഒരുക്കത്തിന്റെ അനിവാര്യത: യജമാനന്റെ വരവിനായി

വി. ലൂക്കോസ് 12:35-48.

ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാം വരവിലേക്കുള്ള ഒരുക്കം എപ്രകാരം എന്ന് ഈ ഭാഗം പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. യജമാനൻ വരുമ്പോൾ ഹൃദയം അവനിൽ നിക്ഷേ പിക്കണം. സമർപ്പണത്തോടെ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നവർക്കുള്ള കടമകൾ.

1. അര കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കണം

യഹൂദന്മാരുടെ ജോലിവേഷത്തിലും ദാസന്മാർക്ക് പ്രത്യേകിച്ചും ധരിച്ചിരി ക്കുന്ന അങ്കിക്ക് ഒരു അരക്കെട്ട്, ഇടക്കെട്ടുണ്ടായിരിക്കും. ദൈവദാസമനോഭാ വത്തോടും, വേലചെയ്യുവാനും, ദൃശ്യശത്രുവിനോട് പോരാടുവാൻ ഉള്ള ഒരു ക്കത്തോടും കൂടെ ഇരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

2. ദീപം തെളിച്ചിരിക്കണം.

അന്ധകാരത്തെ, പാപത്തെ നീക്കുവാൻ തക്കമുള്ള പ്രകാശം പരത്തുന്ന ദീപം. ജീവിതമാകുന്ന ദീപം സത്യത്താൽ തെളിഞ്ഞതായിരിക്കണം. സൂര്യ നിൽ നിന്ന് ചന്ദ്രൻ പ്രകാശിക്കുന്നതുപോലെ നീതിസൂര്യനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രഭ ജീവിതത്തിൽ എല്ലാവർക്കും മാർഗ്ഗദർശനത്തിന്റെ വാതായനത്തിലേക്കുള്ള ദീപമായി തെളിയിക്കേണം. "നിങ്ങൾ ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമാകുന്നു.

3. കാത്തിരിക്കണം

കാത്തിരിപ്പ് ഒരു വിചാരവും വികാരവുമായി നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ പരി ണമിക്കണം. തന്റെ വരവിൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടാതെ എടുക്കപ്പെടുന്നവരിൽ ഒരു വൻ ഞാനായിരിക്കണം എന്ന ചിന്ത സർവ്വദാ ഭരിക്കണം.

"യജമാനൻ വരുന്നേര-ത്തുണർവ്വുള്ളോരായി തൻ
മുന്തിരിത്തോപ്പിൽ പണിയായി കാണ്മോരോധ-ന്യരാം
പകലെല്ലാം തൻകൂടെ പണിതോർ
ക്കവനരകെട്ടി പരികർമ്മിച്ചീടും
താതനിരുത്തും മേശയ്ക്കായി പരികർമ്മിക്കും സുതൻ;
റൂഹാക്കുദീശാ പാറക്കലീത്താ മുടയുന്നോരോ - മുടി
ഹാലേലൂയ്യാ - ചൂടും മകുടത്തിൻ."

ഉണർന്നിരിക്കുവാൻ പ്രേരകമായ മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ

1. സ്നേഹം
2. ചുമതലാബോധം
3. ത്യാഗമനഃസ്ഥിതി

ദൈവം ഹിതം അനുസരിച്ച് ജീവിക്കുകയും അനുതപിച്ച് ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപവും സാദൃശ്യവും വീണ്ടെടുക്കുന്നവൻ വിശ്വസ്തനും ബുദ്ധിമാനുമായ ഗൃഹവിചാരകൻ ആയിത്തീരും. അവനെ ദൈവം സകലത്തിലും വിചാരക നാക്കി തീർക്കും. ആരു തള്ളിയാലും പഴിച്ചാലും അവൻ ചേർത്തുനിർത്തും. അതിന് ഒരുക്കവും, ഉണർവ്വും, ഉണ്ടാകണം. അല്ലാത്തപക്ഷം കുഴഞ്ഞ ചേറ്റി ലേക്ക് വീണ്ടും വീഴ്ത്തപ്പെടും. രക്ഷയില്ലാ കയത്തിലേക്ക് എന്നപോലെ അവി ശ്വാസികളോടുകൂടെ ചേർക്കപ്പെടും. ദൈവം ഇഷ്ടം ചെയ്ത് നമുക്കും വിശ്വ സ്തരാകാം.

എന്താണ് ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം.

1. പുത്രനെ നോക്കിക്കണ്ട് അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും നിത്യജീ വൻ ഉണ്ടാകണമെന്നുള്ളതാണ് പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം.(വി. യോഹന്നാൻ 6:40)

2. നിങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടമോ നിങ്ങളുടെ ശുദ്ധീകരണം തന്നെ. (1 തെസ്സ. 4:3)

3. നിങ്ങൾ നന്മ ചെയ്തുകൊണ്ട് ബുദ്ധിയില്ലാത്ത മനുഷ്യരുടെ ഭോഷത്വം മിണ്ടാതാക്കണമെന്നുള്ളതാണ് ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം. (1 പത്രോ. 2:15)

4. എല്ലാറ്റിനും സ്തോത്രം ചെയ്വിൻ. ഇതല്ലോ ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം. (1 തെസ്സ. 5:18)

5. ഇപ്പോൾ എല്ലായിടത്തും എല്ലാവരും മാനസാന്തരപ്പെടണമെന്ന് ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. (അ. പ്ര. 17:30)

പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം കർത്താവറിയിച്ചു. കർത്താവിന്റെ ഇഷ്ടം ശിഷ്യന്മാർ അറിയിച്ചു. തുടർന്ന് പ. സഭ അറിയിച്ചു, അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അറിവു ള്ളവർ സൂക്ഷിക്കുക. അറിഞ്ഞിട്ടു ചെയ്യാതെ ഇരിക്കുന്നവർ കൂടുതൽ ശിക്ഷാർഹർ.

"യജമാനന്റെ ഇഷ്ടം അറിഞ്ഞിട്ട് ഒരുങ്ങാതെയും അവന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യാ തെയുമിരിക്കുന്ന ദാസന് വളരെ അടി കൊള്ളും." (വി. ലൂക്കോസ് 12:47).

അതിനാൽ ഓർക്കണം. "തുടക്കയാത്ര മടക്കയാത്രയാകുന്നെങ്കിൽ വലി യൊരു വിശുദ്ധിയുണ്ട്. സ്നേഹപൂർവ്വം ഹൃദയഭിത്തികളിൽ പ്രിയപ്പെട്ട ഒരാ ളുടെയും രൂപം പതിയാത്തതാണ് നമ്മുടെ ദുരന്തം. പതിഞ്ഞവയാകട്ടെ നിറം മങ്ങി മാഞ്ഞുപോയി. ഒരു സ്വരവും നമ്മുടെ കാതിൽ വന്നലയ്ക്കുന്നില്ല. ഞാൻ, ഞാൻ എന്ന് ചിലമ്പിച്ച ഒച്ചയുള്ള ഇരുണ്ട ഇടനാഴിയിലൂടെ നമ്മൾ എങ്ങോ ട്ടെന്നില്ലാതെ നടക്കുകയാണ്. തീർച്ച, മടക്കയാത്ര ആവശ്യമാണ്. അത്യാവ ശ്യമാണ്." മടങ്ങാം ക്രിസ്തുവിലേക്ക്..... ഒരുങ്ങാം .... ഉണർന്നിരിക്കാം.....

പരിശുദ്ധ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയുടെ പെരുന്നാളിനോട് അനുബന്ധിച്ച് പഴയസെമിനാരിയിൽ നടന്ന ചരിത്ര സെമിനാർ ഡോ. യാക്കോബ് മാർ ഐറേനിയോസ് മെത്രാപ്പോലിത്ത ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുന്നു. ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പാൾ ഫാ.ഡോ. ജോൺ തോമസ് കരിങ്ങാട്ടിൽ അദ്ധ്യ ക്ഷത വഹിച്ചു.

മാർ അപ്രേം അവാർഡ് നിത്യാ മാമ്മന്

തോട്ടയ്ക്കാട്: പരിയാരം മാർ അപ്രേം ഓർത്ത ഡോക്സ് ഇടവക കലാ-സാഹിത്യ മേഖലകളിലെ പ്രഗൽഭരെ ആദരിക്കുവാൻ ഏർപ്പെടുത്തിയ മാർ അപ്രേം അവാർഡിന് നിത്യാ മാമ്മൻ അർഹയായി. പ്രശസ്ത ചലച്ചിത്ര പിന്നണി ഗായികയും, മികച്ച ഗായികയ്ക്കുള്ള സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റ് അവാർഡ് ജേതാവുമാണ്. തിരു വനന്തപുരം സെന്റ് ജോർജ് ഓർത്തഡോക്സ് കത്തീ ഡ്രലാണ് മാതൃഇടവക. മാർച്ച് 7 വെള്ളിയാഴ്ച എബ്രഹാം മാർ സ്തേഫാനോസിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ചേരുന്ന സമ്മേളനത്തിൽ അവാർഡ് സമ്മാനിക്കും.

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ
MALANKARA ORTHODOX SYRIAN CHURCH

Sunday of the All Faithful Departed

A Celebration of Eternal Hope

Dn. Aaron Joshua John

The remembering all departed faithful provides an opportunity for the Church to reflect on the lives of those who have passed away in faith, and to entrust them to the care of God, who promises eternal life for those who remain faithful to Him. This feast serves as a time of hope, as we recognize that death is not the end, but a continuation into the eternal life prepared for those who love and serve God. It is a reminder for us to live in a way that honours their memory and to remain vigilant, awaiting the fulfilment of God's promises.

1. The Legacy of Faithful Departed: God's Promise of Eternal Life

The readings from the Old Testament, including Genesis 49:33-50:13, Ezekiel 34:1-14, Isaiah 38:10-20, and the Maccabees 12:38-45, draw us into the reality of the legacy left by the faithful departed. In Genesis, we find the death of Jacob, who blesses his sons and provides a legacy of faith. Even in his passing, Jacob speaks of God's covenant with his family, a reminder that God's promises transcend generations. The faithful life of Jacob is honoured in his death, and his descendants continue to inherit the promises made to him by God.

Ezekiel 34:1-14 speaks of God's promise to care for His people, even when human leaders fail. This passage encourages the faithful departed, reminding us that God is the true Shepherd, gathering His flock and guiding them to safety. His care does not cease with death but continues in the eternal pastures where He leads His people. Isaiah 38:10-20 reflects King Hezekiah's prayer for life after he is faced with the reality of death. Hezekiah's story reveals God's mercy and power to restore life, showing that even in death, God's compassion continues. Similarly, the passage from the Maccabees (12:38-45) speaks of prayers offered for the souls of the departed, showing the importance of interceding for those who have gone before us.

2. The Hope of Resurrection: The Eternal Kingdom of God

The New Testament readings provide us with further comfort and assurance of eternal life. St. James 3:1-12 warns us about the power of words and the responsibility that comes with leadership. For the departed faithful, this passage serves as a reminder of the importance of living lives of integrity and humility, knowing that we will all be judged for the deeds done in our bodies. It encourages us to live in a way that reflects God's love and grace, following the example of those who have passed before us. In I Corinthians 15:20-28, St. Paul speaks of the resurrection, offering hope to those who have died in Christ. He assures us that just as Christ was raised from the dead, so too will we be raised to eternal life. This passage reminds us that death is not the end but a passage to a greater hope in God's kingdom. Our ultimate victory over death is through Christ, who reigns as King and who will deliver us into the fullness of life with Him.

St. Luke 12:32-48 presents a call to vigilance and readiness, as we are

reminded that the Kingdom of God is near. Jesus encourages us to live faithfully, trusting that God will reward those who are prepared for His return. The faithful departed, who have lived in the light of Christ, await the final redemption that will come when Christ returns in glory. This passage urges us to live each day with a sense of eternal purpose, always looking forward to the fulfilment of God's promises.

3. The Feast of St. Vattasheril Mar Dionysius

As we commemorate all the departed faithful, we also honour the memory of St. Vattasheril Mar Dionysius, a luminary of the Malankara Orthodox Syrian Church. His life and ministry were marked by unwavering faith, visionary leadership, and a deep commitment to the spiritual and temporal welfare of the Church. Known as a defender of Orthodoxy and a tireless servant of Christ, St. Dionysius exemplified the virtues of humility, wisdom, and love. In his words and actions, St. Vattasheril Mar Dionysius reminded the faithful to place their hope in Christ and to serve with steadfast dedication. As we honour his memory, let us draw inspiration from his life, committing ourselves to live as faithful stewards of God's grace.

As we remember all the departed faithful, we reflect on the promise of resurrection and the eternal life offered to those who have died in Christ. The holy scripture remind us that death is not the end but the beginning of an eternal journey with God. The faithful who have gone before us continue to inspire us, their legacy of love and faith urging us to remain steadfast in our commitment to God. In the words of St. John Chrysostom, "The death of the faithful is a sleep, not an end. They are only resting for a time, awaiting the great and glorious resurrection."

In a special way, we also remember St. Vattasheril Mar Dionysius, a visionary leader and saintly shepherd of the Malankara Orthodox Syrian Church. His unwavering faith, dedication to the Church, and commitment to spiritual renewal continue to inspire generations of faithful. As we honour his life and legacy, we are reminded to follow his example of steadfast faith, selfless service, and devotion to God. May the hope of resurrection and the prayers of the saints inspire us to live lives worthy of this promise, as we await the great and glorious day of reunion in Christ. ❑

വിശുദ്ധ മർത്തമറിയം തീർത്ഥാടക കേന്ദ്രമായ അടൂർ കരുവാറ്റ സെന്റ് മേരീസ് ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളി മൂന്ന് വർഷം കൂടുമ്പോൾ സമൂഹത്തിലെ സ്ത്രീകളുടെ ഉന്നമനത്തിനായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്ക് നൽകുന്ന മർത്ത മറിയം പുരസ്കാരം പ. ബസേലിയോസ് മാർത്തോമാ മാത്യൂസ് തൃതീയൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ സാമൂഹ്യ പ്രവർത്തക ദയാബായിക്ക് നല്കുന്നു.

പുത്തൻകാവ് മാർ പീലക്സീനോസ് യു.പി. സ്കൂളിന്റെ 104-ാമത് വാർഷികവും യാത്രയയപ്പ് സമ്മേളനവും ഫെബ്രുവരി 18 ചൊവ്വാഴ്ച സ്കൂൾ അങ്കണത്തിൽ വച്ചു നടത്തപ്പെട്ടു. കോർപ്പറേറ്റ് & എം.ഡി സ്കൂൾസ് മാനേജർ ഡോ. ഗബ്രിയേൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ യോഗം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു.

പാമ്പാടി കുറിയാക്കോസ് ദയറാ അഭയ ഭവൻ ചാരിറ്റബിൾ സൊസൈറ്റിയുടെ കീഴിൽ നിർമ്മാണം പുരോഗമിക്കുന്ന ഗീവർഗീസ് മാർ ഈവാനിയോസ് റിട്ടയർമെന്റ് ഹോമിന്റെ കട്ടിള വെപ്പ് ഇടവക മെത്രാപ്പോലീത്ത ഡോ. യൂഹാനോൻ മാർ ദിയസ്കൊറോസ് നിർവഹിച്ചു. ചാണ്ടി ഉമ്മൻ MLA, എം.ജി. യൂണിവേഴ്സിറ്റി സിൻഡിക്കേറ്റ് അംഗം അഡ്വ. റെജി സക്കറിയ എന്നിവർ പങ്കെടുത്തു.

പരിശുദ്ധ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി ചരമനവതി സമാപനവും അനുസ്മരണ സമ്മേളനവും ഡോ യൂഹാനോൻ മാർ ക്രിസോസ്റ്റമോസ് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുന്നു.

Ahmedabad Diocese Priest Meeting at Jyothis Ashram, Abu Road.

ഹരിത നോമ്പിന് ആഹ്വാനം ചെയ്ത് മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ

ക്രിസ്തീയ ആത്മീയതയുടെ തീർത്ഥാടനകാലമായ അൻപതു നോമ്പ് വ്യത്യസ്തമായ രീതിയിൽ ആചരിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങുകയാണ് മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ. പ്രകൃതി സംരക്ഷണത്തിന്റെയും പരിസ്ഥിതി സൗഹൃദമായ ജീവിതത്തിന്റെയും ആശയങ്ങൾ മുന്നിൽ കണ്ട് ഹരിത-നോമ്പിന് ആഹ്വാനം ചെയ്തിരിക്കുകയാണ് സഭയുടെ എക്കോളജിക്കൽ കമ്മീഷൻ പ്രസിഡന്റായ ഡോ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ. 'നോമ്പും ഉപവാസവും വ്യക്തഗത ആത്മീയ പോഷണത്തിനു മാത്രമല്ല പ്രകൃതിയോടും സർവ്വ ജീവജാലങ്ങളോടുമുള്ള നമ്മുടെ നമ്മുടെ സമീപനത്തിൽ രൂപാന്തിരവും ഉണ്ടാക്കേണ്ടതാണ്. മനുഷ്യജീവിതം സാധ്യമാക്കുന്ന പരിസ്ഥിതിയുടെ സംരക്ഷണം മനുഷ്യന്റെ ആത്മീകവും കൗദാശീകവുമായ ഉത്തരവാദിത്തവുമാണ്, അതിലേക്കുള്ള ക്ഷണമാണ് ഈ ഹരിത നോമ്പ്' അദ്ദേഹം കൂട്ടിച്ചേർത്തു. ഫെബ്രുവരി 18 ചൊവ്വാഴ്ച്ച കൊല്ലം മെത്രാസന അരമനയിൽ വച്ചു കൂടിയ എക്കോളജിക്കൽ കമ്മീഷൻ കമ്മറ്റിക്ക് ശേഷം പ്രതികരിക്കുകയായിരുന്നു മെത്രാപ്പോലീത്താ.

നോമ്പിലെ ഏഴു ആഴ്ചകളിലേക്കും പാരിസ്ഥിതികമായ ഒരു കേന്ദ്ര ആശയവും അവ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനായുള്ള പ്രവർത്തന മാർഗ്ഗനിർദേശങ്ങളും അടങ്ങുന്ന വിവരങ്ങൾ ഇടവക തലത്തിൽ വിശ്വാസികൾക്ക് ലഭിക്കുവാനുള്ള ക്രമീകരണങ്ങളാണ് സഭയുടെ എക്കോളോജിക്കൽ കമ്മിഷൻ ചെയ്തുവരുന്നത്. വലിയ നോമ്പിന്റെ ആരംഭ ദിവസമായ മാർച്ച് 02 ഞായറാഴ്ച കല്ലട സെന്റ് മേരീസ് ഓർത്തഡോക്സ് വലിയപള്ളിയിൽ വച്ചു ഹരിത നോമ്പിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യും.

എക്കോളോജിക്കൽ കമ്മിഷൻ ജനറൽ സെക്രട്ടറി ഫാ. കോശി ജോൺ കലയപുരം, വൈസ് പ്രസിഡന്റ് ഫാ തോമസ് ജോർജ് പട്ടശ്ശേരിൽ, ട്രഷറർ ടി പി പ്രിൻസ്, കമ്മറ്റി അംഗങ്ങളായ ലിന്റോ പോൾ കിഴക്കനേത്ത്, ജോൺ സി. ഡാനിയേൽ എന്നിവർ സംസാരിച്ചു.